ولا تحسبن الذین قتلوا فی سبیل الله امواتاً بل احیاء عند ربهم یرزقون ○

شهید پیغام

جلد سوم

احمد شاه ((اوریا)) وحدت یار
Ahmad Shah Vahdat Yar

PROPERTY OF ACKU

فرمان الهی

اجعلتم سقاية الحآج و عمارة المسجد الحرام كمن آمن با الله واليوم الاخر و جاهَدَ في سبيل الله لا يستؤن عندالله ، والله لا يهد القوم الظالمين○ الذين آمنوا و هاجر واو جاهدوا في سبيل الله با موالهم وانفسهم اعظم درجة عندالله وأولئک هم الفائزون○

التوبه (۱۹-۲۰)

ترجمه: آیا تاسی حاجیانوته په او به ورکولو او دمسجد حرام په آبادولو له هغو خلکو سره چی په الله تعالی او اخری ورځ ایمان لری او د هغه په لاره کی جنگیږی ځانونه برابر گنی ؟

د خدای (ج) په وړاندی بر ابر نه دی . خدای (ج) ظلمانو ته هدایت نه کوی .

هغه څوک چی ایمان راوړی، د خدای (ج) په لاره کی د مال او ځان په قربانولو جنگیږی ، د هغوی درجه د خدای (ج) په وړاندی ترټولو لوړه ده په رښتیا چی همد وی بریالی دی .

ادرس مکاتباتی :

کمیته فرهنگ اتحاد اسلامی مجاهدین افغانستان

نمبر پوست بکس ۱۸۵ پشاور پاکستان .

PROPERTY OF ACKU

زمونږ شعار

د خدای (ج) رضا سو هدف ، حضرت محمد (ﷺ) مو رهبر ، قرآن کریم سو قانون ، فی سبیل الله جهاد سو لار ، د- خدای (ج) په لارکی شهادت مو لوړه هیله، استقلال مو عزت، او شرعی حجاب موږت دی .

شهید پیغام

د افغانستان د مجاهدینو اسلامی اتحاد نشراتی ارگان

د ۱٤۰٥ ق ه کال د محرم او صفری میاشتی لومړۍ او د وهمه گڼه پړله پسې گڼه (۲۶۰۴٥)

پہ دی گڼہ کی :

١- اگراین ہمہ قصہ با نیہا ی . . .
۲- د شہادت نا بنام
۳- نقش روس در تشکیل . . . .
۴- د مارکسیزم اشتباہ . . . . .
۵- وحدت ویکپارچگی . . . .
۶- دپت او میرانی لار . . .
۷- تحذیر یا کی از . . . . . .
۸- تنظیم او شخصیتونہ . . . .
۹- پیامبر انقلاب از . . .
۱۰- د حضرت محمد (ص) . . . .
۱۱- نشانہ ہا و ملا کہای شخصیت .
۱۲- د جہاد د سرہ سنگرہ . . . .
۱۳- خونین کفنان . . .
۱۴- اخبار جہاد

(نوی کال)

د «شهید پیغام» مجلی کارکوونکی نوی قمری کال له لوی او متعال خدای(ج) نه ټولو هغو درنو لوستونکو ته نیکمرغه او بختور غواړی — چې د محرم الحرام د تاریخی یاد گار په خیر د نړی خور طاغوت په مقابل کی د حق پر سنگرونو خپلی پاکی او محبوبی وینی تو یوی ؛ هغو ی وزلو ، بی کور ، کونډو ، بورو ، و رارونه چی د انبیاؤ کرامو (ع) یاد ی تازه کړی او تازه کوی ی ، هغو ته چی د شازلمیو شهیدانو په یاد ی سترگی نمجنی دی، هغو ته چی په وچو ، خړو او سپیرو دښتوکی د خیمو ترسیوری لاندی له خپلو کوچنیانو سره د اوړی په سوځنده گرمی او د ژمی په ریږدوونکی یخنی کی په نیمه گیده په افغانستان کی د اسلامی نظام په هیله شپی ، ورځی تیروی او هغوی ته چی د نړی د مستضعفو مسلمانانو پر حال ی زړونه غمجن دی .

«در ناوی»

بسم الله الرحمن الرحيم

اگر با این همه قربانیها، جهاد ما به ناکامی- انجامد مسؤولیت آن بردوش که خواهد بود ؟

گرچه قبل از بمیان آمدن جنبش اسلامی در کشور کدام جمعیتی که مصداق آیهٔ ولتکن منکم امة یدعون الی الخیر باشد ،

وجود نداشت و همین خواب عمیق غفلت مسلمانان بود که از یکسو فرهنگ منحط و تباهکن غرب به دیار ما راه پیدا کرد و از سوی دیگر اساس کمونستی در کشور ما گذاشته شد و این بهترین فرصتی بود تا جراثیم کمونیزم در سایه حمایت حکومتهای فاسد وقت نشو و نما کنند .

ولی تعدادی از دانشمندان و جوانان روشنفکری که ازین وضع نگران بودند و فردای وطن را زبون ترمیدیدند اساس جنبش اسلامی را گذاشتند تا بتوانند در برابر تمام انواع کفر و الحاد و بی بند باری ها و بی تفاوتی ها در برابر موازین اخلاق بمبارزه برخیزند و ماسک از چهره کثیف حکومت فاسد وقت از زمامداران فاسد وقت دور نماید.

وقتی که این صدا از قلب پوهنتون کابل بلند شد از هر سو مسلمانان با درد و با احساس این نعره را لبیک گفتند و حاضر شدند تا بقربانی مالی و جانی و قبول زندانها و شکنجه ها این داعیه حق را پیش برند . چون این صدا از ضمیر ملت مومن ما نمایندگی میکرد بناء در وقت قلیلی این جمعیت دل- عیون حق تا اندازه سر و سامان و سازمان و تشکیل یافت . ولی نهضت هنوز به نضج نرسیده بود که دست منحوس روس مستقیماً بکشور ما دراز شد . حال دیگر ملت در کمال پریشانی بسر میبرد و در بارهٔ آیندهٔ خویش فکر میکرد و هر لحظه صدای زنگ خطر بگوش میرسید که درین میان در زمان کمال پریشانی نهضت اسلامی فیصله نمود تا برضد روسها و غلامان اجیر شان (خلق و پرچم) جهاد مسلح آغاز گردد .

همین طور شد صدای تفنگ مجاهد از قله های کوه بگوش مردم رسید و روس و نوکرانش را اخطار داد که دیگر نمیتواند پلانهای شوم و استعماری شانرا در ملک پیاده سازد . ملت مومن ما که انتظار این فرصت را داشت مجاهدین را خیرمقدم گفت و همه مسلمانان دوشا دوش برادران خود علیه استعمار سرخ بجهاد مسلحانه دست زدند .

حال بیائیم برسر مطلبی که ملت قهرمان افغانستان درین راه چه قربانیهایی را که متحمل شد و هنوز این قربانیها جریان دارد از نظر هیچکس پوشیده نیست . همه ملک ما به ویرانه تبدیل شد . کشتارهای دسته جمعی صورت گرفت ، زندانهای مرکز و ولایات افغانستان از مسلمان پرشد هستی و دارایی مردم بدست خرسان مسکو و غلامان دون همت شان به یغما برده شد بالآخره این دشمنان انسانیت هیچ نوعی از ظلم و استبداد را سراغ نخواهند داشت که برسر ملت مظلوم و ستمدیدهٔ ما تعمیل نکرده باشند . از جور و ظلم نهایی روسها و روس زادگان بود که در حدود پنج ملیون مردم ما راه هجرت گرفته مجبور به ترک دیار گردیدند و در حالت آوارگی زیرچادر ها زندگی میکنند . و در اینجا

و آنجا نیز از طرف روس زادگان تحقیر و توهین میشوند .

با همین حالت زار نیز مسلمانان خدا پرست و حقجو خانواده شانرا در دشت ها و صحرا های با یروبدون هیچگونه سرپرستی گذاشته و در سنگرهای جهاد علیه الحاد میجنگند . بدون اینکه مسؤولین امور جهاد از خانهٔ مجاهد سرپرستی کنند بدون اینکه برسر اطفال مجاهدین و شهیدان راه حق دست عطوفت کشند و بدون اینکه از شکم گرسنهٔ یتیم و بیوه خود را خبر سازند .

اما با وجود این همه جفا ها میبینیم که تصمیم خلل ناپذیر مجاهدین صدمه ندید و با حوصلهٔ تمامتر در برابر فرعونیان عصر میجنگند و از همه مهمتر اینکه این مسؤولین جهاد در بین صفوف مجاهدین فاصله ها ایجاد کردند . حال یگانه مطالبه یی که مجاهدین از زعامتهای جهاد دارند وحدت و یکپارچگی است ؛ زیرا درک کردند که وحدت در تعیین سرنوشت سیاسی آنها نقش اساس داشته است . و نتیجهٔ اختلاف اگر چنین دوام داشته باشد. اینهمه قربانیها هدر خواهد رفت و همهٔ ملت ما طعمهٔ اژدهای سرخ خواهد گردید و مثال زندهٔ آن سقوط سرزمین وسیع آسیای میانه در دهن این اژدهای جهانخوار است . یکی از عامل بزرگی که باعث سقوط آسیای میانه گردید، تشتت و پراگندگی و بروز اختلافات درمیان صفوف مجاهدین بود آنها هم بخاطر حاکم ساختن اسلام قیام کرده بودند و ما هم جانب مقابل آنها هم روسهای سفاک بود و مقابل ما هم بلکه اکنون دشمن قویتر از آن وقت است و ممالک هم پیمان وارسا نیز روس را یاری میکند .

اختلاف که از یکسو مخالفت صریح از حکم خداوند (ج) و فرمایشات پیامبر (ﷺ) است ، و از سوی دیگر با در نظر داشت شواهد تاریخی عامل بزرگی است که برای سقوط ما نیز زمینه سازی میکند. اگر خدا ناخواسته در نتیجهٔ این اختلافات ناروا و بیجا کشور عزیز ما با نفوس بیست ملیونی در دهن اژدهای کمونیزم سقوط کند مسلماً مسوول فاجعه کسانی خواهند بود که صف واحد جهادی ما را پارچه،پارچه ساختند ما از کسانی که در امر اختلاف دست دارند تقاضا داریم تا برسر ملت مظلوم افغانستان رحم کنند و فردای ملت را در نظر بگیرند که اگر صفوف جهاد توحید و تنظیم نشوند آیندهٔ این ملت چه خواهد بود ؟

بامید توحید و تنظیم صفوف جهادو-

پیروزی حق بر باطل

د شهادت مابنام

«د هغی زړه بو ګنوولکی او غم لړلی پیښی د شیبی ، شیبی الخور چی
په او ریدو سره یی له یو زړو دری سوه کلونو څخه وروسته هم د نړی
څو سوه میلیو نه مسلمانان د او ښکو پر ځای وینی تو یوی »

د عمر ابو نصر له تصنیف «الحسین(رض)» څخه داردو ژباړه او تلخیص : محسن «فارانی» د پښتو ژباړن «محمد نعیم» ستانیزی

رسول الله ﷺ نبوی جومات ته د لمانځه دا دا کولو لپاره لاړ په غیږ کی یی یو ماشوم نیولی و پیغمبر ﷺ چی جومات ته ورسیده ماشوم یی په خوا کی کینا وه او پرلما نځه ئی پیل وکړ سجدی ته چی لاړ نو له معمول حد نه وروسته هم هغه شان په سجده پروت و. یوه صحابی سرراپور ته کړ ګوری چی یو ماشوم د رسول الله ﷺ پر او ږو سپور دی او هغه ﷺ لا هغه شان په سجده دی صحابی بیا سجده وکړ له تر لمانځه وروسته خلکو عرض وکړ. یا رسول الله ﷺ تا سو یوه سجده ډیره اوږ ده کړه موږ ګومان وکړ چی کومه غیر معمولی پیښه را منځته شوی ده او یا په هغه وخت کی وحی نازلیدله. پیغمبر(صلعم) و فرمائل له دغو دواړو خبرو څنی یوه هم نه وه پیښه شوی زما زوی ما ته را پشا شوی و. ما له خوښتل چی و یی غور ځوم.

همدغه ماشوم دی چی نړیوال یی د رسول الله ﷺ د لمسی، د فاطمی دزړه ټوټه او د کربلا شهید حضرت امام حسین (رض) په نوم پیژنی.

یو ځل امیرالمؤمنین حضرت عمر فاروق (رض) خلکو ته د غنیمت مالو نه ویشل پدی. وخت کی یی حضرت امام حسن (رض) او حضرت امام حسین (رض) د واړو ورونو ته لس، لس زره روپۍ ورکړی عبدالله بن عمر (رض) اعتراض وکړ او وی ویل چی ما تر ټولو د مخه اسلام قبول کړی دی او هجرت می هم کړیدی سره لدی هم تا سو هغوی دواړو ته تر ما زیما ته برخه ورکړه.

حضرت عمر فاروق (رض) د خپل زوی په دی خبره خو را زیات خفه شو او وی فرمایل :

عبدالله ـ آیا ستانیکه ددوی دنیکه پشان دی؟ ستا مور ددوی د مور پشان ده؟ ستانیا د دوی دنیا پشان ده ستا ما ما ګان ددوی د ما ما ګانو پشان دی؟ ستا تر ور د دوی د تر ورګانو پشان ده؟ ستا تره د دوی د تره پشان دی؟

وا وره! د دوی نیکه رسول الله ﷺ دی، مور یی فاطمه (رض) ده، نیا یی خدیجه (رض) ده، ما ما یی د رسول الله ﷺ زوی ابراهیم (رض) دی، تر ورګا نی

يي د رسول الله ﷺ لوڼي ، زينب (رض) رقيه (رض) او ام کلثوم (رض) دي تره يي جعفر (رض) بن ابي طالب دی او ترور يي ام هانی (رض) بنت ابي طالب ده».

ابن خلدون ليکي چې حضرت امام حسن (رض) او امام حسين (رض) په هغه لښکر کي هم شامل وو چي د مصر تر فتح کولو وروسته د افريقا د نورو سيمو د نيولو لپاره تر المغرب پوری تللی و طبری وايي چي د حضرت علی (رض) دواړو زامنو د حضرت عثمان (رض) په خلافت کي د طبرستان په جهاد کي هم برخه اخيستې ده.

د حضرت عثمان (رض) د خلافت په وروستيو کي فتنې را پيدا شوی او باغيانو يي کور محاصره کړ ، حضرت امام حسين (رض) هم د هغه ځوانانو په ډله کي وچې ځانونه يي پټنګان کړي وود حضرت عثمان (رض) پر کور پيره وواو د باغيانو مقابله يي کوله څو شر خوښوونکی د کور د شا لخوا را ننوتل او حضرت عثمان (رض) يي شهيد کړ. حضرت علی (رض) پر دغه زړه دردوونکی پيښه له خپلو زامنو څخه ناراضه شو او وئی ويل:

«چی ستاسی په موجوديت کی باغيانو څنګه دا جرأت وکړ».

د حضرت علی (رض) د خلافت په موده کی امام حسين (رض) د جمل ، صفين او نهراون په جګړو کی د خپلی ميړانی او زړورتيا جوهر ښودلی دی. په يوه جګړه کی دی مخکی شو او ناری يي کړې ، «هل من مبارز» (څوک شته چې زما مقابله وکړي) زبرقان لوسی يو جګړه مار سړی را مخکی شو او پوښتنه يي وکړه: چی ته څوک يې ؟ ده ځواب ورکړ: زه حسين ابن علی (رض) يم زبرقان چی دا خبره واوريده نو ويي ويل: «زويه ته بيرته لاړشه يوه ورځ مې رسول الله ﷺ ليدلی وپه يوه اوښه سپور (قبا) ته روان واو ته د رسول الله ﷺ په مخکی سپور وی ، زه نه غواړم چی له حضور (ص) سره پداسی حال کی مخامخ شم چې لاسونه مې ستا په وينو سره وی».

عبدالرحمان بن ملجم په زهر جنه توره حضرت علی (رض) ټپی کړ ، هغه حضرت امام حسين (رض) را وغوښت او ورته ئي وفرمايل: (تا سو دواړو ورونو ته دا وصيت کوم چی د الله (ج) تقوی غوره کړی ، له خلکو سره تل ښه کوی او د ظالمانو په مقابل کی له مظلومانو سره مرسته کوی.

« ای بنو عبدالمطلب: پام چي داسي ونکړی ! تا سو به دا ووايي چي اميرالمومنين شهيد شوی دی ، او د غچ اخيستلو په جوش کي به د نورو مسلمانانو وينه هم توی کړی ، زما له قاتل نه پر ته بل هيڅوک قتل نکړی ».

حضرت علی (رض) په دريمه ورځ شهيد شو او خلافت حضرت امام حسين رضي الله عنه ته پلاس ورغی او امير معاويه رضي الله عنه له خپل لښکر سره عراق ته را روان شو. حضرت امام حسين رضي الله عنه د مسلمانانو د خپل منځی جګړی او وينې توئيدلو له امله له خلافت څخه لاس واخيست ، په همدی توګه امير معاويه د نورو له لاسو هنی او ګډون نه پر ته د اسلامی هيوادونو مطلق العنان فرمانروا وټاکل شو.

يزيد يوه ورځ له خوبه را پاڅيده او د خپل پلار پر ځای د خلافت حق دا روګرځيده چي اوس په ملوکيت بدل شويدی. امير معاويه هغه په خپل ژوندکی خپل وارث ګرځولی واو له خلکونه يي ورته بيعت اخيستی و. حال دا چي هغه د عيش او

عشرت په ژوند تیرولو عادی واو په خلکو کی ی ډیر بد شهرت درلود .

یزید چی پر تخت کیناسته نو ورسره دا فکر هم پیدا شـو چی هغه خلکو چی لاتـر اوسه ده ته بیعت نه وکړی هغه بیعت ته مجبور کړی ، له همدی امله هغه د مدینی عامل ولید بن عقبه بن ابی سفیان ته دا حکم ولیږه ، چی امام حسین ابن علی رضی الله عنه ، عبدالله بن عمر رضی الله عنه عبدالله بن زبیر رضی الله عنه او عبدالرحمان بن ابی بکر رضی الله عنه نه فوراً بیعت واخله او هغوی ته د هیڅـر ته تلو اجازه ور نکړی ولید حضرت امام حسین رضی الله عنه او حضرت عبدالله بن زبیر رضی الله عنه را وغوښتـل ، حضرت امام حسین رضی الله عنه هغه ته وویل ما غوندی سړی خفیه بیعت نشي کولی تاسی ټول خلک د همدی مطلب لپاره را وغواړی زه به له هغوی سره را شم چی د ټولو څه را یه وه هغه به وشی » .

دا یی وویل او لـه هغه ځای نه لاړ وروسته د ولید مشاور مروان وویل . « تا زما خبرو نه منله او امام حسین رضی الله عنه د ژوندی پر یښود . اوس نو چی تـر څو پوری ښی ډیری وینی توی نشی ته به پر هغه بریالی نشی » .

ولید هغـه ته په ځـواب کی و ویل : ډیره د افسوس خبره ده ته غواړی چی زه امام حسین رضی الله عنه قتل کړم . « په خدای می د سوگندوی چی د قیامت په ورځ له کوم سړی نه چی د امام حسین رضی الله عنه د وینی پوښتنه وشی ، هغه به په ډیر سخت زیان کی وی » .

عبدالله بن زبیر رضی الله عنه له ولید نه یوه ورځ وخت وغوښت او بیا یی د شپی په تیاره کی د مکی لاره ونیوه په بله ورځ (٦٠) ه کال د رجب په اوه ویشتمه د شپی حضرت امام حسین رضی الله عنه د خپل اهل و اعیال او عزیزانو سره یو ځای مکی ته روان شو ـ دده ورور محمد بن الحنیفه رضی الله عنه په مدینه کی او سیده .

د عراق خلکو د حضرت امام حسین رضی الله عنه تائید او ملاتړ وه او لـه هغـه ځـای نـه یی ملگـرو لیکونه ورولیږل ، چی موږ امام نلرو تا سو تشریف راوړی ترڅو چی ستاسو په مرسته موږ پر حق را ټول شو ستاسو نه پر ته موږ د بل چا حکومت نه منو .

له کوفی نه یو لیک داسی هم را رسیدلی و : « زمکه زرغـو نه شویده میوی پخی شویدی ستاسی د مرستی لپاره یو لښکر اماده دی » حضرت امام حسین رضی الله عنه د خپل تره زوی مسلم بن عقیل هلته ولیږه مسلم رضی الله عنه چی کوفی ته ورسیده نو په څو ورځو کی اتلس زره کسان د هغه په لاس حضرت امام حسین رضی الله عنه ته بیعت کوی لدی وروسته مسلم رضی الله عنه حضرت امام حسین رضی الله عنه په نوم مکی ته په دی مضمون یولیک ورواستاوه . « تا سو له کوفی ویری پر ته تشریف راوړی د عراق او سیدونکی ټول ستاسی ملاتړی دی او د معاویه رضی الله عنه له کورنی بالکل بیزا ره دی » .

په همدی ورځو کی عبیدالله ابن زیاد د حضرت امام حسین رضی الله عنه په نوم د بصری د خلکو لیک ورونکی قاصد ونیو او د مرگ سزا یی ور کړه ، خپل ورور عثمان یی د بصری حاکم وټاکه او په خپله کوفی ته روان شو .

پر اوښی سپـور ابن زیاد سهار مهال کـوفی تـه ننـوت او وربوزی ئی تړلی د کوفی دوه ستر مشران شریک بـن اعور او منذر بن جا رو ورسره ملگری وو د کوفی خلکوته داسـی خبـر ور ورسیده چی د رسول الله (صلی الله علیه وسلم) لمسی تشریف راوړ په دی توگه له هری خوا نه دا آواز را پورته شو چی : « مرحبا ای ابـن

رسول الله (ﷺ) » په راغلاست
ای د رسول الله ﷺ لمسیه ابن
زیاد له ځواب ورکولو نه پر ته
دا را لاماری ته ننوت کله چی هلته
لاړ ټولو خلکو ته دا حقیقت
څرګند شو .

په بله ورځ ابن زیاد په جامع
جومات کی خلک داسی مخاطب
کړل : «امیر المؤمنین زه د کوفی
حاکم مقرر کړی یم او حکم یی
کړیدی چی د مظلومانو سره
انصاف ، له فرمان منونکو سره
احسان او له نافرمانو سره سختی
وکړم ، نو کوم ، سړی چی زما
له حکم نه مخ واړوی زه به هغه
ته « د توری » او « درو » خوند
ورو څکم .

د ابن زیاد په دی خبرو د
کوفی خلک وویریده . مسلم بن
عقیل رضی الله عنه مصلحتاً د یو معزز
صحابی په کور کی چی هانی بن
عروه نومیده پنا واخیسته دا هل
بیت د شیعانو خفیه ټولنسی د »
هانی په کور کی شروع شوی ،
ابن زیاد د مسلم رضی الله عنه د پیدا
کولو لپاره معقل نومی جاسوس
ته دری زره در همه ورکړل .

معقل ځان د معتقدینو له جملی
څنی معرفی کړ او د هغه
خدمت ته حاضر شو وروسته ئی
بیا ټولی خبری ابن زیاد ته
ورسولی .

څو ورځی وروسته د کوفی
والی یو سخت حکم و لیږه او
هانی ئی خپل د ربارته راوغوښت
هانی د مسلم رضی الله عنه په هکله د ی
خبری اظهار وکړ مګر کله چی
معقل جاسوس دهغه په موجودیت
کی ټولی خبری وکړی هغه
اعتراف کولو ته اړشو خو بیا
هم هغه ابن زیاد ته د مسلم رضی الله عنه
ور پلاس کولو څخه انکار وکړ
ابن زیاد هغه ته د وهلو سزا
ورکړه او بیا یی په زندان کی
وا چاوه .

د مسلم بن عقیل رضی الله عنه
لپاره اوس له دی پر ته بله هیڅ
چا ره نه وه چی خپله دفاع ونکړی
له همدی امله د خپلو ملګرو د
را ټولولو په لټه کی شو په
لږو ورځو کی ئی څلور زره کسان
را ټول کړه مسلم رضی الله عنه خپل
لښکر ددی لپاره منظم کړ چی :
دا را لاما ره محاصره کړی دغه
وخت په دا را لاما ره کی یواځی
دیرش تنه ساتونکی اوشل تنه
دښار معززین موجود وو ابن زیاد
د معززینو په مرسته د مسلم رضی الله عنه
په لښکرو کی نفاق وا چا وه

حضرت امام
حسین (رض) دا شعر وایه :
(ای زمانی ډیر افسوس دی پر تا !
څومره بی وفا ملګری یی ، سبا
سهار او ما ښام به څومره ځوانان
ستا له لاسه ووژل شی ، زمانه د
چامخ نه منی او نه د چابدل
قبلوی ، اوس ټوله معامله د
خدای (ج) په لاس کی ده . هر
ژوندی د مرګ په لاره روان
دی) .

بالاخره دیرش تنه ورسره پاتی شو د ما ښام تر لمانځـه وروسته د تیاری له خو ریدو سره سم دغه دیرش تنه هم بی وفا شو او مسلم رضی الله عنه یی یواځی پر یښود .

مسلم رضی الله عنه نامیده شو د ښار په کوڅـو کی یواځـی پاتی شو د یوی ښځی کور ته ورغی او د پناه اخیستلو غوښتنه یی وکړه کله چی هغی ته معلومه شوه چی دا مسلم رضی الله عنه دی نو هغی ورته په کور کی پناه ، ورکړه خو د هغی زوی د ابن زیاد له ویری نه ابن زیاد ته خبر ورکړ ، ابن زیاد «محمد بن اشعث» ته حکـم وکړ چی مسلم رضی الله عنه گرفتار کـړه او را یی وله ابن اشعث له شپیته او یا سپرو سره یوځای هغه کور ته ورو رسیده، کله چی مسلم رضی الله عنه دا سونـو شـور او ځـوږ واو ریده پلاس کی یی توره را واخیسته او بهر را ووت له هغوی سره یی په جگړه پیل وکړ خو په پای کی د زخمونو له لاسه نا توانه شو ځرنگه چی ابن اشعت هغه ته دامان ورکولو وعده ورکړه نو هغه هم تسلیمیدو ته چمتو شو کله چی بیا ناځاپه لښکریانو په هغه حمله وکړه او توره یی ور څخه واخیسته نو دی پوه شو چی له ما سره تگی وشوه هغه ابن اشعث ته وویل :

« یقیناً چی ته به اوس ما له وژلو څخه بچ نکړای شی نو زما غوښتنـه دا ده چی ته حضرت امام حسین رضی الله عنه ته دا پیغام ورور سوه ، چی د کوفی د خلکو د وفا داری په لا فوتیر نه وځی هغوی ستاسی مخالفت ته ملاتړلی ده له خپلی کورنی سره بیر ته وطن ته لاړشه » .

ابن اشعث دا خبره ومنله او د «ایاس طایی» په لاس یی په همدی مضمون یو لیک حضرت امام حسین رضی الله عنه ته ولیږه بیا هغه مسلم رضی الله عنه ابن زیاد ته وروست د کوفی والی له هغه نه پوښتنه وکړه چی تا د کوفی په خلکو کی ولی تفرقه اچوله ؟ مسلم رضی الله عنه ځواب ورکړ : ته غلط پوه شوی یی زما هیڅکله هم دا مقصد نه وه د کوفی د خلکو دا نظر وه چی ستا پلار د هغوی مشران او نور خلک وژلی وو او د خپلی حکمرانی په وخت کی یی د «قیصر او کسری» «دو دو نه را ژوندی کړی وونو له دی کبله موږ دلته راغلو چی عدل او انصاف ټینگ کړو او خلک په قرآن او سنت باندی عمل کولو ته را وبولو »

ابن زیاد د هغه پـه دی خبره سخت په غوسه شو او یوه عسکر ته یی حکم وکړ چی بام ته یی وخیژ وه او سر ئی ترینه غوڅ کړه عسکر فوراً د هغه حکم پرځای کوی د شهادت په وخت کی مسلم رضی الله عنه په پر له پسی توگه تکبیر ، استغفار او درود وایـه .

دغه دردونکی سانحه د (٦٠) ه کال په نهم د ذالحجی پیښه شوه . هانی بن عروه هم ورپسی په شهادت و رسیده ابن زیاد د دغو د واړو شهیدانـو سرو نه د یزید دربـار دمشق ته ورولیږل . یزید یی په ځواب کی د خو ښی اظهار وکړ اولیک یی ور ولیږه چی : ما ته معلومه شویده چی حضرت امام حسین رضی الله عنه عراق ته روان شویدی ته په کلکـه د هغـوی د اعمالـو د جاسوسی انتظام وکړه په هر چا چی لږه اشتباه هم وشوه سمد لاسه یی بندی کړه او کله چی پری د بغاوت جرم ثابت شو نو وی وژنه ، ترڅو پوری چی ستاسو په مقابل کی چا توره نه وی را ایستی تاسو هم دا کارمه کوی ما له ټولو حالاتو څخه وخت په وخت خبروی .

حضرت امام حسین رضی الله عنه د خپل تره زوی د لمړی لیک په رسیدو سره کوفی ته د تلو تیاری و نیو حضرت عبدالله ابن عباس رضی الله عنه او

عبدالله ابن عمر (رض) دی ایساروی، ابن عباس (رض) ورته وویل چې که له دی ځای نه ځې نو یمن ته لاړشه هلته ستاسو مخلص حامیان هم شته عبدالله بن زبیر (رض) ورته وویل، چې د کوفې سفر پرېږده خلکو ته د خلافت د عوت ورکړه موږ به ستا مرسته وکړو خو هغه سره له دی هم د تلو اراده وکړه او په (۸) د ذالحجې (۶۰ هـ کال) له مکې نه عراق ته روان شو په «صفاح» نو می ځای کې مشهور شاعر (فرزدق) نه یې د کوفې د حالاتو پوښتنه وکړه هغه ورته په خواب کې وویل چې د کوفې د خلکو زړونه له تا سو سره دی خو توری یې له بنی امیه وسره.

د حضرت امام حسین (رض) قافله چې مخکې لاړه نو له مدینې نه یې د تره د زوی عبدالله بن جعفر لیک په لاس ورغی چې په هغې کې یې لیکلي وو: تا سو ژربیر ته راشی. ځکه چې هلته ستا سو د هلاکت او دا هل بیت د بربادی ویره ده بیا په خپله ابن جعفر د مدینې د حاکم عمرو بن سعد دا پیغام حضرت امام حسین (رض) ته ورو رساوه چې تا سو له ده سره یو ځای راشی زه تا سو ته امان در کوم او د مرستی کولو ژمنه در سره کوم.

خو حضرت امام حسین (رض) ابن جعفر (رض) ته وویل «ما په خوب کې د رسول الله (صلعم) زیارت وکړ. هغه (صلعم) ما ته د یوه کار کولو حکم کړیدی هغه کار به زه حتما کوم که څه هم د هغې نتیجه هیڅ وی».

ابن جعفر د یته اړ شو چې بیر ته لاړ شی خو خپلو زامنو عون او محمد ته یې د حضرت امام حسین (رض) سره د تلو حکم ورکړ او په خپله بیر ته مدینې ته لاړ.

حضرت امام حسین (رض) د مسلم (رض) له شهادت نه په (ثعلبیه) کې دد وه اعرابیانو له خوا خبر شو حضرت امام حسین (رض) (انا لله وانا الیه راجعون) ووایه تولو ملګرو یې د بیر ته راګر ځیدو مشوره ورکړه، خو د مسلم (رض) ورو نو یې په کلکه مخالفت وکړ ځکه چې په هغوی کې د انتقام جذبه موجوده وه، په همدې توګه د اهل بیت قافله مخکې لاړه او له څو ځینو نه چې تیره شوه، نو خلک ډله، ډله، ور سره یو ځای شول.

په دغه وخت کې د حضرت امام حسین (رض) رضا یې ورور عبدالله بن یقطیر د کوفې شا وخوا ته رسیدلی و هغه ته حضرت امام حسین (رض) د مسلم (رض) په نوم لیک ورکړی واو کوفې ته یې لیږلی و د پولیسو اعلی افسر حصین بن نمیر هغه و نیو او ابن زیاد ته یې ولیږه ابن زیاد هغه ته حکم وکړ چې د بام سر ته وخیژه او پر حضرت امام حسین (رض) لعنت ووایه، ابن یقطیر بام ته وخوت او د کوفې او سیدونکو ته یې وویل «حضرت امام حسین (رض) تشریف را وړی د ابن زیاد په مقابل کې تا سو له هغه سره مرسته وکړی» ابن زیاد په غوسه شو او حکم یې وکړه چې له بام نه یې لاندې را وغورځوی. ددې حکم تعمیل وشو، عبدالله یې لاندې را وغور ځاوه، د مرګ سلګی یې وهلې او زګیر وی یې کول د خلکو له جملې ځنې یو سړی وروړاندې شو، په توره یې ذبح کړ او له دغه کړاو ځخه یې وژغوره پر دغه وخت یوا ستا ځی په لار کې د حضرت امام حسین (رض) قافلې ته په مخه ورغی او هغوی ته یې د مسلم (رض) وروستی وصیت وا وراوه په دې توګه حضرت امام حسین (رض) ته د مسلم (رض) د شهادت خبره یقینی شوه تر

دی وروسته حضرت امام حسین رضي الله عنه خپلو ملګرو ته وویل : زموږ پلویانو زموږ ملګر تیا پر ینبوده نو هر څوک چی ځی لاړ دی شی زموږ لخوا به پر هغوی الزام نه وی ، ددی وینا په اوریدو سره یو شمیر خلکو په بیر ته تلو پیل وکړ له هغه حضرت سره یواځی یو څو مخاص سر ښندونکی ملګری پاتی شول .

د هجرت (٦١) کال او د محرم میاشت پیل شوه ابن زیاد د حضرت امام حسین رضي الله عنه د شهادت نقشه او پلان برا برا وه د همدی مطلب لپاره هغه حجاز ته تلونکی لاری او د کوفی په شا وخوا کی لښکری خپری کړی تر څو چی له یوه نه یوه لښکر سره مخا مخ شی ابن زیاد ثراف نو مې ځای ته د حربن یزید تمیمی په مشری یو لښکر و [او ورته یی وویل] لیږه چی د حضرت امام حسین رضي الله عنه د قافلی مخه ونیسه، حضرت امام حسین رضي الله عنه عراقی لښکر ته د هغو له خوا د وراهیول شوو لیکونو یادو نه وکړه ، له دی امله هغه وغوښتل چی بیر ته د حجاز په لور سفر وکړی خو د لښکر مشر (حر) یی مزاحمت وکړ او ورته یی وویل :

« ما ته د جنګ د نو اجازه نشته خو دا تاکید را ته شویدی چی دوی بندیان کړه او کوفی ته یی را ورله ، ددی لپاره به دا ښه وی چی اوس تاسی یوه داسی لاره غوره کړی چی د عراق او حجاز تر منځ وی ، زه به په دغه وخت کی ابن زیاد ته یو خط ولیکم او تاسو یی یزید ته ولیکی ګوندی د خیر کوم لاره پیدا شی » .

حضرت امام حسین رضي الله عنه د هغه دا خبره و منله او شمال ته د نینوا په لوری روان شو د حر لښکر ورسره روان وو ، کله چی د اهل بیت د قافلی مخ د عربو د دښتی په لورو ګرځیده نو حر بیر ته د هغوی مخه د کوفی لوری ته را واړا وه په دی توګه هغوی نینوا ته ورسیدل او هلته یی خیمی و وهلی په همدی ځای کی حر ته د ابن زیاد لیک ورور سیده (حر) چی د ابن زیاد خط ولوست نو حضرت امام حسین رضي الله عنه ته یی وویل : ما ته حکم شویدی چی تا محاصره کړم او په داسی ځای کی د کوزیدو اجازه د رنکړم چی هغه سمسور وی او او به ولری نو له دی امله زه اوس تاسی په دی ځای کی نه پر یږدم » .

د حضرت امام حسین رضي الله عنه یو سر ښندونکی ملګری زهیر بن قین هغه ته مشوره ورکړه چی سوږ د (حر) له لښکرو سره همدا اوس ولی خپله فیصله ونکړو خو حضرت امام حسین رضي الله عنه وفرمایل: « زه په جګړه باندی لمړی پیل نکوم » . قافله روانه شو او لږ شیبه منزل نه وروسته د فرات سیند ته نژدی د کربلا دښتی ته ورسیده، حر را مخکی شو او هغوی یی ایساریدو ته مجبورکړل همدا رنګه د حضرت امام حسین رضي الله عنه کاروان د محرم په د ویمه هلته خیمی ووهلی. بله ورځ عمرو بن سعد له څلور زره لښکر سره هلته را ورسیده ، هغه حضرت امام حسین رضي الله عنه ته یو سړی ورولیږه او پوښتنه یی ورڅخه وکړه چی تاسی د څه لپاره راغلی یی .

حضرت امام حسین رضي الله عنه ځواب ورکړ چی (ستا سو ښاریانو ما ته یی شمیره لیکو نه را استولی ووا وزه یې را غوښتی یم که تاسی زما په را تګ خوښ نه یی زه به بیر ته مکی ته لاړ شم) عمرو ، ابن زیاد له دی خبرو څخه خبر کړ ، هغه ورته په ځواب کی داسی لیک ورو استا وه :

« له حضرت امام حسین رضي الله عنه او د هغه له تولو ملګرو نه د یزید لپاره بیعت واخله که هغوی بیعت وکړ بیا به ګورو چی نور څه وکړو ، او پر هغوی د فرات د سیند او به هم بندی کړی »

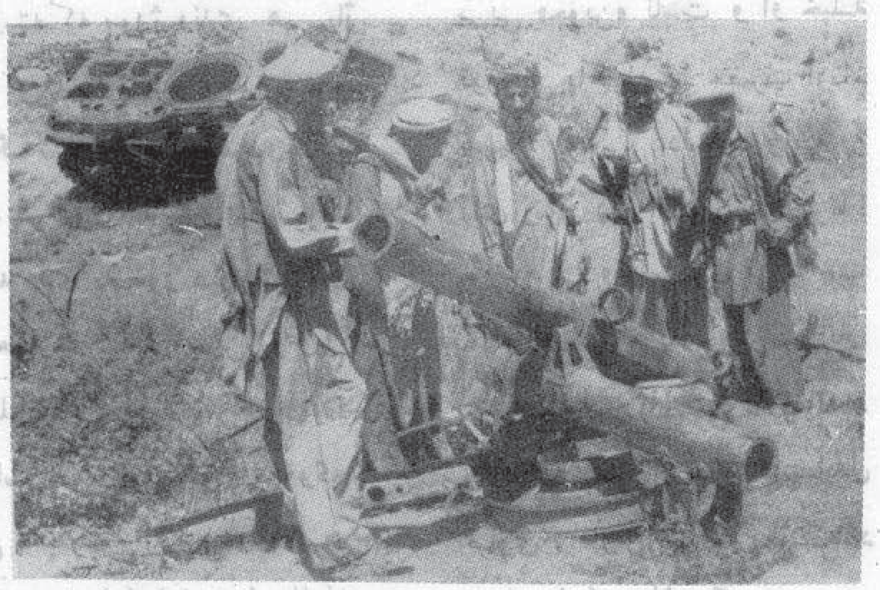

همدا رنګه عمرو بن سعد د محرم په اوه نیټه پنځه سوه سواره د فرات سیند ته ولیږل او دا تاکید یې پرې وکړ چې حضرت امام حسین (رض) او د هغه ملګرو ته یو څاڅکی او به هم ورنکړي، کله چې د هغوی تنده زیاته شوه ، نو حضرت امام حسین (رض) خپل میړنی ورور حضرت عباس ابن علي (رض) له پنځوس تنو سره یو ځای د اوبو راوړلو لپاره ولیږه ، هغوی له دښمن سره په جګړه ، جګړه کې مشکونه له اوبو څخه ډک کړه .

د حضرت امام حسین (رض) او د عمرو تر منځ یو ځای خبرې اترې وشوې چې د هغې په نتیجه کې ابن سعد، ابن زیاد ته ځواب ور ولیږه چې حضرت امام حسین (رض) په دې درې خبرو کې د یوې د منلو ژمنه کړیده :

(۱) له کوم ځای نه چې راغلی دی نو همغلته به بیرته لاړ شي .

(۲) د مسلمانانو یوې داسې سرحدي سیمې ته به لاړ شي چې زموږ زړه یې وغواړي .

(۳) د یزید دربار ته به لاړ شي او له هغه سره به خپله خبره فیصله کړي .

ابن زیاد له دې خبرو لمړی متاثره شو خو وروسته د شمر بن ذی الجوشن ، په لمسه یې عمرو ته داسې ولیکل : حضرت امام حسین (رض) او د هغه ملګرو ته دا ووایه چې بې له کوم شرط څخه وسله وغورځوي ، که یې وسله نو ما ته یې را ولیږه او که انکار یې وکړ پر هغوی حمله وکړه تر وژلو وروسته یې مثله کړه او پر سرې یې اسونه وګرځوه ځکه چې باغي دي » .

شمر دا لیک را واخیست ، عمرو ته ورغی ؛ او ورته یې وویل چې : ابن زیاد دا تاکید کړیدی چې که عمرو ددې حکم له منلو څخه انکار وکړ نو ته د پوځ قومانده په لاس کې واخله او هغه ووژنه ځکه چې شمر د قوماندانۍ د غوښتنې یادونه وکړه نو عمرو له خپل انجام څخه و ویریده او په ډیره تور سختۍ یې د حضرت امام حسین (رض) قتل ته چمتوالی ښکاره کړ ، هغه د محرم د لسمې په ماښام د جګړې په تیاری بوخت شو عمرو په دې شپه د حضرت امام حسین (رض) کیږدۍ ته ورغی او اخطار یې ورکړ چې تاسو باید له کوم شرط نه پرته وسله وغورځوئ ، او که نه نو جګړې ته تیار شئ .

د رسول الله لمسي ځواب ورکړ «چې موږ به ستاسو په غوښتنه فکرو کړو او سهار به قطعي ځواب در کړو ». بیا هغه (رض) خپلو ملګرو ته وفرمایل ! : (زما او د دښمن ترمنځ سبا د وروستی پریکړې ورځ ده د هغوی کار یوازې له ما سره دی، نو له دې امله زه تاسې په خوښۍ سره رخصتوم ، زما د کورنۍ له غړو سره دښمن په تیاره کې یوه خوا اوبله خوا لاړشي)

د دې خبرو په اوریدو سره ټولو په یوه اواز وویل : ترتا

وروسته که سوېږ وندي هم پاتي شو نوځه به وکړو ، موږ به ستا تر څنګ ستاله دښمنا نوسره وجنګیږو که هر ډول حالت په تاراشي هغه دي په موږ هم راشي) .

حضرت امام حسین (رض) د خپلو ملګرو له دې خبرو ډیر زیات متاء ثره شو او هغوی ته یې د جنګ لپاره دچمتوکیدو حکم ورکړ دهغه(رض) زوی زین العابدین علی (رح) په خیمه کې ناروغه پروت و دهغه ترور زینب(رض) د ناروغ پالنه کوله په خواکې یې د حضرت ابو ذر غفاری(رض) مریې «جوین» ناست و او خپله توره یې پاکوله ، حضرت امام حسین (رض) دا شعروایه :

(ای زمانې ډیر افسوس دې پرتا ! څومره بې وفا ملګرې یې ، سبا سهار او ماښام به څومره ځوانان ستاله لاسه ووژل شي ، زمانه د چامخ نه منې او نه د چابدل قبلوې ، اوس ټوله معامله د خدای (ج) په لاس کې ده .. هر ژوندی د مرګ په لاره روان دی) .

د دې اشعاروپه اوریدو سره حضرت زینب (رض) په ژړا پیل وکړ حضرت امام حسین (رض) هغې ته د صبر اوزغم تلقین ورکړ او ورته یې وویل : «ای زما خورې ستادې په خدای (ج) سوګند وي چې زه مړشم ته دګر یوان مه څیروه خپل مخ مه شکوه (؟) دې په نوکانو مه نوکاری کوه ، ژړا، چغې او کوکاری هم مه کوه.»

بیاهغه (رض) ټوله شپه په خیمه کې په لمانځه ، دعا او استغفار ونه کړه، ملګري یې هم په عبادت او استغفار لګیاوو ، د دښمن سپاره د خیمو څنګ ته ګرځیدل چې چاته د تیښتې لاره پیدانشي . نورپیا

درعکس جسد مطهر شهیدی از سلالهٔ بزرگمردان رامیبینید .

نقش روس در تشکیل اسرائیل

تتبع و نگارش : سید رسول

اطلاع حادثه کشتار (دیر یاسین و ناصرالدین) و عدم تکافوء عده عرب با یهود این فشار را دوچندان کرد.

انگلستان اعلام کرد که اعزام نیروبه فلسطین قبل از پانزدهم ماه می که موعد خروج اخرین سرباز انگلیس است را تجاوز وتعدی بخود تلقی میکند وبا قدرت انرا سرکوب می نماید.

قوای انگلیس با برنامه و نقشهٔ مخصوص که منجربه استحکام مواضع یهود و تسلط انان بر شهر های مهم می شد خاک فلسطین را تخلیه میکردند. وقتیکه میخواستندیک منطقهٔ عرب نشین را تخلیه کنند از ورود نیروهای عربی جلوگیری میکردند و دست یهود را کاملاً برای تصرف ان باز می گذاشتند.

فرمانده قوای انگلیس به انجمن محلی (حیفا) قول داد که تاماه آگست امنیت (حیفا) را حفظ میکند و به همین دلیل مانع ورود قوای عربی به (حیفا) و دهات یهودی اطراف ان می شد و دهات عربی (حیفا) را خلع سلاح کرد. ناگهان قوای انگلیس (حیفا) را تخلیه کرده با نقشه قبلی، یهود را کاملاً برسر عرب مسلط گذاشتند و رفتند.

تخلیه فلسطین تقریباً در همه جا با نقشه مخصوص استعمارگران بهمین صورت انجام میگرفت.

روز موعد تخلیه کامل (۱۵ می) فرا رسید در حالیکه تمام قسمت هاییکه از قرار تقسیم برای یهود تعین شده بود با اضافه منطقه های وسیعی از دولت عربی مثل (یافا) وغیره زیر تسلط یهود ماند.

به مجرد اعلام تقسیم فلسطین قوای انگلیس (تل او یو) را تخلیه. با خروج قوای انگلیس از (تل او یو) امواج پناهندگان یهودی که پس از خاتمه جنگ جهانی دوم در شهر های مختلف تحت تعلیمات نظامی بود ند به این شهر سرا زیر شد ند و سلاح های زیادی جهت انان ارسال شد. علاوه بر سلاح های ارسال شده. ساز مانهای صهیونست تعداد زیاد سلاح و مهمات از اردو گه های انگلیس تسلیم شدند. سا زمانهای صهیونست - با الاخص سا زمان (ارگون) بر اردو گاهای قوای انگلیس حملات تصنعی نمود راه کار وا نهای انگلیس در حال خروج را سد نموده و پس ازیک نبرد تصنعی که بدون قتل و زخمی شدن فیصله می‌یافت سلاح هارا تصاحب می نمودند.

نیمه شب پانز ده ماه می ۱۹۴۸ رئیس دولت سرپرست با اعلان پایان دوره سرپرستی و تشکیل دولت اسرائیل از بند ر (حیفا) به سوی انگلستان حرکت کرد. در همان ساعت نیروی های عرب از شمال و مشرق و جنوب بداخل فلسطین خزیدند و دول عرب در همان ساعت بیانیه یی که عوامل اعزام نیروبه فلسطین را تشریح میکرد، منتشر کردند

ومتن بیانیه رابرای تمام دول عالم دبیر کل سا زمان ملل فرستادند . این بیانیه تمام دوران جدید فلسطین را از ابتدای شروع انقلاب عرب با وعده های انگلستان گرفته و به اغلب حوادث مهم فلسطین از قبیل ؛ وعده های کاذب انگلستان ، کتاب سفید سال ۳۹ ـ عهد شکنی های انگلیس ـ ایجاد اتحادیهٔ دل عربی و هدف آن ـ کوشش های مذبوحانهٔ امریکا و ملل متحد ـ قرار تقسیم ظالمانه سا زمان ملل ـ تجاوز و تعدی به اساس و پایه های ان سا زمان ـ آشوبهای ناشی از ان قرار و ... اشاره کرده سپس میگوید :

اینک که دوران سرپرستی ، بدون اینکه فلسطین اثری از حکومت قانونی که حافظ حقوق و جان و مال مردم وصلح و امنیت باشد بپایان رسیده ـ حکومت های عرب اعلام می دارند که به مقتضای (منشور ملل متحد) با حق تعین سر نوشت فلسطین بخود مردم می رسد .

امنیت فلسطین کاملا مختل شده ـ نظم و نظام کشور بهم خورده تجاوزات صهیو نیزم با همکاری دول استعمار گردوصد و پنجاه هزار عرب را از آشیانه و دار وندار خود بیرون و آواره و ویلان نموده است .

حوادث اخیر کاملاً پرده از روی منویات فاسد صهیونیست ها برداشت و جنایت های وحشیانهٔ انها مخصوصاً در دیریا سین و ناصرالدین و تجاوزاتی که در بیت المقدس سه قنسل گری های دول عرب کردند مقاصد پلید استعماری تجاوزکارانه انهارا برهمه کس روشن نمود .

... دول عضو اتحادیه عرب مسؤول حفظ امنیت در داخل مناطق عربی هستند و حفظ امنیت فلسطین و دیعه مقدس بگردن انها است . برای سر و سامان دادن به فلسطین و جلو گیری از پیش آمد های که درد را غیر قابل علاج میکند و جلو گیری از سرایت این درد به ممالک عربی چاره ای جز د خالت مستقیم در فلسطین نمی بینند .

بالاخره نیرو های عربی وارد فلسطین شدند و دولت های عرب محاصره فلسطین را رسماً اعلام کردند و تمام کشتیهای که در ابهای اقلیمی عرب پید ا می شد باز رسی می نمودند سربازان مصر بهمراه عده یی از نظامیان سعودی و جمعی از دا و طلبان سودان ـ و مصر از مرز فلسطین گذشته تقریباً تمام منطقه بغیر) از چند مستعمرهٔ دور افتاده ، تحت سیطره قوای مصر در امد . نیروی عراق پس از عبور از مرز ، مستعمره یهودی را در کنار نهر (یرموک) باد گرفته به پیش رفتند . قوای عراق مستعمرات و دهات فرا و ان یهودی را متصرف شدند . سر بازان سوریه و لبنان نیز به موفقیت های شایان دست یافتند . لشکر اردن نیز از خود رشادت و مردانگی نشان داده درقلب دشمن پیشرفت ـ

درظرف دو هفته جنگ علیرغم فدا کار یها و از خود گذشتگیها و استحکامات عملی و سنگرهای نظامی یهود ـ سربازان عرب بر تمام منطقه که در قرار تقسیم برای هریک معلوم شده بود به استثنای(یافا) و (الجلیل غربی) مسلط شدند و نزدیک بود ، مرکز یهود (تل او یو) فتح گردد ومقاومت انان بکلی درهم شکسته شود .

در چنین و ضعی یهود از دول استعماری همکار شان طلب مداخله نمود . بنا بر سر درخواست امریکا و موافقت انگلیس و روسیه شورای امنیت ملل متحد تشکیل جلسه داد .

در سال ۱۹۴۸ م اسرائیل که به اراده و لطف استعمار بوجود امده بود در و رطهٔ هلاکت قرار گرفت . جنگ اعراب و صهیو نیزم درین سال مشتعل گردید اما استکبار جهانی منجمله روسیه بالشویکی

نگذاشت این طفلک نوزاد استعمار هلاک گردد . باانکه صهیونیزم غاصبا ازطرف انگلیس برفرق اعراب جاداده شد اما نقش روس در تولد و دفاع ان در همین مقطع خاص زمانی با اهمیت تر و حیاتی تر بود .

روسیه شوروی که در طول جنگ، هم با اسرائیل همکاری نموده بود به دفاع از صهیونیزم برخاست. گرومیکو که در انوقت نماینده شوروی در ملل متحد بود به تاریخ : ۲۱ می ۱۹۴۸م به دفاع از اسرائیل گفت : (. . موقف که دول عربی در قبال مسألهٔ فلسطین اتخاذ نموده اند مخصوصاً این حقیقت که دولت ها . یا اقلاً عدهٔ از انها به اعمال مثل فرستادن لشکر بر اسرائیل و اعمال نظامی دست زده اند قابل تأیید نیست . . . . . »

همیکه دول عربی لشکر شانرا به فلسطین فرستادند ـ دولت مصر علی الفور به تمام دول عضو ملل متحد به استثنای روسیه که به حمایت اسرائیل برخاسته بود نامه های فرستاده و طی انها از این تصمیم دولت به انها اطلاع داد که دولت مصر در امور فلسطین بخاطر احترام به قوانین اخلاق بین‌المللی و منشور ملل متحد مداخله کرده .

مطبوعات شوروی حملات شدید الحن را بر دول عربی اغاز نموده حملهٔ نظامی شان بر اسرائیل را تقبیح نمود. روزنامه پراودا ارگان نشراتی حزب کمونست روسیه در شماره ۳۰ می ۱۹۴۸ نوشت : «عملیاتی که از طرف دول عرب انجام یافت بجز ازیک تجاوز بلا دلیل چیز دیگری توجیه شده نمیتوا ند »

نشریه (نووی و ریمیا Novye Vremya) که از مسکو نشر میگردید در شماره چهاردهم جون ۱۹۴۸ اش نوشت « . . افکار عامه مردم روسیه تجاوز دول عربی بر دولت اسرائیل را شدیداً تقبیح می نماید . . . . »

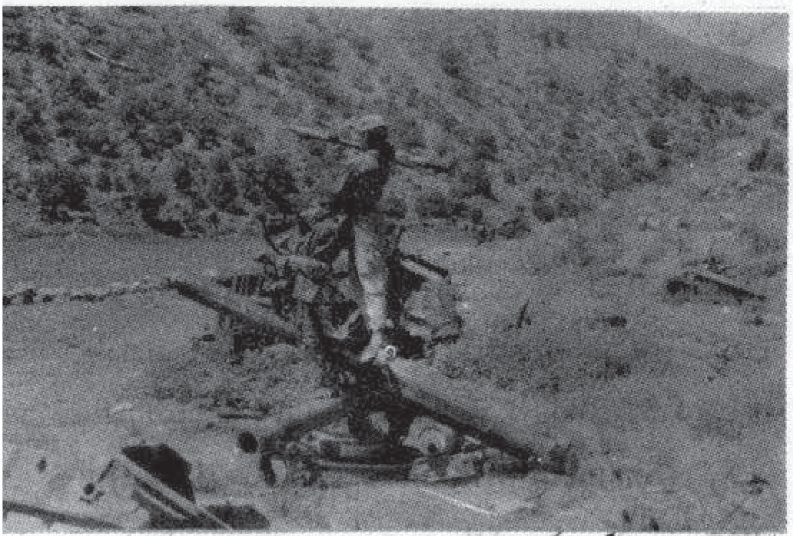

علاوتاً ـ گرومیکو در (۲۹ می ۱۹۴۸) در شورای امنیت ملل متحد اظهار نمود : «این به نفع ملل متحد بصورت عمومی و شورای امنیت ملل متحد بصورت خاص نخواهد بود که تخطی از فیصله ـ های انرا که به قصد خاتمه جنگ صورت میگرد تحمل نماید . ما فیصله نمودیم که باید مسألهٔ فلسطین حل گردد اما دول عربی به این فیصله گردن نمی نهند» از اظهارات وی چنین پیدا است که او بخواهد اعراب از داعیهٔ شان صرفنظر نمایند و به فیصله های ملل متحد که چیزی جز از منعکس کننده ارادهٔ استعمار بین‌المللی نبوده گردن نهند . به نظر (گرومیکو) فیصله ملل متحد بنا بر به رسمیت شناختن دولت غاصب ـ اسرائیل ، حق و عادلانه و بخاطر پایان بخشیدن جنگ اعراب و صهیونیزم بوده اما او غافل از این بوده که این فیصله بخاطر پایان بخشیدن جنگ نه بلکه بخاطر پایان بخشیدن به حقوق حقهٔ مردم فلسطین بوده است . گرچه گرومیکو که البته سخن گوی صادق کرملین یا به عبارت ساده رژیم دیکتا توری ستالین بود چنین می اند یشید که جنگ ومخاصمت اعراب و اسرائیل باید خاتمه یابد اما به نظر اعراب این آغاز شدت جنگ و جهاد در راه بدست اوردن حق شان بود .

در زمان جنگ «۱۹۴۸» اعراب و صهیونیزم روسیه شوروی کمک های حیاتی به اسرائیل غاصب

داد . تهیه سلاح های مددن به اسرائیل از طریق چکوسلواکیا کـه آنهم دربلاک استعماری شوروی قرار دارد از مارچ (۱۹۴۷) اغاز یافته بود . صهیونست ها قیمت سلاح های مذکور را علی الفور پر داخته و آنرا به وقت مناسب به اسرائیل انتقال دادند . تحویل سلاح های مذکور بخاطر قادر نمودن اسرائیل به متابله با اعراب بلا درنگ صورت گرفت . (شمیـول میکـونـس Shameul Miuknis) رهبر کمونیست های روسیه به اشاره (بن گوریو Ben-Gurio) به تمام ممالک اروپائی شرقی و روسیه سفر نموده درخواست تهیه سلاح به اسرائیل را می نمود . او کمک به موقع بلوک کمونیزم - در رأس شوروی - را طی مصاحبه ی چنین توصیف نمود :

«اگر شمادرین مورد باندیشید این تنها روسیه شور وی و چکوسلواکیا بود که از ابتدا جنگ ۱۹۴۸ - الی اخیر قاطعانه در پهلوي ما قرار داشتند . با انکه انهاروی دلایل خاص این کار را کردند اما این برای ما بی تفاوت بود . انچه ما ضرورت دا شتیم روی هر ملحوظی که بود رسید و ما از و رطهٔ هلاکت نجات یافتیم . همین کافی است . »

به تاریخ ۲۲ ماه می شورای امنیت بنا بر پیشنهاد انگلیس و توافق روسیه - امریکا و سایر قـدرت هـای استعمـاری ، دستـور آتش بس را صادر کرد که از نیمه شب (۲۲) می تا ۳۶ - ساعت بعد شروع به اجرا شود . اما دول رد نمودند که در فلسطین جنگ رسمی بین دو دولت نیست . عرب صاحبان فلسطین بایک جمعیت متجاوز متعدی که امنیت کشور شان رابهم زده و به مرد می که درخانه و اشیانه خود با ارا مش زندگی میکرده اند شبخون زده و اثان را آواره نموده اند می جنگند که شرانا نرا کوتاه کنند ؛

دبیر کل اتحادیه عرب جواب ردي به دستور آتش بس شورای امنیت داد که قسمی از انرا ذیلاً میخوانید :

«قاطبهٔ عرب از استقرار صلح در فلسطین استقبال میکنند و چیـزی در نظر انهـا محبوبتر از آنکـه شواری امنیت جـواب مثبت بخواسته هاي آنان بدهد ، نیست و اگر عـرب می دانستند که باتش بس غارت و تجاوزات یهود خاتمه می پذیرد رفتار انها طور دیگری می بود . واینک چند سوال ازان شورای محترم می نماییم :

۱- ایا اجـرای آتش بس جلوسیل ورو د یهود های غیر سا کنی را میگیرد.

۲ ایا قبول آتش بس - مانع رسیدن اسلحه از طرف دول استعمار گربه یهود خواهد شد.

۳- ایا با خاتمه یافتن جنگ ، یهودیان دست از چپاول و اخلال و تجاوز می کشند . وآیا خطر تازه ای برای عرب پیش نمی اید .

بهر صورت اتش بس با راول با ورود (کنت بر نادوت) نماینده ملل متحد در پا یتخت هـای دول عرب در تاریخ (۱۱) جون ۱۹۴۸ برخلاف میل و اعتماد عرب از طرف هر دو جانب متخاصم پذیرفته شد و مدت آن ، چهار هفته تعیین گردید تا در طول آن فاجعهٔ فلسطین خاتمه یافته دست تجاوز از یخن عرب کوتاه گردد .

در موعد مقرر جنگ متوقف گشت و محیط آرام گرفت . حوادثی که در دوره آتش بس بوقوع پیوست روشن نمود که آتش بس فقط یک حیله بوده که بمنظور تحکیم و تقویت جبهه یهود انجام شده است .

طبق نقشهٔ استعمار گران - یهود بقدر کافی ازین فرصت بهره برداری کرده همه مقررات آنرا زیر پا گذاشته خود را کاملاً تقویت نمودند که آثارآن در جنگهای بعدی مصائب سنگینی بود کـه

بر عرب وارد آمد . با آنکه به موجب مقررات ترک مخاصمه ، طرفین مؤظف بودند در زمان اجرای آن از اقدام به تقویت نیروهای نظامی شان خود داری نمایند ولی اسرائیل ازین فرصت استفاده کرد و پناهندگان یهودی قبرس را که مخفیانه وارد فلسطین شده بودند به استخدام در اورد ، تعلیم داد و بسیج کرد .

اسرائیل به این قناعت نکرد و مقدار هنگفت سلاح و مهمات در طول چهار هفته آتش بس از روسیه چکوسلواکی ، رومانی ، فرانسه ، انگلستان و امریکا بدست اورد . سیل سلاح ، مهمات ، طیارات جنگی ، توپهای سبک و سنگین و سربازان مسلح و افسران کار دیده و کار آزموده از زمین و آسمان و دریا بطرف یهود فلسطین سرا زیر شدند . (۱)

اسرائیل به تعداد بیست و پنج فروند طیاره تنها از چکوسلواکی خریداری و بصورت فوری وارد نمود . (۲)

یهود ان در طول ایام ترک مخاصمه با وارد نمودن سلاح و قوای بشری تازه توازن قوابین یهود و عرب را بنفع خود برهم زده قدرت تجاوزی شانرا تقویت بخشیدند .

جنگ به حمله قوای اسرائیل به اورشلم در نهم جون مجدداً شروع شد . در ۱۱ و ۱۲ همین ماه نیروی تقویت شده اسرائیل به شهر های (الله) و (روسله) حمله کردند و پیش از اشغال مناطق مذکور اعراب را مجبور کردند این دو شهر را تخلیه کنند . سقوط این دو شهر بدست یهود و شکست لشکر اردن درین جبهه باعث شد که نیرو های عراق هم از (رأس العین) و قسمتی از (مرج ابن عامر) عقب نشینی کنند و به تصرف یهودان درآید . در شمال هم ارتش نجات فلسطین از قسمت های غربی و مرکزی (الجلیل) عقب نشست و شهر های (صفد ، ناصر و شفا عمر) به چنگ یهود افتاده و جمعیت خیلی زیادی از عرب را آواره و ویلان کردند .

شورای به اصطلاح امنیت ملل متحد . بمحض تجدید و تشدید جنگ در پانزده هم جون بار دیگر با چشم پوشی کامل از تخلفات یهود از مفاد قرار داد (آتش بس اول) فیصله نمود که طرفین مخاصمه باید از جنگ دست بکشند . شورای سیاسی عرب در هفد هم جون برخلاف افکار عامه عرب قرار شورای امنیت را پذیرفت اما درعین حال آنرا طی نامه یی به آن سازمان غیر عادلانه خواند . در نامه مدر ذکر شده بود که «تنها تفسیری که دول عرب از رفتار نامناسب شورای امنیت می تواند بنماید این است که بعضی ازدول بزرگ استعماری علاقه دارند بر خلاف حقوق عرب و مقتضای اصول بشریت بیهودان

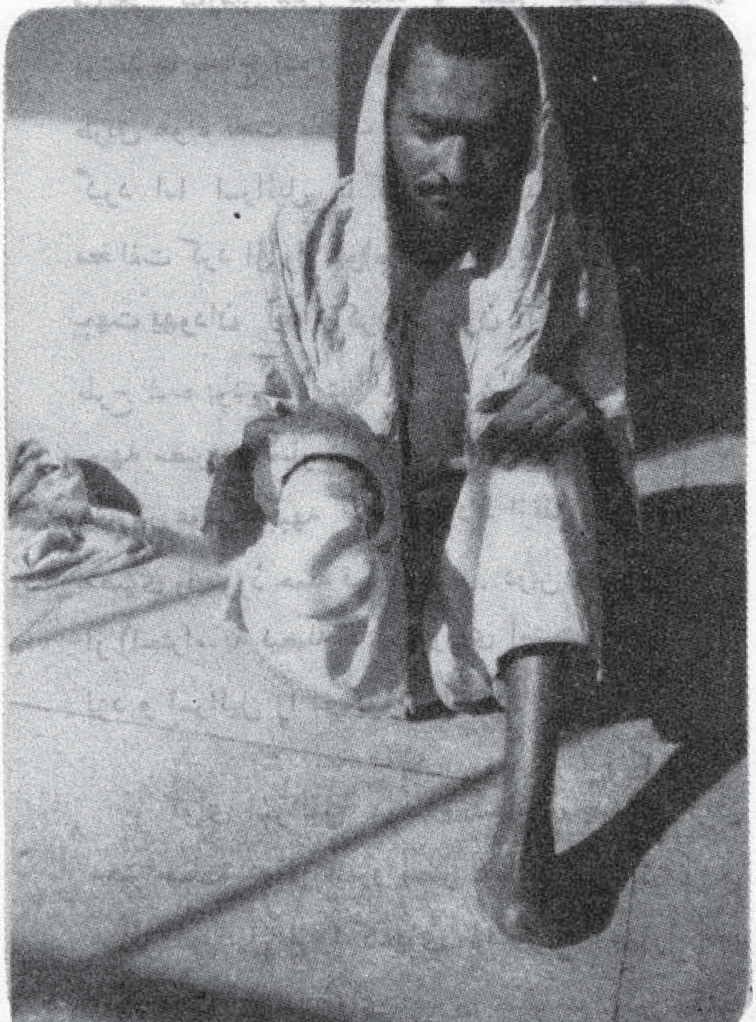

نمونه یی از عدالت کمونستها (!)

را بر فلسطین مسلط کرده و صهیونیزم را به هدف تا مشروع اش برسانند . . »

(کنت بر نادوت) میانجی سازمان ملل متحد ، که به فعالیت های خود ادامه میداد در ۱۶ ستمبر گذارشی را که در بارهٔ فلسطین تهیه کرده بود تکمیل کرد . از اینکه گذارش مذکور از یکطرف به ضرورت تاسیس حکومت یهود اشاره کرده بود و از طرف دیگر محدویت مهاجرت یهودی به فلسطین و عودت آوارگان عرب بود بالقوه محکوم گردید .

یهود از همان ابتداء مقررات ترک مخاصمه را مراعات نمی نمودند اما در (۱۵) ماه اکتوبر ترک مخاصمه به شدت نقض شد . چون ارتش مصر هنگام ورود به فلسطین از حمله بر املاک یهودیان اجتناب کرده انهارا دور زد و پشت سر گذاشت . در ضمن میانجی سازمان ملل متحد و مصر موافقت کرده بودند ما یحتاج یهود های عقب جبهه این مناطق از طریق هواء تحت نظارت سازمان ملل متحد صورت گیرد اما اسرائیل با کنترول سازمان ملل متحد مخالفت کرد از راه هواء اقدام به ارسال از وقه جهت یهودان اقدام کرد . چون پلان بهٔ ، دقت طرح شده بود طیارات اسرائیل با رسیدن بر فراز جبهه مصر به بمبار در منطقه آغاز نمود و یهود های که در عقب جبهه مصر بودند ازقفا سر بازان مصری را مورد حمله قرار دادند . درین وقت گرومیکو از (احترام به فیصله های شورای امنیت) هیچ حرفی نزد و اسرائیل را محکوم نساخت .

قوای اسرائیل در ۲۳ دسمبر مجدداً به ارتش مصر حمله و در قلمرو مصر رخنه کرد . نیروی هوائی اسرائیل فرود گاههای (العریش) و (رفع) را بمبار دمان کرد . قوای مصری شکست خورد وان مملکت در ۲۴ فبروری ۱۹٤۹ تحت نظارت سازمان ملل متحد قرار داد آتش بس را در (روس) با یهود امضاء نمود . در سوم اپریل همین سال قرار داد آتش بس بین اردن و اسرائیل به امضاء رسید و ضمن آن مرز های منطقه یهود مشخص شد . لبنان در ۲۳ مارچ و سوریه در ۲۰ جون ۱۹٤۹ قرار داد آتش بس را با اسرائیل امضاء کردند .

جنگ فلسطین یک فاجعه در دانگیز است . محرومیت ملتی راندهٔ از سرزمین خویش و تلاش ملتی دیگری که قصدریشه دواندن در همان سر زمین را دارد .

سربازان اسلام بعد از شکست و نابودی دشمن اشیای کارآمد خود را از وسایل مخروبه دشمن تهیه می نمایند

ژباړه : د «محمد نسیم ستانیزي

د مارکسیزم اشتباه

هغه عوامل چې مارکسي الواک یې د منلو وړ څرګند کړي

د مارکس (Marx) الواک
یوه سطحي لوستونکي ته د منلو وړ ښکاري او ظاهر بین کسان پرې تیروزي . دا ځکه چې :

(۱) دولړي غریزه په طبعي توګه مجبوروونکي ده او دوګړي په ژوندکي د هغه د ژوند له پیله را پیدا کیږي همدارنګه په ټولنیزه توګه د انساني ډلو په ژوند کي هم له هماغه پیلیز پړاو څخه را پیدا کیږي چې د فکري ودې له پلوه د ماشوم توب په پړاوکي پرتې وي، پر دغه وختکي د انساني ډلو ایډیال ځانته یوه څرګنده بڼه نه وي غوره کړي ، او همدارنګه د ایډیالونو غوښتني هم له غریزي غوښتنونه مشخصي او جلاسوي نه وي .

(۲) خلک ځکه له دینه چې د خپلو ایډیالونو سملاسي او مستقیمي ارتیاوي اقناع کړي لومړي د خپلي ولړي غریزه اقناع کوي اووروپسي د نورو غریزي غوښتنو په اقناع پیل کوي ځکه چې دوي باید لومړي خپل ژوند خوندي وساتي او هغه هم د دي لپاره چې د خپلو ایډیالونو د ترسره کولو لپاره د ژوند بقا او پایښت ته اړدي .

(۳) دوګړي ایډیال د خپلي پوهي په پیلیزو پړاوونوکي ډیر لوړا او عالي نه وي له همدي امله د ده د بنیادي اقتصادي ارتیاو د ارضا او اقناع په جهت کي حرکت کوي. یا په بله وینا د ایډیالونو غوښتنه‌یي د بنیادي اقتصادي ارتیاو د ترسره کیدو د هیلي ترسیوري لاندي وي ، او حتی که د وګړي ایډیال ډیر لوړا و عالي هم وي او دبشکلا معیار ته رسیدلي وي ، دي بیاهم په عمومي توګه دیته اړدي چې خپلي اقتصادي اړتیاوي ترسره کړي، دا ځکه چې د دغو اړتیاوو ترسره کیدل د ده ایډیال او موخي ته ګټور دي . په دي توګه د ده په هغه کړندو د اغیزه کوي چې دي یې د خپل ایډیال د لاسته راوړلو لپاره له ټولو ځانګړتیاو سره ، ترسره کوي .

(٤) په یوه ټولنه کي د ناوړه اقتصادي شرایطو د منځته راتګ عوامل د ناسمو ایډیالونو دحکومت نتیجه وي .

که چې د یوي ټولني چارې د ناسمو ایډیالونو پربنا رواني وي، نو هلته ناوړه اقتصادي شرائط هم منځته راځي ، هغه وخت چې موږ د اقتصادي شرایطو په ناوړتیا پوه سونو سملاسي ورسره په حاکم ایډیال کي د نیمګړتیا او کمزورتیا هغه عناصرهم پیژندلای سو چې دغه اقتصادي ناوړه شرایط یې را منځته کړیدي . ترډي وروسته بیا موږ له دغه ایډیال سره ناخوښه کیږو او کرکه ترینه کووو ، چې په نتیجه کي د یوه سیاسي بدلون لپاره لاري چارې اوا ړیږي ، د دغه سیاسي بدلون موخه

داوی چی د موجوده نیمگړی ایډیال پرځای بشپړ ایډیال (چی تر زیاتی اندازی پوری ز موږ له طبیعت سره د هغو تجاربو له مخی چی لاسته مور اوړیدی توافق ولری) حاکم کړی. موږ هڅه کووچی په نوی ایډیال کی هغه نیمگړتیا او نقص پری نږدو چی په مخکینی ایډیال کی موجودو او ناوړه اقتصادی شرایطو را منځته کړی وو که موږ د دغو معیارونو پر بنا استدلال وکړو چی دا زموږ اقتصادی اړتیا وی دی چی ز موږ د ایډیالونو په بڼه وده کوی) نوبی دلیله جوته ده چی موږ به په خپل استدلال کی ښوئیدلی یو.

د انسان فعالیت د دوه ډوله غوښتنو د ترکیب نتیجه ده: **لومړی د ایډیالونو غوښتنه او دویمه د** غریزو د اشباع او اقناع غوښتنه، چی د انسان بنیادی اقتصادی اړتیاوی هم د همدغی **غوښتنی زیږنده دی**. خو دا ټول وروستی غوښتنه ده چی د لومړی لپاره یی دوسیلی په توګه‌کار کړیدی، نوله دی امله فرعی غوښتنه (دویمه غوښتنه) هیڅکله هم د انسان د فعالیت اساسی او بنیادی لامل نشی کیدای سره له دی چی د انسان لپاره یوپنځیز (طبیعی) او داخلی مجبوریت هم دی اوله هغه راهیسی موجود دی چی حاکمه غوښتنه (د ایډیالونو غوښتنه) لاپه بشپړه او څرگنده توګه پیژندل شوی نه وه.

دولتی غوښتنه تر هرڅه څواکمنه نده:

په دی کی شک نشته چی دولتی غوښتنه په خپل ذات کی مجبوروونکی ده خو که اړتیامو ورته پیښه شی نو موږ یی په بشپړه توګه اجبار تر تسلط لاندی راوستلی سو.

موږ تر هرڅه لومړی دولتی دا قناع لپاره هغه وخت اقدام کوو چی ز موږ ایډیال یی و غواړی خو که چیری ز موږ د ایډیال غوښتنه څه بل شان وی نو هغه وخت بیا دولتی اقناع ز موږ وروستی اواخرنی هیله وی.

هر وخت چی د خلکو ایډیالونه تهدید سوی دی نو دوی دیته چمتو سوی دی چی ولږی له اجبار سره مخالفت وکړی، په ډیر لږ خوراک قناعت کوی او هر ډول سربندنی ته چمتو کیږی اوان تردی چی ځینی وختونه د خپلو ایډیالونو د غوښتنو لپاره ترمرګه پوری هم ځان وږی ساتی.

دا او داسی نور بی شمیرمثالونه موږ ته راښیی چی د انسان لپاره ډیره بنیادی او ډیره نهایی غوښتنه ده نه دولتی، څکه تش د خیټی مړولو لپاره هیڅوک هم ځان په شعوری توګه نه وژنی. موږ تل خپلی اقتصادی اړتیا وی هدف ته د رسیدو لپاره د یوی وسلی په توګه ترسره کوو او هدف موتل ایډیال وی. د دی حقیقت له موجودیت سره سره دا هم یوواقعیت دی چی ځینی وختونه د اقتصادی لوړتیا غوښتنه په خپله زموږ ایډیال بڼه غوره کوی په دغه راز حالتونوکی موږ په دی نسو توانیدلای چی دشتمنی لرلوهیلی مځنیوی وکړو، څکه چی موږ د دغی هیلی په وړاندی بله لوړه هیله نلرو چی دا د هغی لپاره وسیله کړو بلکه همداسو په خپله هدف او موخه گرځیدلی ده. زموږ د فعالیتونو وروستی هدف ایډیال دی انسان بی شمیره فرعی او ضروری اهداف لری چی باید مخکی تردی اساسی هدف ته ورسیږی ترسره یی کړی د هر فرعی اوآنی هدف ترسره کول د وروستی او اساسی هدف د لاسته راوړلو لپاره د بنسټ یوه ډبره ده داد ایډیال لپاره‌گټور دی خو څرنګه چی ایډیال له دوی نه پرته نه ترسره کیږی نو دا په خپله د ایډیال د ترسره کیدو په اندازه اهمیت او ارځښت پیدا کوی.

په دغه راز حالتکی موږ تر هرڅه مخکی همدغه (فرعی او ضروری هدف) ته پاملرنه کوو. دا موږ ته داسی څرگندیږی لکه چی موږ دغه هدف ته له ایډیالونو څخه زیاته پاملرنه کوو په حقیقت کی که چی موږ هڅه کووچی یوهدف

تر سره ، کړو نو زموږ دغه راز
عمل یوازې د خپل ایډیال دلاسته
راوړلو لپاره تر سره کوو .
همدغه مسئله زموږ د اقتصادي
اړتیاوو د پوره کولو په پیښه هم
صدق کوي . کله چې زموږ
اقتصادي اړتیاوې د ایډیال لپاره
د یوې مرستیالې وسیلې په توګه
تهدید سي نو په خپله د ایډیال
هومره ارځښت پیدا کوي خو که
چیرې دوې ډېر زیاته پاملرنه ددې
لامل سي چې ایډیال له نظره
ولویږي ، نو خپل ټول ارځښت له
لاسه ورکوي ، چې په دې توګه
وروسته بیا موږ د ایډیال اړتیاوې
د دوې په بیه ترسره کوو . موږ
د ایډیال لپاره د اقتصادي اړتیاو
د اجبار په وړاندې مقاومت او
فعالیت کوو . له نیکه مرغه زموږ
غریزي غوښتنې په خپله داخلي او
بیولوژیکي اجبار لري ، ځکه چې
د دغو غرایزو اقناع او اشباع
د ژوند د بقا او پایښت لپاره هم
ضروري ده نو دیته اړیو چې ددغو
غرایزو غوښتنو ته مثبت ځواب
ووایو که څه هم کوم بیولوژیکي
اجبار ورپورې تړلی نه وي خو
د دغه اجبار له شته والي سره سره
هم موږ د هغوی اقناع او ارضا
یوازې له هغوی نه دراو لاړسو
اجبار لپاره کاو نه کوو بلکې د دې
لپاره یې کوو چې د خپل ایډیال
لپاره کار وکړای سو زموږ

داهم د مارکسیزم سوغات ، چي په کونو داسي کسان بي کوره کړي دي .

د دې ادعا ثبوت دا دی چې که
داسې نه وې نو هرکله چې زموږ
ایډیال دا غوښتنه کړېده چې له
نظره یې و غورځوو ، نو موږ دا کار
کړیدی . که زموږ د ایډیال
غوښتنه دا وي چې موږ یوڅه قرباني
ورکړو نوموږ په دغه لاره کې هر
ډول اقتصادي ګټې تر پښو لاندې
کووا وله هر ډول غریزي غوښتنو
سره مخالفت کوو هر ډول سرښندنه
کوو او حتی د خپل ژوند بايللو ته
هم چمتو کیږو پرته له دېنه چې دې
مسئلې ته پام وکړو چې زموږ ایډیال
سم دی که ناسم لوړ او شریفانه
دی که ټیټ او رذیلانه ، یوازې

د ځان غوښتنې پربنسټ ولاړ دی
او که دولس غوښتنې ، په هرڅاکې
چې د پانګې او شتو د را ټولولواو
ساتلو هیله او غوښتنه موجوده
وي ، نو لامل یې دا دی چې
په انسان کې د ژوند د بقا او
ساتنې غوښتنه موجوده ده ځکه
هغه بنیادي اقتصادي اړتیاوې چې
د ژوند بقا تضمینوي ، هغه خو په
بشپړه توګه اقناع سویدي نو په
داسې حالت کې چې یوسړی وروسته له
دېنه هم چې په بشپړه توګه په دې
ډاډه دی چې دی او کورنۍ به یې
په ګرد ژوندکې هم د ژوندانه
د بنیادي اقتصادي اړتیاوله ستونزو

سره مخامخ نسي او بیایي هم دپانګي ټولولو ته سولي وړي دي دا په حقیقت کې د ده د بنیادي اقتصادي ارتیاو غوښتنه نده ، بلکه د ده د ایډیالونو غوښتنه په ناسمه توګه په کار اچول سویده یا په بله وینا له وسیلی نه یې غایه او هدف جوړ کړیدی ، په دغه راز حالت کې د پانګې را ټولول او ساتل په خپله د ده لپاره د لوړ ایډیال حیثیت غوره کوي .

دولړي غریزه د ایډیالونو ترغریزي لاندي ټیټه پوړي کې ده

په دې کې شک نشته چې د انساني ژوند په تاریخ کې دولړي غریزه او غوښتنه د ایډیالونو ترغوښتنې مخکې پیدا سویده ، ایډیالونه یواځې په انسان پوري مختص دي دولړي غریزه په حقیقت کې هغه وخت منځ ته راغلي ده چې لومړنی حیوان د ځمکې پرمخ پیدا سو د انساني ډلي د ژوند په تاریخ کې هم دولړي غریزه هغه وخت مینځته راغلي وه چې ایډیالونو لا خاته یو داسې واضح شکل نه و غوره کړی چې له غریزي غوښتونه‌یې توپیرسوی . خوسره له دې هم د ایډیالونو له غوښتنې نه دولړي د غریزې تقدم مونږ ته د تکامل (   ) د قانون له مخې دارا ښيي چې دولړي غریزه د ایډیالونو په پرانډي د یوی ټیټې پوړي څو ګټوري وسیلي حیثیت نړی . دا ځکه چې تکامل (   ) باید تل د یوه غوره او عالي څیز په لوري په حرکت کې وي .

د تکامل پروسه او جریان د یوی ونی له ودي او تکامل سره ورته والی لري ، کله چې مونږ د تکامل په دغه جهت کې پرمخ ځونو په دې لړکې ډیرو ګران بیه اوارځښتنا کونتانجوته رسیږو ، مونږ ځینې واړه کارونه د دې لپاره سرته رسوو چې لوړو نتائجوته پری ورسیږو په دغه راز پروسه کې ز مونږ آره موخه هماغه لوړه نتیجه او هدف وي ، که څه هم هغه د یولړ کارونو او عملیوله سرته رسولو نه وروسته را څرګندیږي همدغه مثال بیا په و نه بډه تطبیق کیدای شي ، سره له دې چې ګلان ، میوه او تخم په ونه کې تر هر څه وروسته وده کوي او بخیږي ، خو دنیالګي له ایښودلو ټوڼي دودی له کولو نه ز مونږ هدف ، ګل ، میوه او دانه وي چې په ونه کې تربل هرڅه با ارځښتنه محصول دی . دونی دودی ټوله عملیه د همدغه هدف (با ارځښتنه محصول) د لاسته راوړلو لپاره سرته رسیږي .

هماغې چې په حیواني نړی کې د غریزو غوښتنې د مادي پرقوانینو باندي وا کمني درلوده د ایډیالونو غوښتنه هم په انساني مرحله کې د غرایزو پر قوانینو وا کمني لري.

هغه غوښتنه چې ژوندانه دتکاملی قانون پر بنا په انسان کې وده کوي هغه باید د انسان په غوښتنو کې ترټولو لوړه او حاکمه غوښتنه وي .

دغه نظر یوازې یوه فرضیه او تیوري نده بلکه مونږ په رښتینه د خپل ورځنی ژوند په تجاربو کې ډیر ځله لیدلای سو خلکو ډیر ځله په وګړیزه او ډله ائیزه توګه خپلی

پاتې په (۱۰۱) مخ کې

وحدت و یکپارچگی در تیوری و عمل

محمد معروفی «فروغگر»

نفاق چیست و منافق کیست؟

حضرت رسول ﷺ: پیامبر بزرگوار اسلام فرماید:

اربع من کن فیه کان منافقا خالصاً ومن کانت فیه خصلة منهن، کانت فیه خصلة من النفاق حتی یدعها:

اذا ائتمن خان ــ

واذا حدث کذب ــ

واذا عاهد غدر ــ

واذا خاصم فجر ــ

(متفق علیه؛ بروایت عبدالله بن عمرو)

ترجمه: اگر چهار خصلت در وجود کسی سراغ شود منافق سره است و اگر خصلتی از این چهار خصلت در کسی وجود داشته باشد ــ در وی خصلتی از نفاق است؛ تا آنگاه که ترکش کند:

۱ـ هنگامیکه امین گرفته میشود، خیانت کند.

۲ـ و وقتیکه سخن گوید ــ دروغ گوید.

۳ـ و در اثنائیکه پیمان کند و وعده نماید نیرنگ بازی نماید (بوعده وفا نکند).

٤ـ و گاهیکه پرخاش کنند، دشنام دهد و تجاوز کند.

بهتر است، از همه اولتر در قسمت توضیح بخش نخستین این حدیث کمی روشنی انداخته و سپس به ارتباط این بخش به بخشهای دیگر اشاره شود و از میان این همه بخشها چهرهٔ کریه نفاق وهویت کثیف منافق تجسم یابد؛

ــ امانت که نگهداشت درست پدیده های معنوی و مادی را در بر میگیرد نقش تعیین کنندهٔ در دستبرد های داستان زندهگی و انسان، مجازات و مکافات، اعتبار و بی اعتباری .... داشته، ملاك قاطع و فیصله کنی است برای شناخت هدف داران و بی هدف داران و معیار ثابتی است برای برای کفایت و رسوخ ابنای (آدم) در زندهگی فردی و اجتماعی؛ چه بدون آزمایش «امانت» روابط فردی و اجتماعی صبغهٔ اعتماد بخود نگرفته، جامعه و افراد آن را در کشمکش و چند جهتی قرار میدهد و تا وقتیکه افراد جامعه این مرحلهٔ امتحانی را نگذرانند، مشکل است به آنها صلاحیت قضاوت داد؛ زیرا فیصله ها، قضاوتها و حکمها باید از شخص، قابل شنید باشد، که آن شخص مورد اعتماد کافهٔ افراد جامعهٔ خود بوده، در سمت مخالف «امانت» که «خیانت» است جبهه گیری نکرده باشد؛ خدا (ج) میفرماید:

«ان الله یأمرکم ان تؤد الامانات الی اهلها واذا حکمتم بین الناس ان

تحکموا بالعدل» .

ترجمه : به تحقیق «الله» (ج) به شما امر میکند که امانتهای را به اهل آن ادا نمایید (بدهید) و هنگامیکه بین مردم قضاوت و داوری میکردید به عدل قضاوت نمایید ؛

علاوه بر اینکه سیاق آیهٔ شریف به دو امر مهم و تاکید و تداوم بر آن که عبارت از «امانت و عدالت» است ، صراحتاً و بدون ابهام اشاره میکند ، به این لطیفه نیز اشاره میکند که : شما ، چون در جامعه زیست میکنید ؛ بکوشید در مرحله اول «امین» شمرده شوید و سپس صلاحیت قضاوت برای شما میسر شود ، طوریکه رهبر بزرگ شما ، قدوهٔ انسانیت (حضرت محمد مصطفی ﷺ) نخست «امین» شد و سپس «حکم» و داور بحق.

«امانت» به دو بخش عمده و مهم تقسیم میشود :

(الف) امانت خدایی .

(ب) امانت مردمی .

(الف) امانت خدایی :

امانت خدایی ، در مجموع به کتاب منزل (قرآن کریم) اطلاق میشود ، و این امانت ــ امانت بزرگی است که بحیث ناموس کبری به مومنان داده شده است ؛ خداوند (ج) میفرماید :

انا عرضنا الامانة علی السموات والارض والجبال فأبین ان یحملنها واشفقن منها وحملها الانسان ...
(الاحزاب ؛ ۷۳)

ترجمه و توضیح :

ما عرضه داشتیم امانت (قرآن) را بر آسمانها و زمین و کوه ها ، پس از برداشتن ــ «بار امانت» شانه خالی کردند و «از پذیرش این امر» ترسیدند و برداشت آن را انسان ! ؛ حافظ در این معنی میگوید : «آسمان بار امانت نتوانست کشید ، قرعهٔ فال بنام من دیوانه زدند» !

وجود عناصر «دو رویه» و «دو برجه» در جوامع مسلمان خیلیها خطرناک است و موجودیت همین اشخاص مذبذب و جهتدار (که در ظاهر مذبذب معلوم میشوند و در باطن همسنگر و همکمین با کفار اند و جهت مشخص دارند) سبب آن شده که در برهه های مختلف جامعه و تاریخ ، مسلمانان از پشت سرضر به بینند و تا که دشمن شان را تشخیص میکنند ، کار از کار گذشته باشد . . . . اگر امروز «بیت المقدس» را «یهودی ها» ، «هسپانیا» را «نصرانیها» و «افغانستان» را «روسهای وحشی و لامذهب» در قبضهٔ خود گرفته اند ، نتیجهٔ تلاش همین مزدوران زر خرید کفار و کفار به ظاهر مسلمان است

رویهمرفته کسیکه این «امانت» را با اجرای تمام احکام آن پذیرفت «مؤمن» شد ، کسیکه از آن رو گردانید و به صورت کلی از آن منکر شد ، کافر گردید و کسیکه در ظاهر پذیرفت و در باطن از آن منکر شد ، منافق شناخته شد ؛ محمد علی «صابونی» در کتاب «من کنوز السنة» جاییکه منافق را معرفی میدارد ، مینویسد : منافق کسی است که چیزی را آشکار میکند و چیزی دیگری را میپوشد ، که ظاهر آن غیر باطن آن است (در زبان چیزی میگوید و در دل چیزی دیگری دارد) که اگر ظاهر شود ، همه از وی نفرت خواهند کرد و حتی از روبرو شدن با او انصراف خواهند ورزید .

و نفاق به دو قسم است : نفاق در عقیده که آن «کفر» و «ضلالت» است و نفاق در عمل که آن ریای بدی است که «عمل و پاداش» عمل را حبط (نابود) میسازد و در حدیث شریف است :

«اربع من کن فیه کان منافقاً خالصاً» . . . »

(ب) امانت مردمی :

این «نوع امانت» بنوبهٔ خود به دو شعبه

تقسیم میشود : (امانت مادی و امانت معنوی) : که در امانت مادی معمولاً نقد و جنس و مال منقول و غیر منقول مطرح است و در امانت معنوی «راز های مشروع ، مشوره های مشروع ، پلان بندی های بضد دشمنان اسلام و . . . مصلحتهای شرعی در نظر بوده و شامل» امانت میگردد ! قضاوت را بشما وا میگذارم : فرض کنید در جبهه‌یی از جبهه های اسلام بر ضد طاغوت قرار دارید و قرار است فردا بر یکی از واحد های قوای دشمن «عملیات چریکی» انجام دهید و نقشه و پلانی نیز در دست شما است ، ولی هنگامیکه به محلی میرسید که باید از آنجا «عملیات» تان را علیه دشمن آغاز کنید ، میبینید که در محاصرهٔ «دشمن قرار دارید» جنگی شدید بین شما و قوای دشمن در میگیرد و بعد از دادن تلفات سنگین محاصره را میشکنید و سر کفیده و پا شکسته به قرارگاه تان باز میگردید ، بعد از جستجوی متواتر ، عامل این کار را از میان خودتان تشخیص میدهید گذشته از اینکه محکمهٔ انقلابی اسلامی به او چه جزایی مقرر میدارد ، به چه نامی او را خواهید نامید ؟ طبعاً «خائن» ! و کسیکه امانت «راز» را خیانت کرده است ؛ کسی است که در ظاهر با شما و در باطن با دشمن مصلحت دارد و «منافق» است ـ ظاهرش با باطنش وعقیده اش با عملش و . . . تطابق ندارد و زیانی که به شما وارد نموده است از خاصیت ذاتی او میباشد .

خصلت دومین منافق «دروغ» است ؛ هنگامیکه سخن «میگوید» دروغ میگوید ـ میبینیم که سخن وقتی پایه و اساس و مصداق عملی‌ی نداشته باشد با «عمل» نپیوندد دو بین تیوری و عمل ایجاد فاصله شود ؛ حکم میکنیم که «سخن» دروغ است وگویندهٔ آن کاذب منافق (در دلش چیزی است و بر زبانش چیزی دیگر) !

منافق برای ثبوت کذبش بصداقت ، به قسم و سوگند توسل میجوید و بکلمات انگیزنده طرف مقابلش را متقاعد میسازد که سخنش را بپذیرد و در این مورد دو جرم دیگری را مرتکب میشود که آن عبارت بوده از «قسم ناحق» و «کمال دوری از رحمت خدا (ج)» : قرآن کریم منافق را در این مراحل چنین معرفی میکند : «پس گشتاندیم «دوری از رحمت خدا (ج)» را بر دروغگویان» ، «پس اطاعت مکن از قسم خور بی ابرو» ! «و خدا (ج) گواهی میدهد که همانا منافقین ، حتماً دروغگواند».

سوومین خصلت منافق شکستن پیمان ومخالفت از تعهد» است : منافقین هیچگاه روا نمیدارند که مسلمانان طبق معیارها و مقیاسهای اسلامی در جامعه تبارز نمایند ـ چه در آنصورت ، عزت از آن مؤمنان گردیده ، مقامیرا که منافقین در تلاش آن اندازد دست میدهند ـ ازینرو در تلاش های مذبوحانه شان همیشه میکوشند به مسلمانان ایجاد مزاحمت و سد اندازی کنند ، کار های شان به ثمر نرسد و از نتائج کارهاییکه پیروزی بر آن مرتب است و بروقار آنها میافزاید ، بهره نگیرند بدین ملحوظ در تعهدات و پیمانهای شان که به نفع مؤمنین میچرخد و در حقیقت به نفع خود شان ، از روی لجاجت و اصرار بر جاهلیت ، «نقض پیمان» میکنند و بر تعهدات شان با مسلمین پشت پا میزنند و مسلمانان را در مخمصه‌یی در گیر میسازند که مثال آن در بحث «امانت مردمی» گذشت :

«قبل از اینکه حادثهٔ اُحد بمیان آید به پیامبر ﷺ اطلاع رسید که قریش با تجهیزات کافی و سه هزار افراد مسلح و مجهز ، جهت گرفتن انتقام کشته‌گان بدر تصمیم حمله بر مسلمانان دارند ؛ پیامبر ﷺ اصحاب و یارانش را ، طی اجتماع عام جمع آوری نمود تا در مورد با آنها مشوره نماید ،

وقتی مسألهٔ چگونگی مقابله با قریش مطرح شد ، نظریات گوناگونی ارائه گردید : جوانان و آنانیکه در جنگ بدر سهم نگرفته بودند . و سینه‌های شان از جذبهٔ رسیدن بمقام والای شهادت لبریز بود ، پیشنهاد نمودند که باید خارج مدینه با قریش مقابله کنند ـ در این میان گروه منافقین که در رأس‌آنها «عبدالله بن ابی» قرار داشت نظری مشابه نظر پیامبر ﷺ ابراز نموده و از نظریه جنگ با قریش از داخل مدینه پشتیبانی بعمل آورد ؛ گر چه نظر منافقین به سر کردگی عبدالله بن ابی در ظاهر با نظر حضرت پیغمبر ﷺ موافق بود وی هدف و منظور منافقین از طرفداری این نظریه ، جز مصئونیت شخصی (و سرکوب نمودن روحیهٔ جوانان شائق شهادت) چیزی دیگری نبوده و بطور مسلم با هدف طرفداران صادق و مخلص نظر پیامبر گرامی اسلام جداً متمایز بود .

بعداً پیامبر ﷺ بنا بر اینکه ، اکثریت صحابه کرام از نظریهٔ مقابله با قریش در خارج از مدینه جانبداری نمودند ، برای بیرون رفتن از مدینه و مقابله با قریش «در خارج از مدینه» آماده شدند و هدایت دادند تا همه آماده شدند در اثنای حرکت از مدینه ، منافقین نیز «نظر به تعهدی که شده بود» بطور کاملاً فریبکارانه ، با مسلمانان یکجا از مدینه خارج شدند ، ولی در خارج از مدینه ، «عبدالله بن ابی» بعد از تحریکات زیادی که در صفوف مسلمانان براه انداخت «تاصف یکپارچهٔ مجاهدین را پارچه‌سازد و اهدائه منافقانه اش که بر آوردن مأمول دشمن است تحقق یابد» با سه صد (۳۰۰) نفر از طرفداران منافق خویش تصمیم گرفت تا از نیمه راه ، صف مسلمانان را ترک گفته بمدینه برود ، آنها بهانه تراشی مینمودند که اصولاً نظر موافق و درست این است که از داخل مدینه ، با قریش مقابله نمایم و ما حاضر نیستیم نظر جوانان احساساتی و بی تجربه را قبول کنیم و خود را بهلاکت و تباهی مواجه سازیم با ما هزار نفر و قریش سه هزار !!!ـ (دقت کنید) «امکانات ما محدود و آنها مسلح و مجهز» .

پس این بر خورد جنگ نیست بلکه خودکشی است هلاکت است ، اگر ما میدانستیم که در این تصمیم تدبیر و سنجش بکار رفته بطور حتمی از آن حمایه میکردیم ولی با چشم سر مشاهده میکنیم که این جنگ بقیمت نابودی مسلمانان تمام میشود .....

با این سخنان آراسته و ظاهر فریب ـ صف مسلمانان را گذاشته عقب نشینی نمودند و دوباره بمدینه باز گشتند»(۱) . این بود نمونه‌یی از عهد شکنی های منافقین که در قدم اول با مسلمانان تعهد جنگ نمودند تا با آنها در صف واحدی «بیرون از مدینه» در مقابل مشرکین قریش به جنگ پردازند ولی هنگامیکه مؤمنان مجاهد به جای نبرد رسیدند و دلهای مملو از ایمان شان ، به توکل خدای توانا و رسیدن بمقام والای شهادت برای درگیری‌بادشمن لحظه شماری میکردند ، از صف مؤمنان خارج شده و روحیه‌یی در بین مؤمنان ایجاد نمودند که اگر مؤمنان مخلص در جلوگیری آن فداکاری نمیکردند ، قریب بود که صحنه نبرد از مؤمنان خالی شود !!

چهارمین خصلت منافق هنگام جنگ وگفتگو، دشنام گفتن و استعمال سخنان رکیک ولا یعنی و تجاوز از حدود ادبی است !

بیان شافی ی در مورد شناخت منافقین :

قرآن کریم : این خورشید درخشان هدایت (آفتابیکه افول نمیکند) ، هنگامیکه دستبرد های

۱ـ اقتباس به اندکی تصرف از کتاب «حقیقت نفاق از دیدگاه قرآن» نوشتهٔ «حکمتیار» .

مغرضانهٔ منافقین را در مختل شاختن وضع سازماندهی مسلمانان مشاهد میکند به پیامبر بزرگوار اسلام چنین هدایت میفرماید :

۱- هنگامیکه منافقین نزد تو بیایند ، گویند : گواهی میدهیم که تو پیامبر خدا هستی ، و خدا میداند که تو پیامبر او یی و خدا (ج) گواهی میدهد که همانا منافقین دروغگو اند .

۲- (برای اثبات ادعاهای کاذبانهٔ خود به قسم توسل) و سپر گرفته اند قسمهای خود را ، (تا بدینوسیله مردم را فریب دهند و از قرآن بحیث حربهٔ سیاسی و دام افگنی استفاده بعمل آرند ؛ ازینرو) : از راه خدا (ج) باز ماندند و همانا چیزی که ایشان میکنند بد است : (عمل بدی را که آنها مرتکب شده اند) بدین جهت است که ایشان نخست ایمان آوردند و باز کافر شدند (خداوند (ج) در عوض کفر ایشان) بر دل آنها مهر نهاد پس آنها نمیدانند (که مرتکب چنین اعمال میشوند) .

۳- (با وصف این اخلاق رذیله که ایشان را است ، بظاهر خود را در گفتار و طرز و رفتار و قوارهٔ حق بجانب گرفتن قسمی وانمود میکنند که) : هنگامی ایشان را بینی اجسام (عریض و آراستهٔ شان) تو را در شگفت و تعجب میاندازد. (و علاوه از این نحوهٔ گفتار شان چنان به ظاهر آراسته و منطقی مینماید که) اگر سخن گویند به سخن ایشان گوش دهی ؛ (باوجود آراستگی ظاهری که حتی تو را بسوی خود متوجه میسازند بازهم در باطن از خود اراده و تصمیم ندارند و محرک آنها انگیزههای مادی است) و چون چوبهای متکی به دیوار اند (که روح تحرک و اعتماد به نفس در آنها مرده است) .

۴- (از گفته های حضرت رسول الله ﷺ است که «الخائن خائف» : خائن در هراس است ؛ در هراس است از همه چیز و همه کس ، و همه چیز و همه کس را «مخل» موقف اجتماعی اش تصور و تلقی نموده هر حرکت و نهضت ضد خیانت را تیری «بر جگرش میانگرد»- زینرو تأکید میکند که هر نوع عمل حق طلبانه و آواز حق جویانه در نطفه خنثی گردد ، چون منافقین نیز خائن اند روی همرفته) : هر آواز تند (و بی پرده و حق) را هلاکتی بر خود فکر میکنند (و هر کسیکه علیه بیداد و خیانت و جرم و عصیان تاخت و تاز نمود، تصور مینمایند که بر ما تاخت و تاز میکند) .

۵- منافقین در ظاهر میگویند که تو فرستادهٔ خدایی ؛ ولی متوجه باش که) ایشان دشمنان اند ، از ایشان احتراز کن ؛ (آنها هدایت پذیر نیستند) زینرو خداوند (ج) ، ایشان را در هر کجایی که بودند لعنت کرد کجا میتوانند که از دوری رحمت خدا) گردانیده شوند ؟

۶- و هنگامیکه به (منافقین گفته شود که بیایید تا پیغمبر ﷺ به شما از خدا (ج) طلب امرزش کند ؛ سر پیچی کنند و بینی ایشان را که تکبر کنان رو میگردانند ؛ (تکبر که نوعی شرک است ، منافقین را نمیگذارد که حتی به پیامبر ﷺ رفته و تن به طلب مغفرت از خدا دهند) !!

۷- و این هم در جبلت منافقین است که از اوامر خداوند (ج) فسق میورزند و سرکشی میکنند زینرو بر آنها بی تفاوت است که (برای ایشان طلب مغفرت کنی یا نکنی (زیرا) خداوند (ج) ایشان را نخواهد بخشید و همانا خدا (ج) راه نمی نماید گروه فاسقان را : اینها کسانی اند (که از روی بخل و عدم توکل به رزاقیت خداوند رزاق) یاران خود را میگویند : بر جماعتیکه نزد رسول خدا اند «نفقه» نکنید تا (از گرسنگی) پراگنده شوند (و نزد حضرت رسول ﷺ نیایند) !! این است منطق منافقین درباره یکپارچگی مسلمانان !

۸- آنها معتقد اند که قرار داد مؤمنان روی منافع مادی استوار است و مادیات بوده که آنها را گرد هم جمع نموده و از یکدیگر به قیمت جان پاسداری و دفاع میکنند و از سویی دیگر منکر «رزاقیت» خداوند (ج) اند ولی نمیدانند که خزانه های آسمانها و زمین در تصرف خدا (ج) است .

میگویند : اگر بمدینه باز رسیم ، حتمی است که بیرون آرد بزرگتر (به عقیده خودشان منافق) خوارتر (به عقیده آنها مسلمان) را از مدینه و (نمیدانند) که عزت خدا (ج) ، رسول خدا و مؤمنان را است نه این گروه بی مسلک را) . . . . . .

(توضیح بخشی از سورهٔ المنافقون)

سهم یهودان در رشد نفاق و منافقت :

از اخلاق یهود است که تیوری را با عمل نمی پیوندند و همین یهود اند که نفاق را اختراع کردند : منافقینیکه در بین مؤمنین عرض اندام نمودند ثمرهٔ تلاش یهودان بود و در موارد اکثر خود شان مستقیماً در نقش منافقین سهم گرفتند قرآن کریم در سوره هایش جا به جا خصلت یهودان بی پرده بیان نموده که به غور اندکی میتوان همهٔ خصایل منافقین را در آنها سراغ کرد : بر سبیل مثال در این جا به موردی چند اشارهی بعمل میآریم و سپس خواهیم دانست که چگونه مشابهت عمل منافقین و یهودان جامعه فشرده و یکپارچهٔ مسلمانان را لگدزد و تا جاییکه پای شان کار کرد در «از پا اندازی» اسلام همت گماشتند :

۱- خیانت : من الذین هادوا یحرفون الکلم عن مواضعه (النساء : ۴۶)(۱) .

۲- نقض پیمان : او کلما عاهدوا عهداً نبذه فریق منهم ؟ (البقره : ۱۰۰)(۲) .

۳- دروغ : ویقولون علی الله الکذب وهم یعلمون (آل عمران : ۷۸)(۳) .

۴- سخنان رکیک : ویسخرون من الذین آمنوا (البقره : ۲۱۲)(۴) .

۵- تمنای گمراهی مردم : ودت طائفة من اهل الکتاب لو یضلونکم وما یضلون الا انفسهم وما یشعرون (آل عمران : ۶۹)(۵) .

۶- گستر شفساد : ویسعون فی الارض فساداً والله لا یحب المفسدین (المائده : ۶۴)(۶) .

۷- ارتداد و نفاق : وقالت طائفة من اهل الکتاب آمنوا بالذی انزل علی الذین آمنوا وجه النهار واکفروا اخره لعلهم یرجعون .
(آل عمران : ۷۲)(۷)

۸- پوشیدن حق : ولا تلبسوا الحق بالباطل وتکتموا الحق وانتم تعلمون (البقرة : ۴۲) .

۹- محبت ریاست و کلاه داری(!) : ولن

بقیه در ص ۷۱

قیام الدین کشاف

د پت او میړانی لار

د اسلام لار د پت ، عزت او میړانی لار ده ، اسلام میړنی ، قوی او اتل کسان خوښوی نه بی زړه ، بی همته او سست خلک .
مؤمن مستضعف کیدی شی خو ضعیف کیدی نشی ، مظلوم واقع کیدی شی خو مظلومیت ته غاړه نشی ایښودلی ، ویرول کیدی شی خو ویری ته په زړه کښی ځای نشی ورکولی ، بیوزلی ، لوږه ، تنده ، محرومیت ، تکلیف او کړاؤ زغملی شی خو ذلت ، بی پتی او بی عزتی نشی زغملی ، له الله ، رسول او مؤمنانو څخه پرته بل هیچاته په عزت او درناوی نشی قائلیدی او نه عزت دبل چاحق گڼلی شی ځکه چی د کائناتو مالک فرمائی : ولله العزة و لرسوله و للمؤ منین . د عزت خاوند یوازی الله دی ، او د هغه رسول دی او مؤمنان دی.
مادی طاقتو نه که خپل ټول زور استعمال کړی هغه انسان د ځان غلام نشی گرزولی چی د هغه له خپل انسانی کرامت ، پت او عزت سره یی مینه وی او حریت غواړی ، البته د زور د استعمال له لاری دا کولی شي چي جسد بندی کړی ، تعذیب یې کړی اوو یې ځوروی خو دا نشی کولی چی وجدان ، روح او عقل بندی کړی او یایی ذلیل کړی . دا پخپله د وجدان ، روح او عقل د خاوند کار دی چی وجدانی او روحی ذلت او بیعزتی ته غاړه ږدی ، خپل حریت او انسانی کرامت له لاسه ورکوی او له هغه مقام نه ځان راغور ځوی چی الله تعالی په هغه کښی پیدا کړی و ، د مستکبرینو او طاغوتانو اطاعت او پیروی منی او د بنده بندگی قبلوی پداسی حال کښی چی د اطاعت مستحق یوازی الله او د هغه رسول دی .
دغه راز کسانو ته الله ضعیفان وائی نه مستضعفان او د الهی عذاب او مواخذی وړښو دل شویدی او مستکبرین ددی قدرت هیڅ نلری چی له هغو نه د خدای عذاب دفع کړی لکه چی پاک خدای فرمائی : فقال الضعفاء للذین استکبروا انا کنا لکم تبعاً فهل انتم مغنون عنا من عذاب الله من شیء . یعنی ضعیفان به مستکبرینو ته ووائی موږ خو ستاسی پیروان وو نوایا اوس تاسی له موږ نه د خدای څه عذاب دفع کوی ؟ هغوی به د ناهیلی ځواب ورکړی : سواء علینا اجزعنا ام صبرنا مالنا من محیص . زموږ لپاره بیتفاوته د سرټکونه وکړو او که زغم د خلاصون هیڅ لاره نلرو .
د مؤمن د زړه پیوند له الله سره دی او پر هغه عقیده لری ، راسخه عقیده ، نه بد لیدونکی عقیده ، د ځمکی او د ځمکی د اهل له سطحی نه پورته عقیده ، د یته نه حاضریږی چی د ضرورت د احساس په وخت کښی د عقیدی په پلوراِو لاس پوری

کړی ، له خپل سرو مال او اولاد هرڅه نه تیریږی مګر عقیده نشی بدلولی ، ددی خبری بی شمیره مثالو نه د اسلام په تاریخ کښی موندل کیږی : حضرت بلال (رض) ته مشرکانو راز راز کړاوو نه و رسول آن، تردی پوری چی په سخته ګرمی کښی به ئی په سرو شګو کښی بربنډ وا چوه پر سینه به ئی ورته غټی تیری کیښودلی او د توحید له عقیدی نه اووښتلو ته به ئی مجبور وه خو د هغه جسد تعذیبیده او وجدان ئی آرام ؤ ، په ځواب کښی به ئی احد احد ویل اوور سره به ئی دا هم ویل: زما په خدای قسم دی که ماته بله داسی کلمه معلومه وای چی پر تاسی له دی نه هم زیاته بده لګیدلی وای نو ما به هغه ویلی وه . . . . همدارنګه کله چی مسیلمة الکذاب حضرت حبیب بن زید الانصاری (رض) ته وویل چی : ته شاهدی وا ئی چی محمد ﷺ د الله رسول دی ؟

د اسلام لار د پت ، عزت او میړانی لار ده . اسلام میړنی ، قوی او اتل کسان خوښوی نه بی زړه ، بی همته او سست خلک .

و ئی ویل : هو ! بیا ئی ورته وویل : ته شاهدی وا ئی چی زه د الله رسول یم ؟ و ئی ویل : دا خبره نه اورم . په مسلسل ډول ئی د دغه ځواب په ویلو له هغه نه یوه یوه بوټی غوښه غوڅوله خو د هغه په ثبات او ټینګار کښی هیڅ فرق را نغی . رومی عسکرو یو صحابی حضرت عبدالله بن حذیفه بندی ونیسوه ، خپل باچاته ئی ورو وست ، هغه ورته وویل : که اسلام نه راواوړه نصرانی شه ، پدی صورت کښی به زه پخپله باچاهی کښی تا ته برخه در کړم ، خپله لور به په نکاح در کړم . حضرت عبدالله بن حذیفة ورته وویل : که ته خپله ټوله باچاهی او د عربو ټول جایداد ما ته را کړی ددی لپاره چی زه دی دسترګی درپ په اندازه د محمد ﷺ له دین نه واوړم نو هیڅکله به دا کارو نکړم. بیا باچا ورته وویل: و به دی وژنم. ځواب ئی ور کړ: مرګ ته تیاریم . بیا ئی په راز راز تعذیبونو و ځوروه ، په تیرو ئی وویشت ، دده تر نظر لاندی ئی مس ویلی کړل ، یو مسلمان بندی ئی راوست په هغو کی ئی واچوه ، د هغه غوښی تو ئی شوی هډوکی ئی سپین راووتل ، پدی وخت کی ئی ده ته د نصرانیت بلنه ور کړه خو وی نه منله . باچا امرو کړ چی دی هم پکی وغورځوی ، کله چی ئی غورځولوته نژدی کړ نو ده وژړل ، د باچا تمه پیدا شوه له ده نه ئی د ژړا دلیل وغوښت . ده په

ایمان وعقیدهٔ راسخ براسلحهٔ پیروز است .

ځواب کې وویل : ما ددې لپاره وژړل چې زمايو ځان دی چې پدغو ويـنې شويو مسو کې د الله پخاطر اچول کيږي کاشکي زما د بدن د ویښتو د شمیر په اندازه مؤمنانو د خدای په لاره کې د دغـه عذاب خوند څکلی وای ، په يو روايت کې د اهم راغلي دي چې هغه يې په زندان کې بندي کړ او خواړه او به يې ور باندې منع کړل ، څو ورځې وروسته يې ورته شراب او د خوګ غوښه وليږله څو هغه ور نژدې نشو ، پو ښتنه يې تري‌نه وکـړه چې دادې ولې و نه خوړ له ! ځواب يې ورکړ : که څه هم د اضطرار له مخې ما ته ددې خوراک روادی خو نه غواړم چې ستا په وړاندې ذليل ښکاره شم . په پای کې باچا ورتـه وويل : زما تنـدی ښکل کـړه تا به خوشي کړم . حضرت عبدالله بن حذيفه ځـواب ورکړ : ايا ديته حاضر يې چې ټول مسلمان بنديان له ماسـره يوځای خوشي کړې وي ويل : هو ، بيا يې د مسلمانو بنديانو د نجات په خاطر دا کار وکړ او ټول خوشي شول . کلـه چې بيرته راغی حضرت عمر (رض) وفرمايل : پر هر مسلمان باندې لازمه ده چې د عبدالله بن حذيفه

مؤمن مستضعف کیدی شی خو ضعیف کیدی نشی ، مظلوم واقع کیدی شی خو مظلومیت ته غاړه نشی ایښودلی ، ویرول کیدی شی خو ویری ته په زړه کښی ځای نشی ورکولی . بیوزلی ، لوږه ، تنده ، محرومیت ، تکلیف او له‌ډاو زغملای شی خو ذلت ، بی پتی او بی عزتی نشی زغملای ،

تندی ښکل کړی اوزه ټرټولو لومړی دا کار کوم بيا پاڅيده او د هغه تندی يې ښکل کړ . داده د عزت او ميړانې لاره ، دغه دی د مسلمان هوډ او تصميم چې هيڅ ډول طاقت يې نشي ماتولی او دغه دی د مؤمن ثبات او ټينګار چې سستی او تزلزل پکی نشي را تلای - په اسلامي تاريخ کې د عزت او ميړانې يوبل ځلنده مثال د حضرت امام حسين (رض) سربلند نه او قرباني ده ، يزيد هغه ته پيغام وليږه چې بيعت وکړی او د يزيدی حکومت تابعيت ومنی خو هغه له بيعت کولو نه انکار وکړ

دا ځکه چې يزيد د اسلامي خلافت اهل نه ؤ ، د هغـه په حکومت کې د عدل پرځای ظلم رواج ؤ ، هيڅ يوه چاره دشورې او مشورې پر اساس سرته نه رسيد له ، داسې کسانو ته کارو نه سپارل شوي وو چې د خپل اقتدار او حاکميت ټينګولـو پخاطر آن د شرعي احکامو تر پښو لاندې کولو تـه تيار وو چې ددې خبرې يو څرګند مثال د حضرت امام حسين (رض) وژلو او سرغو څولو ته د شمر حاضر يدل ؤ . حضرت امام حسين (رض) ، د خپلې پاکې کورنۍ د غړيـو په شمول چې تور سرې بيبيانې او معصوم ماشومان هم پکې وود

خپلو دوه او یاتنو ملګرو څارولو ته غاړه کیښوده او په پای کی د عزت او میړانی په سپیڅلی ولوله یې خپلی وینې د اسلامی خلافت د احیاء او ټینګښت لپاره څار کړی خود ظالم او جابر باچا په وړاندی یې سرټیت نکړ او نه یې خپل وجدان غلام کړ.

د مسلمانانو میړنو او پتمنو ملاتړو په پیروی نن د عزت او میړانی ژوندی سمبول د افغانستان مجاهد او قهرمان اولس دی، نړیوالو ته ښکاره ده چی د اوو کلونو په اوږدو کی د افغانستان پر مسلمانانو له زغم نه پورته ظلمونه کیږی، روسی سرېخور ښکیلاک په خورا بیرحمی سره د هغوی واړه زاړه، نارینه او ښځې په عام ډول وژنی، کورونه اوو دانی یې ورانوی، په نمناکو زندانونوکی یې اچوی په برقی ډنډو او سرو سیخانو یې تعذیبوی، نوکان یې باسی، غوږونه یې په امبورونو شکوی او پر هارو نه یې له مالګی نه ډکوی او دغه راز نور نور بې شمیره غیر انسانی چلندونه ورسره کوی خو هیڅ یو تعذیب د افغانستان مسلمانان له خپلی عقیدی او تصمیم نه نشی اړولی، ځکه چی د افغانستان د مجاهدینو زړونه د عزت او میړانی په خزانه مالا مال او معمور دی، مستضعفان دی خو ضعیفان ندی، مظلومان دی خو مظلومیت ته تن نه ورکوی، د خپلو کورونو ورانیدو ته حاضر دی خو د خپلو زړونو خونی ورانیدو ته نه پریږدی، خپل بدن په وینو لړلی شی خو خپل وجدان نشی ملوث کولی، له خپل ځان نه تیریدای شی خو له خپل ایمان نه نشی تیریدای. بنوازی د خدای غلامان او بندګان دی د بل هر چا له غلامی نه کرکه کوی او دا حقیقت دی چی څوک پخپله غلامی ونه منی هیڅ طاقت یې په زوره غلام نشی کړ ځولی - د افغانستان ملت دا فیصله کړیده چی یا به د عزت او میړانی ژوند کوی او یا به پدی لاره کی خپلی وینی څاروی -

پاسداران اسلام بر فراز لاش طیارهٔ سقوط شدهٔ دشمن دیده میشوند ....

ترجمه از تربیة الاولاد فی الاسلام — سخیداد «فایز»

تحذیر

یا یکی از اصول تربیهٔ اولاد

بطور خلاصه باید گفت : هر شعاریکه مسلمان آنرا بلند می سازد و هدف و مقصد ازان رضای پروردگار تقویه و اعـزاز دین و به اهتـزاز در آوردن بیرق اسلام و تطبیق سادهٔ از مواد شرعی نباشد این گونه شعار ، شعار جاهلیت بحساب می آید ، عناصریکه آنرا وارد زبان خود می سازند و به آن دعوت مینمایند و بخاطر آن جد و جهد میورزند و در راه تحقق و حاکمیت آن مبارزه میکنند از ملت اسلام خارج و در برابر رسالت پیامبر اسلام به محاربه دست زده ، مرتد و کافر گفته می شوند ولو به ظاهر ادعای ایمان و دادی از اسلام بزنند !! .

د ـ خارج از چوکات اسلام و بر خلاف احکام دین پیروی از غیر الله و اعطای حق حاکمیت بدیگران بدون در نظر داشت توافق و یا تضاد آن با اسلام ، نمونهٔ دیگری از ارتداد بشمار میآید .

خداوند (ج) فرموده : «ومن لم یحکم بما انزل الله فاولئك هم الکافرون» . (المائده : ٤٤)

«ثم جعلناك علی شریعة من الامر فاتبعها ولا تتبع اهواء الذین لا یعلمون» . (الجاثیه : ١٨)

«یا ایها الذین آمنوا لا تتخذوا الیهود والنصاری اولیاء بعضهم اولیاء بعض ومن یتولهم منکم فانه منهم ان الله لا یهدی القوم الظالمین» .
(المائده : ٥١).

« یا ایها الذین آمنوا لا تتخذوا آباءکم واخوانکم اولیاء ان استحبوا الکفر علی الایمان ومن یتولهم منکم فاولئك هم الظالمون» . (التوبه : ٢٣)

هکذا امام احمد ، ترمذی و ابن جریر از عدی بن حاکم حدیثی را نقل کرده که عدی قبل از اسلام خود نزد رسول الله ﷺ ، در حالی رفت که صلیبی از نقره در گردن خود آویخته بود و این آیت را تلاوت میکرد : « اتخذوا احبارهم ورهبانهم اربابا من دون الله» و اعتراض کنان گفت : ایشان عبادت احبارها ورهبانها را نمیکردند . حضرت پیامبر اسلام در جوابش فرمود : (احبارها ورهبانان بر پیروان خود حلال را حرام ساختند و حرام را برای شان حلال معرفی کردند ، پیروان شان در حل و حرمت اشیاء سخنان ایشانرا پذیرفتند و درین امر از ایشان پیروی و اطاعت کردند ، همین پیروی در حل و حرمت اشیاء در حقیقت عبادتی است که از طرف پیروان در برابر پیشوایان شان صورت میگیرد . . .)

هـ ـ ابراز کراهیت و بدبینی نسبت به امری از امور اسلام نمونهٔ دیگری از ارتداد بحساب می آید . چنانچه شخصی گوید : « من از روزه بدمیبرم و ازان کراهیت دارم زیرا روزه اقتصاد جامعه را بار کود رو برو می سازد» و یا شخصی گوید : من حجاب زنان را خوش ندارم زیرا حجاب زنان مایهٔ پسمانی است و یا گویند : من نظام و سیاست مالی اسلام را بد و مضر میدانم زیرا رباو سود را حرام قرارداده ـ

غیره وغیره ، خداوند درباره این گونه اشخاص می فرماید :

« والذین کفروا فتعسالهم واضل اعمالهم ، ذلك بانهم کرهوا ما انزل الله فاحبط اعمالهم» .

(محمد : ٨ ، ٩)

و : یکی از نمونه های دیگر ارتداد ، استهزاء و تمسخر به چیزی از امور اسلام و یا به باد مسخره گرفتن شعاری از شعار های اسلام است . .

خداوند (ج) فرموده : «یحذر المنافقون ان تنزل علیهم سورة تنبئهم بما فی قلوبهم قل استهزئوا ان الله مخرج ما تحذرون ولئن سألتهم لیقولن انما کنا نخوض ونلعب قل ابالله وآیاته ورسوله کنتم تستهزؤون ، لا تعتذروا قد کفرتم بعد ایمانکم ان نعف عن طائفة منکم نعذب طائفة بانهم کانو مجرمین».

(التوبه : ٦٣ ، ٦٥)

ز ـ نمونه دیگری از ارتداد حلال معرفی کردن حرام ، و حرام معرفی کردن حلال است و خداوند درین مورد میفرماید : «ولا تقولوا لما تصف السنتکم الکذب هذا حلال وهذا حرام ، لتفتروا علی الله الکذب ان الذین یفترون علی الله الکذب لا یفلحون ، متاع قلیل ولهم عذاب الیم» . (النحل : ١١٦)

عناصر خبیث و گمراهیکه به این عمل دست میزنند. از مسائل واضح و اشکار دین منکرند و با خداوند در حاکمیت و قانون سازی بمنازعه و مقابله پرداخته اند ، روی این سبب مرتد و کافرند ! ! . .

ح ـ ایمان و باور داشتن به برخی از احکام و انکار و عدم باور داشتن به حقانیت برخی دیگری از احکام اسلام ، نمونهٔ واضح دیگری از ارتداد میباشد . چنانچه شخصی یقین داشته باشد که اسلام دین عبادت است ولی با نظام حیات و قوانین زندگی کاری ندارد و مسائل اقتصادی ، سیاسی ، اجتماعی و . . . در آن وجود ندارد ، تنها و تنها موضوعات روحی ، اخلاق و تربیوی در اسلام گنجاینده شده وبس .

خداوند (ج) میفرماید : « افتؤمنون ببعض الکتاب وتکفرون ببعض ، فما جزاء من یفعل ذلك منکم الاخزی فی الحیاة الدنیا ، ویوم القیامة یردون الی اشد العذاب» . (البقره : ٨٥)

ط ـ تنها و تنها قرآن را مدار احکام دانستن و انکار از سنت پیامبر مثال دیگری ارتداد گفته می شود . چنانچه گروه قادیانیه که انگلیسها در هند آنرا بمیان آورده و هدف شان از بین بردن شریعت و ایجاد شك و شبهه در نبوت پیامبر اسلام میباشد همین مفکوره را پخش می سازد .

در حالیکه قرآن کریم عناصری را از ایمان محروم معرفی نموده که حق حاکمیت را به پیامبر اسلام حضرت محمد (ﷺ) در حین حیاتش و به سنت او ﷺ بعد از وفاتش نمیدهند .

چنانچه خداوند (ج) میفرماید : «فلا وربك لا یؤمنون حتی یحکموك فیما شجر بینهم ثم لا یجدون فی انفسهم حرجاً مما قضیت ویسلموا تسلیما» .

(النساء : ٦٥)

یعنی قسم بخدا که ایشان مسلمان نباشند تا آنکه حاکم کنند ترا در اختلافیکه واقع شد میان ایشان باز نیابند در دل خویش تنگی از آنچه حکم فرمودی و قبول کنند بانقیاد .

تسخیر امتیکه به اسلحهٔ ایمان مسلح است غیر ممکن میباشد .

و به یقین همه میدانند که پیروی و اطاعت از پیامبر در حقیقت پیروی و اطاعت از خداوند گفته می شود.

«ومن یطع الرسول فقد اطاع الله». یعنی کسانیکه از رسول اطاعت کردند هر آئینه از خدا اطاعت کردند.

ترمذی، ابو داؤد و ابن ماجه از مقدام بن معدیکرب (رضی الله عنه) نقل کرده که رسول خدا گفت: آگاه باشید عنقریب بمردی حدیث من خواهد رسید در حالیکه او به اریکهٔ خود پسندی و غرور تکیه زده گوید: در ما بین ما و شما کتاب خدا وجود دارد، آنچه در کتاب الله حلال یافتیم حلال میدانیم و آنچه حرام یافتیم حرام میدانیم، در حالیکه آنچه را رسول خدا حرام معرفی نموده باشد مانند همان چیزیست که خداوند آنرا حرام معرفی نموده باشد.

در روایت دیگر از ابی داؤد چنین میخوانیم: (الا انی اوتیت الکتاب و مثله معه) باخبر باشید که بما کتاب الله و همراه با آن مثلش داده شده.

و در مورد اطاعت از هدایات و فرموده های پیامبر اسلام بطور عموم این آیهٔ صریح کتاب الله بهترین سند و جوب اطاعت از اقوال پیامبر اسلام میباشد:

(و ما آتاکم الرسول فخذوه و مانهاکم عنه فانتهوا و اتقوا الله ان الله شدید العقاب (الحشر) - ۷ - یعنی و هر چه بدهد شما را پیامبر بگیرید آنرا و هر چه منع کند شمارا ازان باز استید و بترسید از خدا هر آئینه خدا عذاب شدید میدهد.

(ط) خورده گیری و به باد انتقا دادن فعلی از افعال حضرت محمد (صلی الله علیه وسلم) نیز مایهٔ ارتداد میگردد. مثلاً اعتراض غرض آلود علیه تعدد زوجات و همسران پیامبر که یک وقت نه نفر زن چرا در از دواج محمد (صلی الله علیه وسلم) قرار داشت؟

خداوند (ج) در مورد حفظ ادب در برابر پیامبر اسلام میفرماید: (یا ایها الذین آمنو الاترفعوا اصواتکم فوق صوت النبی و لاتجهروا له بالقول کجهر بعضکم لبعض ان تحبط اعمالکم وانتم لاتشعرون) الحجرات. هر گاه با بلند ساختن صوت بر صوت پیامبر اسلام اعمال حسنه از بین برود و احتمال مرتد شدن درمیان باشد پس عملیکه زشتتر ازان بوده باشد چه نتیجه داشته میباشد؟

(ی) نمونهٔ دیگری از ارتداد این است که ادعا نماید که قران کریم باطنی دارد خلاف از ظاهرش و ظاهری دارد خلاف از باطن آن و برخی خاص از مردم ذریعهٔ الهام در علم به باطن قرآن مستقل اند.

این ادعا فی الحقیقت اسباب تعطیل شریعت را بواسطه انحصار فهم نصوص فراهم می سازد زیرا درین صورت هیچ اصلی از اصول اسلام و هیچ قاعدهٔ از قواعد لغت عربی باقی نمی ماند که در فهم قرآن

ازان استمداد جسته شود و درین باره حکمیت کند در حالیکه قرآن کریم بزبان عربی مبین و واضح نازل گردیده . چنانچه میفرماید : (انا انزلنا قرآناً عربیا لعلکم تعقلون) . یعنی قرآن را بزبان عربی جهت فهم و درک شما نازل کردیم . روی این دلیل بر تفسیر برای هر آیهٔ از قرآن که مستند و متکی بحدیث نبوی ، قواعد لغت ، قوانین عربی و اقوال عرب نباشد همان تفسیر باطل و مردود است و مفسر خود را از دائرهٔ ایمان وحقیقت اسلام بیرون میکشد ، بدون شک مدعیان این مسائل گمراهکن از نگاه انحراف ، کفر و الحاد بزگترین گمراهی را مرتکب شده اند ! ! . .

قرآن کریم این گروهی از مردم را که بغرض فتنه و گمراه ساختن نسلها ،متشابهات قرآنی را تحت مشاجره و مباحثه قرار میدهند افشا ساخته ذیلاً تفهیم مینماید :

(هوالذی انزل علیک الکتاب منه آیات محکمات هن ام الکتاب واخر متشابهات ، فاماالذین فی قلوبهم زیغ فیتبعون ما تشابه منه ابتغاء الفتنة و ابتغاء تاویله و ما یعلم تاویله الا الله ، والراسخون فی العلم یقولون آمنا به کل من عندر بنا و ما یذکر الا اولوا الا باب ، ربنا لاتزغ قلوبنا بعد اذهدیتنا و هب لنا من لدنک رحمة انک انت الوهاب) .

(ال عمران)

مقصود از کلمهٔ (ابتغاء الفتنة) در آیت فوق ، جستجوی فتنه و انحراف مسلمانان است از دین شان ذریعهٔ تولید شک و شبهه . .

و مقصود از کلمهٔ (ابتغاء تاویله) جستجوی تحریف کتاب الله و تاویل باطلی است که روزی باطل پرستان است و هدف سوء مریضان قلبی است و همین است طرز العمل مبتدعین ، ملحدین و دهری پرستان دون همت . .

(ک) نمونهٔ دیگری از مرتدین این است که خدا را بصورت صحیح و درست نا شناخته قضاوت میکنند مثلا عقیده دارند که خداوند (ج) در مخلوق حلول میکند ، و یا او را به صفتی موصوف می سازد که با شأن پروردگار قطعاً لیاقت ندارد .

بنا بران آنا نیکه عقیده دارند خداوند (ج) در اشخاص حلول نموده و یا او تعالی در تمام موجودات سرایت داشته یا خداوند در یک جهتی محصوراست ، دارندگان این مفکوره کافرو خارج از ملت اسلام گفته می شوند . زیرا خداوند میفرماید : ... بقیه درص (٧٠)

پیر کهن سال به اتکای ایمان چون مجاهدین جوان ما بلکه بالاتر از آنها درراه خدا میرزمد

محمد زمان (مزمل)

تنظیم او شخصیتونه

د تنظیم او ماحول په هکله بصیرت

په تنظیمي ژوند کې د افرادو، قیادتونو، قاعدي او تنظیمي واحدونو ثبات، استقامت، بقاء او مثبت رول ټول هغه څه دي چې د یوي خوا (لکه چې مخکې موو ویل) د تنظیم د اصولو مبادیو او قرار- دادونو سره د اشخاصو د تعهد او التزام پوري مستقیمه اړه لري د بلې خوا د تنظیم د اهدافو برنامو ستراتیژي او د تنظیم د فکري او عملي ساحې د فعالیت په رابطه کې واقع چاپیریال په هکله د پوره بصیرت سره اړه لري.

څومره چې د تنظیم د افرادو بصیرت پراخ او ژوروي په هماغه اندازه د نوموړي تنظیم د افرادو خپل منځي روابط سپیڅلي او صمیمي او په ټولنه کې به د هغوي موقعیت او ځای اوچت وي. د محیط، جریاناتو، شرائطو سره به د ضوابطو او اصولو تطابق ښه رهبري کوي په دي خاطر چې د دي اساسي او ارزښتناک خصوصیت اهمیت ښکاره او روښانه شي غواړو د دي خصوصیت ټولې خواوي په دوو برخو کې توضیح کړو.

۱- د تحریك په هکله بصیرت.

۲- د محیط او چاپیریال په هکله بصیرت.

(۱) تحریك، د تحریك (برنامې) ستراتیژي اهدافو د تحریك رجال او د هغوي د فکري مشخصاتو په هکله بصیرت هغه تله ده چې د یوي خوا پرهغې بانـدي د تحریك قوت کمزوري تللې شي او د بلې خواء هغه د تحریك د مسیر او هدف په هکله د افرادو د باور او دلچسپي درجه. او په تحریك کې د هغه د فعالیت او کارولو روحیه ټاکي.

څومره چې په دي هکله د کوم فرد او یا تنظیمي واحد بصیرت اولید روښانه او پراخ وي په هماغه اندازه به نوموړي فرد ستوماني قرباني اولالهاندي ته عیاریږي. د خپلې وړاندې کړي خدمت پاتې لاري په هکله به مطمئن او ډاډه وي او څنګه چې په دي ساحه کې بصیرت او معرفت کم وي په هماغه توګه به د افرادو په منځ کې اخ ودب، پاسلوني، انتقادات مختلف مواقف او تعبیر ونه وي.

په دي برخه کې د بصیرت او معلوماتو کمزوري په حقیقت کې د تحریك او ډلې ټول مبادي او اصول، ستراتیژي او اهداف د شرائطو په تحول کې یو د بل سره ګډو ډوله او په دي ګډوډي کې د افرادو بې هدفه مصروفول دي څکه بې بصیرته او یا کم بصیرته اشخاص نه شي کولاي په مختلفو حالاتو کې د خپلې خبري او نظر وحدت وساتي اما برعکس با بصیرته آګاه عناصر نه دا چې د اوضاع او شرائطو د بدلون په صورت کې د خپل نظر وحدت ساتلاي شي، مناسب او مطلوب موقف او اقدام په هکله هم خپل ځان یو واحد او متقارب نظر ته رسولي شي.

همداسې بې بصیرته او کم بصیرته اشخاص د حالاتو او اوضاعو د بدلون سره کرار کرار خپل استقرارد لاسه ورکوي د خپل بې ثباته روحي او فکر له مخې ډیر ژر یاد تنظیم د خط

نه فاصله نیسی یا خپله د یوي‌ګونګی بی محتوي څپی په ایجاد (   ) بخپله ډله بی لاري او انحراف ته راکاږي دا خو په ځاي پریږده چی په دي هکله ناآګاه او کم نهمه اشخاص تل د تنظیم نه د بهرحالاتو او اوضاعو تر تأثیر لاندي راځی . په مستمر ډول د بهرنیو عواملو د پاره د تنظیم دروازي خلاصی پریږدي او دا حقیقت هر څوک لمسولای شی چی په بی بصیرته قاعده کی هر څوک د ځان د پاره یوه کتله تشکیلوی لکه څنګه چی د همدي متفاوت بصیرت له کبله بخپله تنظیم هم تل د کتلو پروجنبو د جوړولو د پاره چمتو ښکاري او تل د یوي حادثی یا د پلانیز شویو تبلیغاتو په نتیجه کی د داخلی اخ ودب په درشل کی ولاړوي او د تقسیم قابلیت ګرات بی پورته خیژي بی بصیرته کتله یا افراد په تنظیم کی نه دا چی د بهرنیو تبلیغاتو مخنیوي نه شی کولاي یا دا چه د هغو تر تأثیر لاندی راځی بلکه په توله سرګرمی د همدي تبلیغاتو په جهت کی په کارلویږی ، د قیادت تصمیم مواقف ، فیصلی او پالیسی د ټاکلی کرښی نه د محیط د لویدلی کشمکش خط ته لیږدوي ، کال په کال د حوادثو په نتیجه کی د ورانی او موسمی متضاد او متناقضی مواقف نیسی . دغه څه چی پرون بی تردید اوه سبائی تائید وي . همداسی بی بصیرته کتلی د فشار او شرائطو په نتیجه کی قیادتونه ډیرو داسی مواقفو ته را کښل کیږي چی هغوي بی په موسمی لحاظ مفید یا نجات ښونکی بولی اما له ـ طویل المدت کی هماغه موقف بخپله د نورو غلطو موضع ګیریو تقاضاء کوي چی د دغسی یو حالت په دوام کی تحریك او تنظیم د حوادثو او ظروفو په لفافه کی نغښتل کیږي .

اما آګاه او با بصیرته اشخاص کولاي شی خپل منځی اړیکی ، د تنظیم د هدف او ستراتیژي په رابطه د حوادثو حالاتو ، اوضاعو سره د تنظیم د تعامل او اجرأتو د هم ـ آهنګی او تطابق د لاری خوندي وساتی . حالات ، محیط ، ستراتیژي او اهداف تنظیمی واحدونه او افراد بخپل منځکی داسی و وایی چی د تنظیم نه بهر افراد او حالات کرار کرار په ځان کی را ونغاړي .

په ډله او تنظیم کی د یوه نظم د ستراتیژی ، اهدافو او پالیسی په هکله معلومات او بصیرت که د یوي خوا افراد په یو جهت او مسیر کی غورځوي د بلی خوا د افرادو او تنظیمی واحدونو منځکی بی اعتمادی او فاصلی کموي . څومره چی په دي برخه کی عناصر او افراد آګاهی لري په هماغه اندازه د هغوي خپل منځی اعتماد او باور هم تقویه کیږي . همداسی د یوي تنظیمی کتلی بصیرت او فهم کولاي شی د اشخاصو موقعیت په تنظیم کی د کار او ضوابطو له مخی تنظیم کړي، او هلته بیا د روابطو د چینلو د فعالولو د لاري د مشکلاتو حل ته ډیر کم ضرورت پیدا کیږي افراد او اشخاص به د همدي)

بصیرت په نتیجه کی پخپلو مناسبو
ځایونو کی ځای نیسی. ځکه دا
جهالت او ناپوهی ده چی د غوکسانو
د بی ځایه رقابتونو د لاري اشخاص
او افراد ناروا مسابقی ته هڅوي.
د آگاه او بادرکه افرادو د موجودیت
په صورت کی په تنظیم کی حتی
د اهیبت او رسوخ وده او رشد
کوي چی د رقابتونو او روابطو
د کندونو او د یوالونو د سر نه
د تنظیم د واحدونو انگړ ته ننوتل
یوه بی شرمه غلاتلقی شی. هلته به
دا " سور او انگیزه نه فوق العاده
زور وي چی په تنظیم کی د هرچا
ځای د هغه پوهه او التزام تعهد
او تشخص پخپله ټاکی. د بلی هري
لاري نه هڅه او کوشش به د هغه
لاره خو برابره زیاتوی ان تر دي
چی دغسی تصور او انگیزه نه پخپله
افراد د مسابقی او حرص نه
ژغوري. یوازینی جهت چی په
هغه کی باید د ټولی افراد په سابقه
کی وي هغه د تعهد د ټینگښت،
د علم او معرفت زیاتوالی جهت
دی. ټول به کوښښ کوي چی
د همدي لاري ټولنی او ځان ته
گټه او خیر ورسوي او د همدي
معیار په اساس به په هغه تنظیم کی
قیادتونه او کدرونه، د پریکړي
او تصمیم رجال د ابتکار رجال تبارز
کوي او د همدي بصیرت او التزام
په اساس په په تحریک بی ځینی د ځینو
نورو اطاعت او همکاری په اشباع
شري روحیه کوی. لکه څنگه
چی د همدی مطالبو په هکله
د بصیرت په نتیجه کی قیادتونه او
تنظیمی واحدونه قاعدی ته جهت
ورکوي او په نور مال ډول هغه
په لار او مسیر کی د ځان پسی
راکاږي.

اما نا پوه او محدود قیادتونه،
کم علمه افراد او سطحی قاعده چی
د دغسی آگاهی څخه محرومه وی
تل د مال، چوکی د درواغجنو
وعدو، د رقابتونو او پس پسکو
د لاری یو د بل پسی را کشبل
کیږي هلته انتماء او روحی پیوند
یا اصلا موجود نه وي او که
موجود هم وي نشی کولاي تنظیمی
کتله سره وتړي او د یو واحدي
کتلی په حیث یی په یو جهت کی
روانه کړي.

د محیط په هکله بصیرت:

لکه څنگه چی د یو تحریک د
اهدافو مفکوری ستراتیژي خط او
رجالو په هکله بصیرت د یو تنظیم
د رجالو د پاره اساسی کار او
د تنظیم رول د همدي بصیرت
پوری تر ډیر حده تړلی دی همداسی
د ماحول او چاپیریال په هکله
د اشخاصو بصیرت او معرفت هم
هغه مهم مطلب دی چی د یو
تحریک رجال هغه ته باید په کمه
سترگه ونه گوري. هر تنظیمی
فعالیت لکه چی د تنظیم په هکله
با بصیرته رجالو ته اړه لری
همداسی د محیط او شا خوا جریاناتو
په هکله هوښیارو او حساسو رجالو
ته ضرورت لري. ځکه هغه اصطکاك
چی د تنظیمی مفاهیمو په چوکاټ کی
د تنظیم په د ننه کی په طبیعی ډول
لیدل کیږي د هغه اصطکاك په نسبت
چی تنظیم یی د یوي واحدی کتلی
په حیث د تنظیم نه د بهرنیو خوا
وو سره لري ډیر کم دی په همدي
خاطر د تنظیم نه بهر ماحول ـ
جریانات کشمکشونه پخپله د تنظیم
د موجودیت او پرمختگ د پاره د
ځان سره ډیري خطري لري او ددي
خطرناکو حالاتو توطیئو دسیسو په
هکله د تحریك د رجالو بی بصیرتی
تحریك د داسی اخ وډب او ټکرونو
سره مخامخ کوی چی د یوي خوا بی
د تحریك سره پروگرام او تعبیده
نشته او د بلی خوا تحریك د خپل
اصلی کار او وظیفی پرځای په جانی
او ثانوي مسائلو کی مصروفوی هغه
هم په داسی حال کی چی بیا
د بی پروگرامی او بی بصیرتی په
نتیجه کی د دغسی توطیئو او دسیسو
په ناکامولو کی موفق نه وي او
د یو عادی پرابلم او مشکل په
لیري کولو کی ځانته فوق العاده
مشکلات را پیدا کوی.

د انسانی ژوند او د بشریت په
انگړ کی د موجودو طبقو، طائفو،

ادیانو او مفکورو ، ډلو او سیاسی
اکاکونو په هکله بصیرت او
معرفت په حقیقت کی هغه رښا او
ډیوه ده چی په مرہ کیدوی یوه
ډله یو فکر ، یو قیادت او یو انسان
د هرڅه سره تکر کوی او هرڅه
د هغه په وړاندی موانع او خنډ
ګرځی په دی برخه کی آشنائی او
معرفت په واقع کی په یو تحریك او
د هغه رجالو ته د دی مهارت
او استعداد ور کوی چی هغوی
د تنظیم او فکر مبادی او اصول
د ژوند او په هغه کی د مسلط
عرف او تعامل متن ته په مؤثره
توګه ولیږدوی او د همدی بصیرت
په لړکی د تحریك رجال کولای شی
په ژوند او تعامل کی د اصولو ،
ضوابطو ، روحی او فکری ارزښتونو
نفوذ او رسوخ خوندی کړی . په
دی معنا چی د تحریك ضوابط او
مبادی په د شرائطو ، بشری قاعدی
د زهنیت او فکر د احتوا په جهت
کی روانوی د نفوذ او تسلط ساحه
په ی وار په وار زیاتوی . داسی
نه چی ژوند ، ټولنه ، شرائط
د بشری وګړو عامه زهنیت او
معتقدات د تحریك ضوابط او مبادی
احتواء او د تحریك فکری او روحی
مسیر د نفوذ او تأثیر لاندی راولی.
د محیط او ماحول په هکله د رجالو
آګاهی پخپلوار په تنظیم کی د
شخصیتونو د رسوخ او رول هغه
مهمه او اساسی ونډه تاکی چی
تنظیم او تحریك یی شخصیتونو ته
سپاري . ځکه چی د تنظیم رول
او رسوخ د رجالو په جوړولو کی
اساسی دی همداسی د رجالو او
اشخاصو اغیزه او مؤثریت په تنظیم
کی اساسی دی ترڅو په عملی ساحه
کی تنظیم او تحریك د ساره (تدریجی)
انحراف څخه وژغوری هغه چی
د محیط او ماحول ، حالاتو او
شرائطو د بدلون د فشار په نتیجه
کی تحریك ته لار پیدا کوی . په
همدي خاطر په دی برخه کی د
تحریك د رجالو خبرتیا او بصیرت
د محیط او شرائطو د قهري امتیاز
غوښتنی چانس کمزوری کوي .
د یوي خوا د حالاتو او بدلونونو
او د بلی خوا د مخالفو افکارو او
ډلو سره د هغوی د ماهیت د پیژندنی
په رڼا کی مقابله کوی نه پریږدی
شرائطو او حالاتو ته د دی موقع
ورکړي چی د تنظیم او تحریك
د نفوذ او اقتدار نه آزادی واخلی
او یا په دویم قدم کي تحریك او
تنظیم د خپل تسلط لاندی راوستو
خپل استقلال واخلی هی داکار
پخپله د همدی ساره انحراف په نتیجه
کی راتلونکی دی داسی نه ده چی
یو تحریك او تنظیم په کلی صورت
د حالاتو او شرائطو د محیط د روان
تعامل او جریان تر تأثیر لاندی
نه راځی . هغه څه چی اساسی او
مهم ښکاري هغه داده چی یو تنظیم
او تحریك باید من حیث الجموع او
په طویل الممدت کی په حالاتو او
شرائطو مسلط وي . تغیر او بدلون
د شرائطو په پله (طرف) کی وساتی
پری نږدي چی بدلون او تحول
د شرائطو له خواء په تحریك وتپل
شی او داکار یوازی د همدي لاری
نه شه امکان لری چی د یو تحریك

رجال ، قیادت او تنظیمی واحدونه د حالاتو ، شرائطو ، ژوند او په هغه کی د فکری او روحی اخ وډب سیاسی او فکری مخالفو ډلو په هکله پوره معلومات او بصیرت ولری ، لنډه دا چی په تنظیم کی د رجالو او اشخاصو رول حتمی دی او هغه تر ډیره حده د همدي د وو خصوصیتونو پوري اړه لری چی باید دغه رجال د تحریك اصولو او ضوابطو ته متعهد وي او د تنظیم او ماحول حالاتو شرائطو په هکله بصیرت ولری او کله چی همدا دوه ځانګړتیا وي کمزوری وي هلته په طبیعی ډول د ضوابطو ځاي روابط نیسی او په دی ډول د شعار او عمل په منځ کی د یو نوي کشمکش فرصت (چی د روابطو په اساس د ولاړ تنظیم په منځ کی هم نه وي) را منځته کیږي د همدي ځایه ویلاي شو چی د اشخاصو رول په تنظیم کی مساوی دی . د تحریك د اصولو او ضوابطو په وړاندی د رجالو د تعهد او د تنظیم او ماحول په هکله د اشخاصو د بصیرت سره مساوی دی .

او کله چی هم دا تعهد او دا بصیرت نه وي او یا کمزوری وي حتماء د یوي خوا په تنظیم کی پر کسونبازی ډلی ، رفاقتونه ، انشعابونه راځی او د بلی خوا تنظیم د شرائطو او محیط د نفوذ لاندی خپل استقلال د لاسه ورکوي . د جذب او نفوذ ساحه یی محدودیږي او ان تردی چی په داخل کی به یی حالات او شرائط نغاړي او له منځه ځی .

این هم یکی از نمونه های وحشت کمونیزم

په تحریك کی د متعهدو رجالو شرګند موجودیت د یوي خوا د تحریك د افرادو روابط د اعتماد په فضا کی خوندی ساتلی شی او تنظیم په داخلی حالاتو پوره مسلط ساتی ، د بلی خوا د تنظیم د نفوذ او جذب ساحه پراخه وي . همداسی د با بصیرته او بادرکو رجالو واضح موجودیت هم د یوی خوا د تنظیم سره په تماس کی جهتونو په مخ لار پرانیزي او د تنظیم د خوشبینو عناصرو د پاره د اعتماد او صمیمیت فضاء برابر وي د بلی خوا د تنظیم نه بهر د تنظیم نفوذ او صلاحیت تقویه او پراخه وي .

اما په هغه صورت کی چی التزام او تعهد په مطلوبه درجه کی وي بصیرت کمزوري وي هلته به حتماء حوادث او حالات بهرنی لاسوهنی ، موسمی او د وراني مواقب او تصمیمونه فردی اخ وډب ونه راکاږي . او کله چی بصیرت او آګاهی په مطلوبه درجه کی وی ولی تعهد او التزام کمزوري وي په هغه صورت کی به ډله کی انحصار ، نه رضایتونه ، تیښتی ، بی تفاوتی او امتیازات وی والسلام

ترجمهٔ متین شخکمانی

پیامبر انقلاب

از آدم تامسیح (ع)

همهٔ آن پیامبر انیکه از طرف خداوند (ج) مأمور شده اند بخاطر آن بوده که تا انسانها را - از حقیقت زندگی آگاه سازند، از حقیقت اینکه زندگی درین دنیا تنها یک صحنهٔ آزمون زندگی ابدي است. ما بعد از سپری کردن یکصد سال یاکم و بیش درینجا بدنیای دیگری قدم میگذاریم آنجا که به بندگان نیک خداوند جنت نصیب گردیده و بندگان نافرمان داخل آتش میگردند.

حضرت آدم علیه السلام اولین انسان هم بود و اولین پیامبرهم بعد از او تا زمان حضرت عیسی علیه السلام پیامبران خدا (ج) پی هم مبعوث میگردیدند نقل شده که : همهٔ این نمایندگان خداوند (ج) بنوبهٔ خود اقوام و گروههای مختلف انسانها را ازین حقیقت آگاه ساخته و به ایشان زیستن با ترس خدا را آموخته اند، مگر بسیار کم از انسانها طوری از آب برآمدند که در سطح زندگی عملی اوامر خداوندی را به معرض تطبیق در آورده باشد. حضرت یحیی علیه السلام را کسی یاری نکرد تا آنکه کشته شد حضرت لوط علیه السلام قوم خود را گذاشت و رفت و تنها دخترش با او، هم راهی نموده، با حضرت نوح علیه السلام صرف نشینان کشتی که به روایت تورات تعداد شان به هشت نفر میرسید همراهی داشت، وقتیکه حضرت ابراهیم علیه السلام از وطنش «عراق» به نیت هجرت بیرون میرفت تنها زنش «سارا» و برادر زاده اش «لوط» همسفر او بودند و بعد ها دو فرزندش اسماعیل (ع) به کاروان هجرت او پیوسته. حضرت عیسی علیه السلام را با آنهم سعی و تلاشی که در راه دعوت الی الله نموده بود تنها (۱۲) تن از مردم همراهی نمودند که در آخیر آنها نیز از نزدش راه فرار را پیش گرفتند.

حالات بیشتر پیامبران چنین بود، کسی شان تنها ماند، با دیگری تعداد انگشت شماری از مردم همراه بودند و با چند دیگری تنها اهل بیت شان باق مانده بود که آنهم نسبت موجودی رشته داری با پیغمبر بود، آیهٔ کریمهٔ ذیل به این بخش از تاریخ کاملاً روشنی افگنده که :

یا حسرة علی العباد مایأتیهم من رسول الا کانوابه یستهزءون.

افسوس بحال بندگان، که هر گاه به ایشان پیامبری آمد اورا استهزاء کردید. از جمله نسل نسل انسان بهترین موجودات در در نزد خداوند (ج) همانیست که پیغمبرش گویند، مگر تعجب اینجاست که در تمام اد وار تاریخ این طبقه بیشتر از همه کم اهمیت قلمداد شده اند، تاریخ یکایک واقعات و حالات سپه سالاران و پاد شاهان سابقه را بطور کامل ضبط کرده. مگر از آدم تا مسیح علیهما السلام

هیچ پیامبری چنین نیست که حالاتش کاملاً درج صفحات تاریخ شده باشد . ارسطو (۳۸٤-۳۲۲) هزار سال بعد از حضرت موسی علیه السلام بدنیا آمده مگر او نام حضرت موسی علیه السلام را هم میدانست ، و علتش هم این بود که بیشتر پیامبران از طرف قومش باواکنش شدید مواجه گردیده و از خانه هایشان بیرون رانده شده اند . و در زندگی اجتماعی طوری بی اهمیت و المود شده اند که دیگر ضرورت بیاد آوری شان نباشد ،

چرا با پیامبران چنین روشی را پیش گرفته شد . البته تنها یک راه دارد که آن شیوهٔ تنقید آمیز پیامبران با قوم موردخطاب انهاست ، نزد انسان بیشتر از هر چیز دیگری که محبوبیت دارد همانا خود خواهی و خود پسندی است و چیزیکه پیشتر از همه نزد انسان مبغوض و ناپسند است عبارت از انتقاد بر روش وکردار اوست ، ازینکه انبیای کرام بخاطر معلوم کردن «درست و نا درست» آمده بودند لذا ایشان با قوم خود مصلحت نمیکردند و نکات نا درست مسایل اقتصادی و عملی قوم شان نمایان میکردند بهمین لحاظ قوم شان مخالف آنها نه بلکه باآنها دشمنی میکردند و اگر پیامبران علیهم السلام بدلخواه مردم سخن میگفتندهرگز به این حالت سردچار نمیگردیدند،

تنها چندتن محدود پیامبران علیهم السلام از سردچاری به این وضع مستثنی میگردند همانند حضرت داؤد حضرت سلیمان حضرت یوسف علیهم السلام ، اما اقتدار و عروجیکه به آنها دستیاری کرد نه از آن بود که نظریات آنها با طرز فکر ملت هماهنگی داشت بلکه علت آن کاملاً چیزی دیگری بود .

حضرت داؤد علیه السلام تنی از سپاهیان اردوی شاه اسرائیل «ساؤل» بود که در زمان خدمت او بین اسرائیلی ها و فلسطینی ها جنگ درگرفت در اردوی فلسطین ها پهلوان دیو هیکلی بنام جالوت بود که همگی از مقابله با آن حراس داشتند ، پادشاه اعلان کرد که هرکس جالوت را کشت من دختر خود را به نکاح او درمی آورم ، حضرت داؤد علیه السلام با او بمقابله پرداخته سرنگونش ساخت، و بدینترتیب او داماد پادشاه اسرائیل گردید ، و بعد از آن ، وقتیکه دریکی از جنگها شاه و ولی عهد او هر دو کشته شدند پادشاهی نصیب حضرت داؤد گردید ، حضرت سلیمان پسر حضرت داؤد علیها السلام بود او پادشاهی را از پدر خود بمیراث برده بود ، همچنان بحضرت یوسف (ع) علم تعبیر خواب اعطاء شده بود که پادشاه مشرک مصر تحت تأثیر آن قرار گرفته و بعد ها همه اختیارات پادشاهی را به او واگذار گردید ، که تا شاه و همه اهل مصر به همان دستورات مشرکانهٔ خود پایدار بمانند .

نقص و اضراریکه از وضع و حالات امت های سایر انبیاء ایجاد شده بود تنها این نبود که عدهٔ کثیر از مردم در اعصار مختلف از نعمت هدایت خداوندی محروم گردیدند بلکه زیان بیشتر از آن این بود که پیغامها و کتابهائیکه رسولان از طرف

ازینکه انبیای کرام بخاطر معلوم کردن «درست و نا درست» آمده بودند لذا ایشان با قوم خود مصلحت نمیکردند و نکات نا درست مسایل اقتصادی و عملی قوم شان نمایان میکردند بهمین لحاظ قوم شان مخالف آنها نه بلکه باآنها دشمنی میکردند و اگر پیامبران علیهم السلام بدلخواه مردم سخن میگفتندهرگز به این حالت سردچار نمیگردیدند،

خداوند (ج) باخود آورده بودند وسایلی به حفظ و نگهداشت آن باق نماند ، زیرا بعد از پیغمبر تنها پیر اوانش میتوانند دستاورد های اورا حفاظت نمایند اما پیغمبران گاهی هیچ پیروی نداشتند و یا هم آنقدر تعداد شان و اندک بود که گذشته از تشکیل کدام جماعه ، حفاظت کلام الهی را هم نمیتوانستند انجام دهند .

علم خداوند به ازل و ابد محیط بوده و هما نقسمی که حالات گذشته را میداند بواقعات بعدی و مستقبل نیز علم تام دارد برای او این سرنوشت انسانها معلوم بود و بههمین اساس ابتدآء چنین مقدر داشته که ، در مرحلهٔ نهائی ارسال پیامبران یک نمایندهٔ خاصی را بفرستد و او را چنان یاری و نصرت دهد که تا بتواند در هر حال آنهائی را که دعوت میکنند مغلوب داشته و ایشان را مجبور به اعتلاء حق سازد . « لن یقبضه حتی یقیم به الملة العوجاء» و با لشکر خدا دشمنان او را سرنگون سازد تا دین خدا برای همیش پایدار باقیمانده و انتظام حفاظت کتاب خداوندی بطور درست شده بتواند، و بعبارت «بائیبل» «همانگونه که بحراز آب بسریز است هما نطور زمین خدا از جلال علم و عرفان سرشار گردد»

خداوند بزرگ طبق گواهی «بایبل» در جهت تحقق این هدف هزار ها سال قبل با ارسال پیامبران آغاز به انجام مسایل مقدماتی آن نموده بود ، چنانچه گفته میشد که پیغمبر آخری از صحرای جغرافیائی عرب ظهور خواهد کرد ، او از بقایای خوانوادهٔ اسرائیلی یعنی از اولاده های برادر او «بنی اسماعیل» خواهد بود ، او بعد از حضرت مسیح می آید ، بندگان سر باخته خدا با او همدست میگروند، همه گروهها و اقوام دیگر از ایشان شکست میخورند و پراگنده میشوند ، قدرت های بزرگ دنیا «آنروز» ایران و روم تسلیم آنها میشود . از خشکه تا بحر همه جارا به تسلط خود در می آورد .»

گرچه «بأیبل» فعلی در نتیجهٔ ترجمه و الحاق شرح و حواشی ها با «بائیبل اصلی» خیلی ها تفاوت دارد اما باز هم راجع به تعریف پیامبر آخر الزمان مطالبی در آن موجود است که از دید یک انسان بیطرف ، جز به آنحضرت (ﷺ) به کی دیگری صدق نمیکند . و بیشتر هدف از رسالت حضرت مسیح (ع) این بوده که در دنیا یهودان را از آمدن پیامبر آخر الزمان بشارت دهد ، و همینکه حضرت مسیح (ع) مردم را به «عهد نامهٔ جدید» بشارت میداد در حقیقت اسلام بوده که بعد ﷺ برکناری

یهود توسط « بنی اسماعیل » اساس گذاری شد ، انجیل مژده ای بر «عهد نامۀ جدید» است نه عهد نامۀ جدید .

حضرت مسیح (ع) (۶۰۰) سال قبل از پیامبر آخر الزمان مبعوث گردیده بود ، در سورۀ (۶۱) قرانکریم ارشاد شده که حضرت مسیح (ع) به یهود های فلسطینی گفت که خداوند مرا فرستاده است که تا از ظهور پیامبری مژده د هم که بعد از من می آید و اسمش احمد است . (الصف -۶-) «احمد و محمد» کلمات مترادف اند که معنی «ستوده شده» را افاده میکنند ، در انجیل «برنا باس» نیز لفظ محمد ذکر گردیده است اما ازینکه ما انجیل «برنا باس» را انجیل تحریف شده و جعلی میپنداریم لذا حواله برآن مناسب نیست . همچنان راجع به اینکه حضرت عیسی (ع) در پیشگوئی های خود لفظ «احمد یا محمد» را یاد آور شده نزد ما شبه ای موجود است اما درین باره شکی نیست که او کلمۀ دیگری است که مرادف «احمد و محمد» بوده باشد استعمال نموده است .

طبق روایت محمد بن اسحاق (متوفی ۲۰۱-ه) که از ابن هشام نقل کرده است ، اغلباً لفظ مترادف «احمد یا محمد» «منحمنا» بوده» کتاب این اسحاق در باب سیرت از مآخذ مهم و معتبر بحساب می آید ، در یکی از روایاتش نقل می کنند که در انجیل «یوحنا» هر چند پیشگوئی هائیکه در بارۀ پیامبری بعدی آمده السمش است «منحمنا» ذکر کرده است (ص ۵۰ ج ۱ سیرت ابن هشام) و اغلباً این روایت توسط عیسائی های فلسطینی که در آنزمان تحت تسلط مسلمین قرار داشت ، نقل گردیده است .

«منحمنا» درلغت «سریانی» بمعنی «ستوده شده» است که تا آنزمان زبان ساکنین فلسطین تاثیراز گذشته ، «سریانی» بود ، اغلب انیست که لفظ «منحمنا» از زبان مادری حضرت مسیح (ع) نقل گردیده که بعد ها ترجمۀ یونانی آن «فار قلیط» گفته شده است .

سپاهیان دلیر وسلحشور اسلام با اسلحه ومهمات وعراده به غنیمت گرفته شده .

په تیر پسی

منیر منګیال

د حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه وآله وسلم

د زماني ليکني

ځيني مؤرخين په مکه کې د ليک د رواج نيټه د ابوسفيان د پلار «حرب» د ژوند زمانه ګني چې دا د پيغمبر ﷺ د ځواني وخت و .

مؤرخين ليکي : د عراق د «حيرى» له سيمې يو سړى مکې ته راغلى و ، چې په مکه کې يې «حرب» له لور سره واده وکړ او د دغه واده به بدل کې يې هغوى ته د ليک زده کړې راز وښوده ، داسې چې هغوى ته يې وويل د ځينو خبرو چې ياد ساتل يې ضرور دي هيريدونه يې د مخنيوي په خاطر د ځينو نښو په بڼه هغه ليکئ .

دغه روايت په مختلفو کتابونو لکه د قدامه بن جعفر کتاب الخراج او دپلا دری فتوح البلدان کې هم راغلى وى .

لدې نه څرګنديږي چې په مکه کې دا زمانه د ليک او کتابت د پيل زمانه وه خو پرمختګ يې نه وکړى ، د دې علت ښايي يو د اهم وى چې کوم ليک دود له «حيرى» نه مکې ته رسيدلى ؤ هغه د حيرى رائج ليک ؤ او هغه ژبې ټول (٢٤) حروف در لودل حال دا چې عربي ژبه (٢٨) حروف لري .

سربيره پر دې د حيرى په رائج ليک سره يوازې د ټکو په واسطه د عربي ژبې د تورو توپير هم ګران و . د عربي ژبې د حروفو د توپير بڼه داده چې د ځينو حروفو په لړکې که يو ټکى لاندې کيښو دلاشي مثلاً «ب» «ې» جوړيږي او که دغه ټکي د حرف له پاسه کيښو ولاشي «ن» «نون» توری جوړيږي .

خطيب بغدادى ليکي ، په عربي ليک کې د ټکو د نښتوالى د نيمګړتيا پوره کول غالباً پيغمبر ﷺ پيل کړيدى .

په يوه روايت کې راغلى دى چې يوه ورځ حضرت معاويه (رض) يوه ليکونکي ته وويل کله چې څه ليکئ «رقش» کوى» ليکونکي پوښتنه وکړه رقش څه ته واى حضرت معاويه (رض) وويل : «يوه ورځ په مدينه منوره کې پيغمبر ﷺ ماته د يوه ليکلونکي په توګه و فرمايل : «ليکئ او «رقش» کوى يې» ما پوښتنه وکړه د رقش مطلب څه دى د پيغمبر ﷺ د ځواب الفاظ داوو «په کوم حرف چې د ټکوضرورت ؤ ټکي پرې لګوى» .

(«اسلامي رياست» ډاکټر محمد حميد الله ١٤٠ مخ) .

«رقش» د ښائسته ليکلو او د ليک د حسن او ښکلا په معناهم راغلى دى (المنجد ٢٧٤ مخ)

څرګنده شوه چې د عربي ژبې په ليک کې د ټکو او حرکاتو زور زير او پېښ) لګول د پيغمبر ﷺ د هدايت له مخې پيل شويدى .

ښايي و وايو چې له هجرت نه مخکې به مکه کې

د لیکنې ځینې بېلګې موجودې وې لکه د پیغمبر ﷺ او د هغه د کورنۍ حالات ، قریشو د اقتصادي محاصرې لیکنه چې په هغه‌کې لیکلا شوي وو «هیڅوک دې د بني هاشم له کورنۍ سره خیښي نه کوي نه دې څوک ور کوي او نه دې ورڅخه څوک په نکاح اخلي ، نه به څوک څه ور څخه پیري او نه به څه پرې پلوري حتی خبرې به هم نه ورسره کوي» دغه لیکنه ي د ننه په کعبه کې ځوړنده کړې وه .

د اسلامي لیکنو په هکله ښایي و وایو چې د دوهمې عقبې له بیعت نه وروسته پیغمبر ﷺ د یثرب خلکو ته د یوه ښوونکي له لیږلو سره تر هغه وخته د نازل شوو قرآني آیتونو یوه لیکلې نسخه هم ورکړه.

(اسلامي ریاست ۱٤۷ مخ)

همدارنګه د تیمم الداري رضی الله عنه په باب لیکنه هم د یادولو وړده ، تیمم الداري له اسلام راوړلو وروسته له پیغمبر ﷺ څخه و غوښتل چې که مسلمانانو شام فتح کړ هغه سهال دې فلانې ځمکه هغه ته‌وروربښي او د دې‌لپاره دیوه لیکلې رقعه هغه ته‌ورکړ شي همغه ؤچې پیغمبر ﷺ داسې یوه رقعه ورکړه: «که بیت موطوم، خبرون او یا فلانې ، فلانې ځای فتح شو تمیم الداري ته ي ورکړي» د دغه لیک په هکله د مؤرخینو یوڅه شک هم موجود دی ځینې وایي کیدی شي دا د تیمم الداري د اولادي‌جعل سازي وي . په هرصورت د دغه لیک ذکر د امام یوسف(رح) په کتاب‌الخراج کې هم راغلی دی .

همدارنګه کله چې پیغمبر ﷺ او حضرت ابوبکر رضی الله عنه یثرب ته د هجرت لاره نیولې وه سراقه بن مالک د پیغمبر ﷺ او ابوبکر صدیق رضی الله عنه د د نیولو په نیت په هغوی پسې ورسیده خو د ځینو معجزاتو له امله سراقه له خپل عزم څخه و اوښت هغه ؤ چې له پیغمبر ﷺ څخه ي ښښنه او معافي او غوښته او دا هیله ي څرګنده کړه چې هغه ته دامن یوسند ورکړ شي . پیغمبر ﷺ د حضرت ابوبکر رضی الله عنه غلام عامر بن فهیره ته وفرمایل : سراقه ته دامن یوه رقعه ولیکه .

د پیغمبر ﷺ له نظره د لیک ارځښت لدینه څرګندیږي چې د یوه داسې خطرناک اوله ستونزو ډک سفر په سهال ي هم د قلم ، دوات او د لیک ضرورت له نظره نه وغورځولی او دا پخپله کتابت ، لیک او لیکوالی ته د پیغمبر ﷺ خاص توجه او پاملرنه ښيي .

لیک او کتابت ته د پیغمبر ﷺ پاملرنه

پیغمبر ﷺ به همیشه لیکونکو او کاتبانو ته لازمې لارښوونې کولې ، یوه ورځ ي یوې ډلې‌لیکونکو ته و فرمایل : کله چې څه لیکئ نو د سملاسې بندولو اوقاتولو هڅه ي مه کوئ .

اسلامي ریاست ډاکتر محمد حمید الله ۱٤۱ مخ

له پورتنۍ حقیقت نه له یوې خوا پر لیکنو د بیا کتنې «نظر ثاني» مطلب څرګندیږي چې اوسني نظرثاني او بیاکتنه ي پر مختللې کنډلاې شو . او دا ډیره پیښه شویده چې له لیکو وروسته د دوهم ځل نه لوستلو له امله له لیکونکي ډیرې سهوې او غلطۍ شوې وې چې د بیا لوستلو په صورت‌کې د هغه غلطیو سمونه کیږي .

له بلې خوا داهم کیدونې ده چې د لیک د سملاسې بندولو اوقاتولو په صورت کې لمده‌سیاهي او رنګ یوله بله سره ولګیږي او لیک خراب شي .

ابن اثیر لیکي : یوه ورځ پیغمبر ﷺ لیکونکوته و فرمایل : «کله چې «س» لیکې نو د یوې اوږ دې کرښې په ځیرې مه لیکې بلکې د هغه د ښکلا اوښه اوسټ لیکو خیال ساتي او که نه نو دا شک به پیداشي چې دا «س» دی که «ب» او که کوم بل

حرف» همدارنگه حضرت معاویه رضی الله عنه ته د «پکنو د «رقش» هدایت چی سخکی هم ورته اشاره شویده او د عربی لیک د تکو او حرکاتو د اهتمام کار هم پیغمبر ﷺ د هدایت له مخی پیل شویدی .

مدینی منوری ته د هجرت پر وخت پیغمبر ﷺ تر هر څه رومبی د جومات جوړول پیل کړل . دغه جومات دوی برخی‌درلودی ، یوه برخه یی د عبادت وه او بله یی د تعلیم د زدکړی چی «صفه» هم پر دو همه برخه کی شامله وه .

په تعلیمی برخه کی به د ورځی د مختلفو علومو تدریس کیده او هغه کسانو به چی کورونه نه درلودل او یا به یی کورونه لیری و هغوی دشپی هم هلته اوسیدل یعنی دغه تعلیمی مؤسسی زده کوونکی د نني اصطلاح له مخی پر تدریسی اولیلیه ځانگو او نهاری او لیلیه زده کوونکو په دونو شامل وه د لیلیی لگښت زیاتره د انصارو د صدقاتو او خیر تونوله لاری پوره کیده دغه تعلیمی مؤسسی متعددی تعلیمی ځانگی درلودی او په تعلیمی نصاب کی یی د لیک او کتابت زده کړه د نو یو قرآنی آیتونو زده کړه او حفظ د تجوید او قرائت زده کړه دفقهی احکامو زده کړه او داسی مضامین شامل ؤ . چی پیغمبر ﷺ به پخپله هم د دغه تعلیمی ځانگو څارنه او لار ښوونه کوله .

اسلامی ریاست ۳۴۸ ;-۱۴۹ مخونه

او نورو استادانو هم پر دغه تعلیمی مؤسسه‌کی تدریس کاوه لکه عبدالله بن سعید بن العاص رضی الله عنه چی دیر ښه خطاط ؤ د لیک د زدکړی ښوونکی ؤ د فقی او میراث او نورو ژبو تدریس (زید بن ثابت رضی الله عنه به غاړه وه د زید بن ثابت رضی الله عنه عبرانی ، سریانی فارسی قطبی ، رومی او حبشی ژبی زدکړی وی .

(داسن سرحد پنځلسمه هجری صدی لمبر

په سنن ابو داؤد کی د حضرت عبادة بن صامت رضی الله عنه دا روایت دی چی پیغمبر ﷺ هغه پر دغه مؤسسه (صفه) کی د قرائت ښوونکی ټاکلی ؤ .

د دغه تعلیمی مؤسسی د زده کوونکو شمیر په څینو کتابوکی د (۴۰۰) تنو په شاوخوا کی ښودل شویدی ، پدی کی هغه کسان هم شامل ؤ چی مدینی ته نژدی یی کورونه درلودل او د زدکړی د له پای‌ته رسیدو به بیرته خپلو کورونه ستنیدل د مقیمو او لیلیه طالبانو شمیر به وخت پر وخت زیاتیده چی د (۷۰) او (۸۰) تنو په شاوخواکی ښودل شویدی .

دغه تعلیمی مؤسی د اکابرو د تعلیم ځانگه هم درلوده او د دغه ځانگی د کار لړی داسی وه چی گډون کوونکی به په نوبت را تلل او هم به یی یوه ورځ رخصتی کوله ، څکه د دغه ځانگی گډون کوونکی کار و باری او کسبه کار صحابه ؤ همدارنگه (هغه چا به چی درس ته د راتلو نوبت ؤ نو هغه به خپل زدکړی مطالب نوروته ښودل او دغه لړی همداسی روانه وه لدینه پرته پیغمبر ﷺ د جنگی فنونو زدکړی (حربی ښوونځی) کار هم پیل کړ او مسلمانانو ته یی لارښوونه وکړه چی په خپلو اولا دونو له لومړی سر څخه د غیشی او نیزې ویشلو تمرینونه تر سره کړی او د لویانو لپاره یی داس څغلولو او نیزه وهلو د تمرین هدایت ورکاوه .

داسن سرحد پنځلسمه هجری صدی لمبر)

طبری وایی چی کله پیغمبر ﷺ حضرت معاذ بن جبل او عمر بن حزم یمن ته واستول هغوی ته یی دا وظیفه هم ورکړه چی د یمن گوټ گوټ کی د علم د زد کړی لپاره په لازمو اقداماتو لاس پوری کړی .

د یمن د والی په توگه د عمر بن حزم د ټاکلو پر وخت یی هغه رضی الله عنه ته د کارونو د آجر آتو لپاره یو

فرمان ورکړ چې د نورو هدایاتو په لړکې یې دا تکې هم لیکلې ؤ چې «خلکو تعلیم او زده کړې لارې چارې او انتظام د والي وظائف او فرائض ګڼل کېږي چې د خپل ماموریت په سیمه کې تعلیم» رواج کړي.

(اسلامي ریاست ډاکتر محمد حمید الله)

قرآنکریم خپله د علومو بشپړه مجموعه ده په قرآنکریم کې یوازې د دیني او عقیدوي مسائلو ذکر ندی شوی بلکې د کائناتو پرتولورا زونو د دنیا او آخرت پرګردو مسائلو حاوي او دژوندانه په هر څنډه یې رڼا خپره کړیده په (Bible, Quranand Since) کتاب کې چې د ډاکتر «د یکالې» دو لادي مسائلو متخصص له خوا لیکل شوی: د دې تکې څرګندونه شویده چې: «د ولادي مسائلو په تیره د جنین په هکله چې کوم تفصیلات قرآنکریم ذکر کړي دي د هغه ډول پوهې او تفصیلاتو څوک نه د یونان په پخواني طب کې لیدل کېږي او نه د نني زماني د اروپا یې طبابت او ډاکترانو له خوا پرې څه اضافه شوې ده چې کاونه کاونه یې پر دغه مسایلو تحقیق او څېړنه کړیده.

د قرآنکریم د بیا بیا تلاوت په باب د پیغمبر ﷺ د توصیې یو اړخ دا هم کېدی شي چې انسان هر ځل د قرآنکریم په تلاوت او پوهې له نویو رازونو خبر او له هغو سره اشنا شي.

په حدیث کې راغلي دي چې یو ځل یو صحابي ناروغه شو پیغمبر ﷺ یې پوښتنې ته راغی، د هغه صحابي له خپلوانو یې پوښتنه وکړه چې ستاسې په محله کې طبیب شته، هغوی ورته د دوو طبیبانو نومونه واخیستل، پیغمبر ﷺ وفرمایل: هر یو چې زیات پوه او ماهر وي هغه یې د علاج لپاره وټاکئ»

دا پخپله د علم څانګې او شعبې ته د پیغمبر ﷺ ځانګړې توجه او پاملرنه ثابتوي او د علم د زده کړې ارزښت په ډاګه کوي.

«اسلامي ریاست» ډاکتر حمید الله ۱۵۳-۱۵۴

۱۵۶ مخونه

د پیغمبر ﷺ له خوا د علم د خوروولو په لړکې یو دردوونکې پیښه د هغه ښوونکو شهادت وه چې د مدني دور په لومړیو یې د نجد د ځینو قبائلو د غوښتنې له مخې (۷۰) ښوونکې او قاریان هلته واستول شو خو کفارو د (معونه) سیمې ته نژدې په چل او دوکه سره هغوی ټول په شهادت ورسول. چې دا د علم په خوروولو کې د اسلام لومړنی قرباني بلل شي.

د یادولو وړ ده چې د حضرت پیغمبر ﷺ تر بعثت د مخه یوازې شعر او شاعري د هغه وخت ادبي پانګه بلل کېږي، خو د هغه د شعر او شاعرۍ په چوکاټ کې یوازې د مدحې، هجوې، صحرائي ژوند د انحرافي او ناوړه اعمالو او مفاخرو څرګندونه او داسې نور لویدلي موضوعات شامل وو چې د حضرت پیغمبر ﷺ پر بعثت سره شعر او شاعرۍ هم بنیادي تحول وموند او انقلابي بڼه یې غوره کړه، شعر او شاعران د قرآن تر نفوذ او تأثیر لاندې راغلل او په شعر کې ژوندینو او ټولنیزو موضوعاتو، دیني ښوونو او واقعیتونو ځای ونیو داسې چې غیر مسلم شاعران هم د دغه اغیز له کړې څخه د باندې پاتې نشول.

«نور بیا»

از پیغام :

بـزم طوفـان

ای خوشا عمریکه دایم ذکر یزدان داشتن
جاودان دل را اسیر عشق جانان داشتن

با وقار و با شرف در بین مردم زیستن
دیدهٔ بینا ز فیض علم و عرفان داشتن

از تردد بر کنار و مست صهبای یقین
خانهٔ دل را صفا با نور ایمان داشتن

با (یزیدان) دغل اندر مصاف کار زار
غیرت (شبیری) و آهنگ میدان داشتن

سر نهادن بر در اخلاص و عشق و معرفت
مشرب چون بوذر و بلال و سلمان داشتن

از فسون ملحدین و ظلم طاغوتان عصر
پایمردی شیوهٔ موسی (ع) عمران داشتن

از هجوم درد و آلام و مصیبت هر زمان
صبر «ایوب (ع)» و سوز پیر کنعان (ع) داشتن

هستی باید چوکوه پایدار و استوار
استقامت با حوادث های دوران داشتن

بهر آزادی فداکاری و ایثار و جهاد
در کف مردانگی شمشیر و سنان داشتن

با متانت در مسیر زندگی استوار
توسن عزم و فداکاری بجولان داشتن

رومتاب « پیغام » ز شور و حادثات روزگار
بایدت پا در حریم بزم طوفان داشتن

از سید محمود «شکوه»

تا کی؟

شب دیجور ما را یخدا نبود سحر تاکی ؟
بود دوران ظلمت برسر ما مستقر تاکی ؟

پسی گرگی به ظاهر میش جا بگرفت در میهن
کشید پیر و جوان اندر نقاب رنجبر تاکی ؟

ازین زاغ و زغن یارب تهی گردان گلشن را
کنند تاراج هم شاخ و گل و هم برگ و بر تاکی؟

مسلمان از برای جرم ایمان داشتن آری
بود در معرض کشت و قتال اندر خطر تاکی ؟

یکی دارد ترنم برلب از سوگ برادر بین
دیگر گرید سر تابوت پرخون پسر تاکی ؟

مگر افغانیان از اهل گردون نیستند آخر
رسد خون گرانی رایگان اندر نظر تاکی ؟

شنیدم شکوه از حیوان گله کردن خطا باشد
شکایت ها ازین خرسانی در سیما بشر تاکی ؟

ابوسیانو عصمت قانع

غزل

گونګسو کښې د پاڅون ګډ شوی شور یم
په نغری د انقلاب بل شوی اور یم
چې ګذارېږي ورانسوي د باطل څلي
زه هغه مطمئين ځواك او پراړه زور یم
لا په ماکښی پرېراشر د سوزيدو شته
خير کړ پاتې په ساړه نغری کښی سکور یم
د سرو وينو د طوفان ساحل کښې خوښ یم
خوبی زار د بی ننګی له عار او تور یم
هر بری به می قدم د منزل ښکل کړی
څوچې زه روان د پاك هدف په لور یم
له دی هوړه به وانه وړم څوپری ومرم
نه دزرنه د تزویر او نه د زور یم
ما طرف دی د بېوزلو غوره کړی
زه دهر بېوزله یار او سکه ورور یم
د رښو او ښکو تابلو په مخ ګوری
زه «قانع» د اسکیرلو مینا تور یم

ترجمه و نگارش : محمد معروف فروغگر

نشانه ها و ملاکهای شخصیت در اسلام

مجاهده و جهاد

مجاهده و جهاد در تشریع عملی دین مقدس اسلام مقام خیلی عالی و موقفی بس ارزنده یی را حائز است.

مبالغه نخواهد بود اگر بگوییم که جهاد و مجاهده «روح» تشریع اسلامی است و دیگر ارکان و احکام حیثیت جسدان را دارند؛ رویهمرفته قبل از وارد شدن در بحث مورد نظر لازم میدانیم که مجاهد و جهاد را کم و بیش توضیح بدهیم تا ماهیت جهاد و اهمیت آن به خواننده عزیز خوبتر روشن شود:

۱- جهاد و مجاهده، جسم متحرک و زندهٔ ایمان است؛ بناء نتیجه میگیریم که جهاد و مجاهده ثبوت عملی ایمان مؤمن است.

۲- جهاد سر آغاز عملی یی از نفی عبودیت طاغوت است و طی حرکت عادلانه اش به همه حکومتهای طاغوتی خاتمه میبخشد.

۳- جهاد اعلام و اعلانی آزادی انسان است، پیام و ارستگی از طاغوت و وابستگی بخدا جل جلاله است...

٤- جهاد سمبول وحدت و مظهر پیروزی وفتح ملتهای مستضعف است و آغاز خاتمهٔ سلطه‌گیری و پادشاهی و استبداد...

٥- جهاد بلند ترین نصب العینی زنده‌گی مؤمنان متعهدو سلحشوران آزادی و نجات امت...

٦- جهاد ترجمهٔ آزاد «فمن یکفر بالطاغوت و یؤمن بالله فقد استمسک بالعروة الوثقی لاانفصام لها بوده و ثبوت همه جانبه «کلمهٔ توحید» و گرایش به توحید را میرساند.

۷- تعریف مانع و جامع جهاد همین است که قرآن کریم فتح باب هدایت را مربوط به آن میداند و هدایت چیزی است که شکل زندهٔ و دین حق و اعتصام همه جانبه و تمسک کامل برآن» را به نمایش میگذارد:

والذین جاهدوا فینا لنهدنیم سبلنا وان الله لمع المحسنین». صدق الله العظیم

بتأسی از آنچه گفته آمد، مسلمان بمدلول ابتلاء و حمل شدائد و مشقات در موقف دفاعیکه ضربات پیهم و کوبنده و هجوم غارتگرانهٔ بیداد گران بروی وارد آید و آن «تمسک بحق» باشد، ایستاده شده نمیتواند و نه اسلام برایش اجازه میدهد که تن به هجوم و غارت کفار دهد؛ بلکه او در لحظات اول جهاد و مبارزه موقف هجومی را در مواجه با جاهلیت (جاهلیت قدیم و جدید) احراز میکند. او با مردم مواجه میشود و نظام باطل و جاهلیتی را به آنها بیان میکند که در آن زیست و به آن خوکرده اند. حقی را به آنها و انمود میسازد که با خوددارد؛ آنها را از عذاب خدا (ج) انذار میکند تخویف

میدهد و پند پیشکش میکنند. و صراحتاً بر نظام جاهلی میتازد، بدون اینکه ملامت ملامتگر را در نظر داشته باشد. و همین است صفت مسلمان در بر هه های مختلف زمان چه در همه اطوار و ادوار جوامع بشری.

حضرت نوح (ع) اولین پیامبری بود که خداوند (ج) او را به «انذار» قومش مامور کرد؛ او به امتثال از امر خدا(ج) در بین قومش علیه طاغوت به عبادت خدا (ج) دعوت نمود از عذاب خدا (ج) آنها را ترسانیده و بر حذر داشته، به توبه و استغفار خواند... و حضرت ابراهیم(ع) با معتقدات و تصورات قومش مواجه گردیده علیه آنها و معتقدات شان به مبارزه و جهاد پرداخت؛ بتهای شان را که بخدای گرفته بودند عملاً مورد یورش قرار داده تار و مار و شکسته و پارچه پارچه ساخت، با ایشان حجت بازی کرد، به دشمنی پرداخت و آنها نیز با ابراهیم علیه السلام به ستیز و مخاصمه پرداختند.

حضرت ابراهیم (ع) در وهله اول مبارزه اش را از خانواده اش آغاز کرد؛ پدرش را مخاطب قرارداده گفت:

آتتخذ اصناماً الهة انی اراک و قومک فی ضلال مبین[1]. (الانعام: ۷۵)

در جای دیگر، قرآن کریم از همین موضع نسبتاً به تفصیل صحبت و همراه با مدعا استدلال نیز نموده پدرش را مخاطب میکند:

«یا ابت لم تعبد مالا یسمع ولا یبصر ولا یغنی عنک شیئا. یا ابت انی قدجاءنی من العلم مالم یأتک فاتبعنی اهدک صراطاً سویا. یا ابت لا تعبد الشیطان ان الشیطن کان للرحمان عصیا...»[2].

۱- ایابتان را بخدایی میگیری؛ (بتان را خدایت قرار میدهی)؟! همانا من، تو و قوم تورا در گمراهی آشکار میبینیم.

۲- پدر من: چرا چیزی را عبادت میکنی که نه میشنود و نه میبیند و نه از تو چیزی (ازخیروشر) را دفع میکند!! پدر من! همانا بمن چیزی از علم داده شده است که بتو داده نشده است، پس مرا پیروی کن تا تو را به راه راست هدایت کنم. پدر من! شیطان را عبادت مکن؛ هر آیینه شیطان خدا را نا فرمان است.

و موقف حضرت موسی علیه السلام نیز درباره روشن است و ضرورت به توضیحی ندارد. و همینطور موقف خاتم الرسل (ﷺ) در راه جهاد و مبارزه با جاهلیت قسمی است که اقدام مبارزه و جهاد پیامبران علیهم الصلوة والسلام بر ضد «جاهلیت و طواغیت» در شیوه های جهاد و مبارزه اش رسوب نموده و تبلور یافته است؛ بر ضد کفر جهاد نمود، باقوای باطل مقابله کرد، خدایان باطل مشرکین را، باطل اعلان نموده و افکار باطل‌را نابود ساخت؛ کفار پنداشتند که قیام حضرت پیامبر (ﷺ) بنابر خواهشات نفسانی است!!! ازوی خواستند که اگر به پول و ثروت ضرورت دارد، آنقدر برایش میدهند تا غنی شود اگر میخواهد پادشاهی کند، منصب پادشاهی خویش را برایش میدهند و از او امرش اطاعت میکنند، اگر به «زنی» ضرورت دارد از زیبا ترین دختران قریش انتخاب کند، باوی ازدواج خواهد کرد، اگر تکلیف عصبی برایش پیدا شده، طبیبان و پزشکان در خدمتش قرار خواهند گرفت، بشرطیکه که از توهین خدایان مشرکین که همانا بتهای‌سنگی و چوبی و... بودند دست بردار شود، مگر هدف جهاد و تلاش پیامبر بزرگوار اسلام بالاتر از آن بود که خواهشات پست مادی به آن قبل راسخ و شامخ تحقق عدالت اجتماعی، کرامت‌انسانی

نابودی «فتنه» ، «آزادی دعوت» ، استقرار «نظام اسلام» در روی زمین ، آزادی انسان بحیث انسان ، تأمین صلح ، همزیستی انسانی و . . . برسد ، همین انگیزه های نبوت بکمک وحی آسمانی بود که حضرت پیامبر (ﷺ) مردانه در راه دفاع از حق و اصالت جهاد و قاطعیت اسلام فرمودند :

قسم بخدا (ج) که اگر آفتاب را درست را ستم و مهتاب را در دست چپم قرار دهند ، من از این راهی که انتخاب کرده،به دعوت به آن مامور شده ام ، بر نخواهم گشت ، یا در این راه کشته شوم و یا رسالتم را بسر رسانم !

او (ﷺ) بدینترتیب ثابت ساخت که جهاد تا آنگاه ادامه خواهد داشت که ؛

حتی لاتکون فتنة ویکون الدین که لله[۳]».
(الانفال : ۳۸)

با در نظر داشت این اصول برای مسلمان کافی نیست که تنها به قول دعوای اسلام کند.

و از مؤمن بودنش داد وفریاد زند؛ بلکه باید عملاً دست بمبارزه و جهاد علیه بیداد و کفرز ده نقش قدم حضرت پیامبر (ﷺ) را منزلگاه خویشتن قرار دهد ، اسلام همین طور میخواهد و میخواهد که مسلمانان را از راه جهاد و مبارزه در مرکز واحدی بسیج کند، دولتی اسلامی تشکیل بدهند تا قوتی از آنها ساخته شود که باطل را با همه ضمایم و ملحقات آن نابود گردانیده ظالمان را تا رو مار سازند . حق و داعیان حق‌را حمایه‌کنند، و لشکرهای منظم‌اسلام در «شرق» و «غرب» در راه خدا (ج) ، برای نشر دین خدا(ج) جهاد و مبارزه کنند و بفرد ، فرد کره زمین اسلام را برسانند !

تعمیم اسلام در کرهٔ زمین خود خواهان آن است که اساس انواع تجاوزها ، ظلم ، استبداد ، بنده‌گی بنده‌گان ، مالکیتها ، مؤسسه ها ، دستگاه ها ، سازمان ها و گروه های که سبب ایجاد فساد و یا منفضی بفساد میشوند از بیخ و بن بر کنده شوند و بجای آنها کاخ پرشکوه و وقار آفرین «نظام اسلام» بنا نهاده شود که البته در محدوده آن وسائل و آسبابی تدارک وسراغ میگرددکه پیروزی و موفقیت و کامگاری دو جهان را ضمانت مینمایند ..

و هدف نهایی جهاد خاتمه بخشیدن به جنگ ، خلع سلاح جنگ افروزان فطری ، متوقف نمودن زد و خوردها و جلوگیری از اخلالگریهای عناصر ضد صلح و امنیت است؛ خداوند(ج) درسوره محمد» به این حقیقت اشاره نموده ارشاد میفرماید :

فاذالقیتم الذین کفروا فضرالرقاب حتی اذا اثخنتوهم ، فشدوا الوثاق فاما منا بعد ، واما فدآء حتی تضع الحرب اوزادها . ذلک . ولویشاء الله لا نتصر منهم ولکن لیبلوا بعضکم ببعض ، والذین قتلوا فی سبیل الله فلن یضل اعمالهم . سیهد یهم ویصلح بالهم . وید خلهم الجنة عرفهالهم . یا ایها الذین آمنوا ان تنصروا الله ینصرکم ویثبت اقدامکم.
(محمد : ٤ - ۷)

ترجمه و توضیح ؛ پس آنگاه که با کفار (در مصاف جنگ)روبرو شدید (چون آنها از دیگر تکالیف دعوت شما شانه خالی کرده و حاضر هستند دعوت شما را به جنگ سد شوند) پس گردن ها ی شان را بزنید ؛ (به گردن زنی و کشتار ایشان تا وقتی ادامه بدهید و این جریان را فعال نگهدارید) که در بین ایشان خونریزی زیاد کردید (آنهاییکه از دم

۳- تا آنگاه که فتنه (حکومتها و سلطه‌های جاهلی) نباشد و دین همه برای خدا (ج) باشد و همه از دین او پیروی و اطاعت کنند.)

تیغ تان بسلامت مانده و قسم (اسیر نزد شما باقی اند) پس آنها را محکمتر بسته (نگذارید که از چنگ تان رها شوند !) و اگر بعد از این جریان (که کفار کاملاً به ولایت اسلام و حکومت آن تسلیم شده اند ، جزیه را پذیرفته اند و قسم ذمی با مسلمانان زیست میکنند) ایشان را از روی احسان و یا در بدل «فدیه» رها ساختید (باکی نیست؛ بناء به کشتن کفار محارب و گرفتاریهای ایشان بحیث اسیرادامه بدهید) تاآنزمانیکه جنگ سلاحش را بر زمین نهد - (کفار ذهناً و عملاً خلع سلاح شوند . و در غیرآن خاصیت کفار شر آفرین است ؛ به هر سوی که حرکت میکنند شرمیآ فرینند و فتنه میانگیزند ، زینرو وظیفه شما است که روی واقعه را قبل از وقوع سد شوید .) این امت حکم خدا (ج) .

میبینیم که هدف دیگری بر هدف تداوم جهاد و خلع سلاح همه جانبه جنگ افروزان مرتب میگردد، و آن اینکه) : اگر خواست خدا میبود خود از آنها انتقام میگیرفت (و نمیگذاشت که دنیا جولانگاه فساد ، فساد پیشه‌گان شود) مگر میخواهد که بعضی از شما را به بعضی امتحان کند - (رویهمرفته جهاد امتحانی است برای ثبوت ایمان مؤمن .) و آن کسانیکه در جریان جهاد در راه خدا (ج) کشته شدند ، پس خدا (ج) عمل ایشان را حبط (نابود) نخواهد کرد . به زود ترین فرصت آنها را هدایت نموده ، حال ایشان را بهتر ساخته و به بهشتی ایشانرا خواهد برد (که قبلا) به ایشان معرفی نموده است و یا اینکه : (هنگامیکه شهداء داخل جنت میشوند و رهایشگاهای عالی و باشگاههای رفیع و مرصع و باغهای برین را میبینند ، قسمی برای ایشان مینماید که گویا با آنها آشنا نیستند و سالهای سال میشود که در این باشگاه سکونت کرده اند ! (و با اهل آنها آمیخته اند .) سپس خداوند جلت عظمته ، ثمره پیکار مسلمانان را چنین بیان میدارد ؛

ای مسلمانان ! اگر دین خدارا (از راه جهاد که هدف نهایی آن خلع سلاح کفار و جلوگیری از فعالیتهای ضد امنیتی آنها است . در همین امر و در امور دیگر) یاری دهد ؛ خدا (ج) شما را نصرت خواهد داد و در (بسر رسانیدن مأمول جهاد واهداف مقدس آن) شما را ثابت قدم و استوا رنگه خواهد داشت ، وما ذلک علی الله بعزیز) . . .

«کسانیکه» با «کفر» ، «شر» ، «گمراهی» ، «باطل» و «طغیان» مبارزه و جهاد نمیکنند و سر آشتی و دوستی با آنها میگیرند ؛ و از طرفی دعوای «ایمان» و «اسلام» میکنند و خود شان را باوجود این رذائل «مسلمان» و «مؤمن» میتراشند مطمئن باشید که به قهقری رفته ، به «شر» و «گمراهی» و «باطل» و «کفر !» بازگشت نموده اند ، بلی کسانیکه عقیدهٔشان را پاک و راسخ نگهنمیدارند ، و ایمان شان را سره نمیکنند، و بدینترتیب به‌کفار سر تسلیم فرود میاورند و از فرامین آنها اطاعت میکنند ، به آوامر آنها دقیق شده به دل و جان میپذیرند؛ میشنوند و اطاعت میکنند و به آنها اعتماد میورزند ، آنها در حقیقت از «عقیدهٔ» شان لغزیده و از ایمان شان منحرف شده اند:

«یا ایها الذین آمنوا ان تطیعوا الذین کفروا ، یردوکم علی اعقابکم فتنقلبوا خاسرین . . .»

ترجمه : ای مؤمنان ! اگر شما از کفار اطاعت کنید ؛ شما را به پشت سرتان میگرداند (روی تان از اسلام باز میگردد و مرتد میشوید .) پس زیاکاران میشوید . (در این تجارت خود که اسلام را به کفر و نفاق فروختن است ، سوری نبرده ، نقصان میکنید.)

خداوند هدایتگر و مهربان در جای دیگری از قرآن کریم مرحله دوم ، همین واقعیت را انعکاس داده میفرماید ؛

«بشر المنافقین بان لهم عذاباً الیما . الذین

يتخذون الكافرين اولياء من دون المؤمنين ؛ ايبتغون عندهم العزة فان العزة ، لله جميعا» .

(النساء : ۱۳۷ و ۱۳۹)

ترجمه : (ای پیامبر ﷺ !) منافقان را به آنکه ایشان را عذاب درد دهنده است ، خبربده ! (منافقان کیستند ؟) : آنانیکه کافران بجز مؤمنان را دوستان شان انتخاب میکنند ! (خداوند عزیز هدف دوستی منافقین را با کفار واضح میدارد ، چون منافقین برای بدست آوردن پول و چوکی و منصب و عزتهای کاذب حتی از ایمان شان میگذرند ، در رد ذعن و زعم باطل شان ، خداوند از پیامبر میپرسد :) آیا نزد ایشان (کفار) عزت میطلبند ؟ (آیا نمیدانند که) در مجموع عزت و ارجمندی نزد خدا است؟) پس (همین طور است) که هر آیینه همۀ عزت خدا را است . . .

یاد داشت :

در آیت اول تحذیر است و مؤمنان را هوشدار داده میشود که از کفار اطاعت نکنند ، و اگر کنند ، مرتد میشوند و ارتداد خود زیان دنیاو آخرت میباشد در آیه های مرحلۀ دوم موضوع ، سرکشان از تحذیر را «منافق» نامیده و دوستی شان باکفار را بحیث سند نفاق و کفر شان تذکر داده ، و انمود میسازد که اگر بخاطر عزتهای کاذب موقف و پول و منصب از کفار اطاعت میکنید ، سخت در اشتباه افتاده اید ، عزت فقط پیش خدا است و بس . . .

وجود عناصر «دو رویه» و «دو برجه» در جوامع مسلمان خیلیها خطرناک است و موجودیت همین اشخاص مذبذب و جهتدار (که در ظاهر مذبذب معلوم میشوند و در باطن همسنگر و همکمین با کفار اند و جهت مشخص دارند) سبب آن شده که در برهه های مختلف جامعه و تاریخ ، مسلمانان از پشت سرضر به بینند و تا که دشمن شان را تشخیص میکنند ، کار از کار گذشته باشد . . . اگر امروز «بیت المقدس» را «یهودی ها»، «هسپانیا» را«نصرانیها» و «افغانستان» را «روسهای وحشی و لامذهب» در قبضۀ خود گرفته اند ، نتیجۀ تلاش همین مزدوران زر خرید کفار و کفار به ظاهر مسلمان است ؛ لذا آنهاییکه به نحوی از انحاء با حقیقت ایمانیکه در دلهامی نشیند ، و با شیوه ها اصول و مناهج ایمان که در زندگی استقرار پیدا بکنند ، و با شریعت ایمان که در جامعه حکمفرما باشد ، مبارزه و جنگ میکنند باید اذعان داشت که اینها بدون تردید دشمنترین دشمنان و ظالمترین ظالمان افراد بشریت اند . از و جایب بشریت است که باتمام هستی وقوای شان با آنها داخل پیکار شوند و برای ایشان کمین کنند . . . و بشریت مؤمن در این کار از همه پیشی گیرند که :

شرف در جهاد است

عزت در جهاد است

آزادی در جهاد است

انسانیت در جهاد است

زندگی مسلمانان و بقای اسلام در جهاد است.

وپیروزی دو جهان در جهاد است .

د جهاد د سره سنگر شهیدان

د جهاد د سره سنگر اتل شهید
مولوی هیبت شاه

د افغانستان د مسلمان ولس تاریخ د داسې سربښند نواو کارنامو نه ډک دی چې د نړۍ مسلمانان ورته حیران دي، او ددې پاک خاورې مسلمانو بچیانو داسې کارنامې د اسلامي تاریخ زرینو پاڼو ته سپارلې دي چې اسلام د ښمنه عناصر هم د هغه حقیقت په درک تري عاجزپاتې شوي دي. دا خاوره به تل د داسې مسلمانانو د پیدا ینبت ځای وی کوم چې د الله تعالی د حکم د نافذ ولو تروختنه پورې جهاد جاري ساتي. په دې خاوره کې د داسې دین مینانو او حق پرستانو د پیدا ونبت غیږ پورته شویدي چې تجاوز گرانو، او ظالمانو ته یې پخپله ایماني جذبه او فولادي سوک غاښ ماتونکی گذار ورکړیدی. او په پای کې ئې خپل سرونه د الله تعالی د رضا له پاره بخلي دي ـ لکه چې د نن نه (٤٠) کاله مخکې د سید کرم په ولسوالی کې د هغه چا د پیدا ینبت غیږ پسور ته شو چا به چه د حق د بریالیتوب د پاره توره او توپک استعمالول د هغه شخص د زیږیدنی غیږ چې ددې منطقي او سیدونکې به ئی له باطل څخه حق ته رابلل او د جهاد په پاخه او گرم سنگر کې به ئې د رول او بالاخره د هغه مسلمان د تولد غیږ پور ته شو چې د عمر په ورستیو کلو کې ئې د خپل زیږند ځای شنې دری او لوړ غرونه د روسي سرویږو، ملحدو او ظالمو په ناپاکو وینوسره کړه او د هر او سیدونکې سره به دده خاطره همیشه ئې وی.

دا عالم او مجاهد شخص شهید مولوی هیبت شاه د زرین شاه زوی دی چې په ۱۳۱۸ هجری ش کال کې ئې د پکتیا د ولایت د سید کرم ولسوالی د احمد زایی د دولت زو په ستدینه او مسلمانه کورنی کې سترگی وغړولی.

لومړنی زده کړه ئې د سید کرم په دیني مدارسو کې سرته ورسوله او د کابل د گذرگاه دیني مدرسه ئې د منځنیو زده کړو ځای وه او د زیاتي زده کړی د پاره د پشاور د سرحد او په مردان کې د تورو مدرسی ته چې ډیر عالمان او د دین خادمان پکې تربیه کیدل ولاړ.

اتل شهید مولوی هیبت شاه د ډیر ښه سلوک

او متواضع برخورد د خشتن وه او د حلم ، صبر او حوصلې عالی اخلاقو په ده کې ډیره ښه وده کړیوه ـ او خپل ټول جسمانی مادی او معنوی طاقت به ئې د جهاد د پاره د عالم اسلام د خدمت په لیساره کې په کارا چاره . او هر مؤمن او مجاهد مسلمانْ ورته قدر د رلود ، نوبر سیره دنیا زیو په قوم د توتا خیلو ، احمد زیو او د سنګلو قوسونو هم دی د یوه امین مشیر پحیث منلی وه او د سیمې ټول مجاهد قومو نه په محترم مولوی صاحب را چا پیر او د الحاد په مقابل کې ئې پوخ سنګر جوړ کړیوه ـ

محترم مولوی صاحب د تفاسیر دا حادیثو ، صرف ، نحوی ، فقهي ، علم معانی ، لغت ، حکمت ، ریاضی ، منطق ، میراث او امور عامه په علومو ښه پوهیده ـ مولوی هیبت شاه د خپلو همصنفیانو په نسبت پلټونکی او کنجکا ووه او د منطقی د فلاکت باره وضعی څخه به ئې چه د شاهي وراسته ر ژیم میراث وه رنځ وړ ـ

د نن څخه څوار لس کاله مخکې که چې دا پاک نفس عالم او مسلمان شخص د کوه سین غرک او د منګلو د زاره کوټ په دینی مدارسو کې استاد وه زیات شاګردان ئې وروزل او برسیره په هغه ئې د ښو ونځیو د مسلمانو شاګردا نوسره د ارتباط په نیولو وکړای شول چې یو تعداد معصوم شاګردان پخپل چا پیریال کې پراخه اسلامی مبارزې ته متوجه کړي او ده د مسلمانو طلابو سره د محبت او مینې

او همدا راز ئې د کوچیانو په منځ کې د خپلو اسلامی نظریاتو په خپرولو کې شپه او ورځ په ځان باندی یوه کړیوه او هغه ئې جهاد او د باطل پمقابل کې جګړې او مبارزې ته را دعوت کول ـ د ثور د فاجعې په راتګ سره د شهید مولوی هیبت شاه په رګونو کې د جهاد څپې لارا ژوندی شوی او نوموړی شهید د یکتا پرستۍ او وطن دوستۍ شور او څوړ په زړه کې لاره نوځکه د سره فوځ د ویرانونکو نوکرانو او پس همته چاکرانو په مقابل کې فولادی سدوه ـ

فضیلت مآب مولوی صاحب په ۱۳۵۷ کال کې د اسلامی مسئولیت د احساس سره سم و پاکستان ته هجرت وکړ او ددی سره جوخت ئې د خپلو مسلمانو ورونو سره یوځای په جهاد پیل وکړ په همدی کال کې ئې د خوست د ببرک سرحدی تهانه د خپلو ابتدائی چریکی حملو لاندی ونیوله نوبیا ئې د مجاهدینو د ښه تنظیم پخاطر د ۱۳۵۸ کال د حمل په څلورمه نیټه خپل مرکز شبک ته نقل او د دولت زیو او کوچیانو په ملګر تیائی د ببرک او دبګی په سرحدی تهانو (۱۶) څله حمله وکړه چې بې شماره کمونستان ئې د خپل ناوړه عمل په سزا ورسول ـ

او هم په نوموړی کال کې د کابل او ګرديز ترمنځ عمومی لاره د تیری په غابښې کې وتړله او د ملحدانو لاری ساتونکی پوستی ئې په نوموړی سیمه کې نابودی کړی ـ

د ۱۳۵۹ کال د سرطان په ۲۲ نیټه ئې د سید کرم د ولسوالی په الحادی پوستو بریدو کړچه په نتیجه کې ئې د ظالم دشمن دوه دا شکی تخریب او (۱۵) کسه ئې د دوزخ کندی ته واستول ـ

د ۱۳۹۰ کال د سنبلې په اوومه نیټه ئې د په شور ناسته او ولاړه د رلوده . فضیلت مآب مولوی صاحب اسلام ته د دعوت او د باطل په ضد له جګړې څخه لاس نه اخیست ـ ددا ودد استبدادی او کمونست دوله رژیم په وخت کې نوموړی عالم برسیره پر دینی ښو ونو د خپل اسلامی خدمت په لړ کې د هیواد د مسلمانو زامنو او عالمانو په ملګرتیا د مسلمانانو ورونو د ذهنیتونو په روښانه کولو او د وخت د مستکبرینو د طاغوتی څیرو په رسوا کولو

کې شپه او ورځ هلې ځلې کولې او په هر ډول
شرایطو کې ئې خپل دعوت او بلنې ته دوام ورکاوه -

په ۱۳۵٤ کال کې ئې د منګلو سرحدي سیمې ته هجرت وکړ او هلته ئې د مسلمانانو د خبرتیا په خاطر د مولوي نصرالله (منصور) څخه لازمي مشوري تر لاسه کړې او د اسلامي تبلیغاتي مرکزونو په تشکیل کې ئې فعاله رول ولوباوه -

پدې وخت کې چې د ملحدانو طاغوتي ډله په نوسوري سیمه کې د کم تحلیله او پاک زړو ځوانانو د افکارو په ګمراه کولو لګیاوه مولوي صاحب د خپل ایماني مسئولیت له مخې د خطابو په اورولو او د حقایقو د ابلاغ پذریعه هغه پاک زړي ځوانان کوم چې د ملحدانو د زهرا ګینو تبلیغاتو ښکار شو یوه له غیر اسلامي افکارو څخه خلاص او د اسلام په نجات ببښونکي لاره ئې روان کړه -

شهید مولوي هیبت شاه په (۱۳۵۵) کال کې د هزاره جات وسیمې ته ولاړ او هلته ئې د سني مذهبه او شیعه مذهبه ورونو ترمنځ د اختلاف وړ مسایل حل او هغوئ ئې د روسي نړیوالي بلا او د دین او انسانیت د دشمن په پټو زهرو او د سیسو خبر کړه او له هغوی څخه ئې په کلکه وعده واخیسته چې د اسلام او جهاد مقدس سنګر به د اتحاد او تعاون د روحي په اساس تل قوي او ثابت ساتي -

ملحد رژیم د قواو په قطار د توتا خیلو په علاقه کې بریدو کړ چې د (۳) ټانکونو او (٤) نفررو رنکوګاډو د تخریب او (٦٤) ملحدانو د وژلو څخه ئې وروسته د سید کرم او میرز کې لاره د دشمن په مخ وتړله -

د ۱۳٦۰ کال د اسد د میاشتې په (٥) نیټه ئې د سید کرم د ولسوالي د الحادي پوستو څخه د چریکي عملیاتو په لړ کې (۷) تنه ملیشیان د جهنم اورته روان او (٤) ئې سخت ټپیان کړل -

په (۱۳٦۱) کال ئې د ګردیز او میرز کې په لاره کې د یرغلګرانو (٦) ټانکونه (۳) زرهپوش او (۱۲٦) تنه تجاوز ګران ئې هلاک کړه -

خو لنډه دا چې فضیلت مآب مولوي صاحب د کفر او الحاد د یرغلګرو او استعماري و استثماري قوتونو سره په ښه میړانه جنګیدلي دي او د اتحاد او مقاومت په ژوندي او کلک حس او حرکت سره ئې خپل دښمنان نه پښو غور) ځولي دي -

شهید مولوي صاحب د اسلامي اخلاقو په لرلوسره د منطقي تولو وګروته په زړه کې ګران وه، دی د تقوی، اخلاص او ښه استعداد څښتن او د مسلمینو د اتحاد ستر هیله مند وه نولدی امه مجاهدینو د خپلو جبهاتو د امیر په حیث ټاکلی وه. د وسله وال جهاد پیل کیدو څخه را پدیخوائی وسله له لاسه وانه چوله په سید کرم، زرمت، ارګون، خوست، شکمینو او ځائیو کې ئې د کفر او الحاد په ضد په سل ګونو جګړو کې اشتراک درلود - او د فی سبیل الله جهاد په لړ کې ئې په زرګونو وطني ملحدان او بی مغزه روسي عسکران او طاغوتیان د جهنم ژوری کندې ته وسپارل او د جهاد په ټوله دوره کې یې وکولای شول چه د روسي عسکرو او د هغوی د تور مخو ګوډاګیانو په سلها وو ټانکونه وبران او ویجاړ کړي -

د جهاد په لار کې مولوي صاحب شهید د داسې جرئت او متانت خاوند وه چه تصور ئې نه کیږي - دی د خدای پاک په لیار کې د خپلې وینې د توییولو ستر ارمانجن وه - هغه وه چه دا قهرمان او د خدای پاک د لارې مجاهد د روسیانو او کار ملیانو د (۱٤۰۰۰) کسیزې هغې قوا د شکست سبب وګرځیده کومه چه پکتیا ته د سید کرم او ځائیو

د اسلامي جبهاتو د مقاومت د خنثی کولو پخاطر او په سرحد کی د سنگر نیولو په هیله راغلی وه ـ نو مولوی هیبت شاه شهید د سید کرم تول جبهات د میرز کی سوق الجیشی سیمی ته نقل او مجاهدین ئی په مهمو سنگرو کی د دښمن د مقابلی لپاره تنظیم کړل د ۳ د ۱۳٦۳ کال د سنبلی د میاشتی په دو همه نیټه مولوی صاحب او مجاهدین د الحاد د (۱٤۰۰) کسیز فوج ـ سل ګونو ټانکونه ـ ۱۸ جیټ او (۱۰) هیلیکوپترونو د حملی سره مخا مخ شول ـ

د شهید مولوی هیبت شاه په توښانده مجاهدینو په ډیره ایمانی جذبه د ملحدانو او روسیانو څخه (۱۳۰۰) تنه د جهنم وکندی ته واستول او (٤٧) ټانکونه او زره پوش (٤٥) د مهماتو ګاډی په مجموعی ډول په میرز که او بدم کنده کی چه اوس د غازی کندی په نوم یادیږی ویران او تخریب کړل ـ

د پنځه ورځنی جګړی په نیمائی کی د هیلیکوپترو پذریعه روسی او کارملی عسکر د میرز کی په غرو کی پیاده شول ـ شهید محمد یوسف توتا خیل ، شهید حاجی غفار ، شهید کریم ، شهید زرک ، شهید شهباز الدین ، شهید حضرت رحمان او په شهادت میرن مولوی هیبت شاه د الله اکبر په نامه د یرغلګرانو په پیاده لښکرو حمله وروړه او د میرز کی سمه او غر ئی د الحاد د ناولو قدمو څخه ازاده او تجاوز ګران ئی د جهنم په کنده کی غرق او د خدای جل جلاله د رضا په خاطر د خدای د دین او کلمی د لوړولو پخاطر د کفری قوانینو په ځای د الهی قوانینو د حاکمولو پخاطراو جنګیده . بالاخره د دښمن د طیارو او توپونو د سخت بمبار د مان او تعقیب په وجه په ١٣٦٣/٦/٤ نیټه سره له پور ته او وتنو مجاهدینو خپلی محبوبی او ګرانی وینی توئی کړی ، او د شهادت د لوړ مقام جام نه ئی وڅښل (انا لله وانا الیه راجعون) .

شهید محمد حکیم «سلیمی»

زموږ ګران اومیره زیږونکی هیواد د تاریخ په اوږدوکی ظالم ، مظلوم ـ بی وزلی استکبار ترمنځ د خونړی یواخ ودب میدان شوی دی . که څه د وخت او دوران په بدلید وطا غونی او استکباری ځواکو څیری بدلی کړیدی خو زموږ د محکوم او مظلوم ولس په وړاندی ی تګلار، دریځ اوپالیسی تل په وحشت ، ظلم اوسړی وژنی ولاړه وه .

زموږ مؤمن او ننګیال ملت د تاریخ په پړاوکی د استکبار په وړاندی د سیلمی سرندی تیټ کړی او د هر ظالم اوطاغیچه په وړاندی ی تګ لار او دریځ په پوره ، مقاومت او خونړی مبارزه ولاړو . او که خدای کول تر هغې چی د دی اسلام پال ولس د مؤمنو زلمو د فکر ورشوکی د ایمان ، هود او آزادی پالنی بوټی ټاندوی تر هغې به دالار ټینګ او بریالی ساتی .

زموږ د ګران او په وینو لړلی افغانستان له مجاهد زلمو څخه چې د ایمان شرف او آزادی د دفاع په لارکې یې پخپلو سروونو د اسلامی انقلاب د ځلانده تاریخ یوه پاڼه رنګینه کړله یوهم انقلابی ورور محمد حکیم «سلیمی» وو.

«شهید سلیمی» له نن نه دوه ویشت کاله پخوا د پکتیا ولایت دزرمل ولسوالی دچغتیانو د کلی په یوه دینداره کورنۍ کې تولد شو.

په ۸ کلنۍ کې د کوکی خیلو په لومړنی ښوونځی کې شامل شو او بیا د منځینو زده کړو د رزمت لیسی ته ولاړ د محمد حکیم «سلیمی» پلار مجاهد ورور محمد سلیم چې لوړ اسلامی احساس اواخلاقو خاوندو د خپل زوی د اسلامی پالنه او روزنه کې یې په زړه پوری پاسارنه کوله او د ژوند په هرشیبه کی، یې د خپل زوی د عقیدوی ، فکری او اخلاق سمبالښت په برخه کی هڅه او هاند کاوه د محمد سلیم د پوره ایمانی احساس ، اسلامی روحی او اخلاقی فیلتونو نه اسله محمد حکیم په عقیدوی او اخلاقی [illegible] خپلو همزولو په کتار کی وتلی زلمی شو.

کله چې په ۱۳۵۷ کال د غوایی در سوا فاجعی په نتیجه کی د سری روسی امپراتوری کمونست غلامان د هیواد دسیاسی واک پرګدی کیناستل مجاهد حکیم «سلیمی» د خپل ایمانی تفهیم او مسئولیت او تاریخی رسالت په ښه درک کولو سره په پټه او ښکاره د دی له شرمه ډک او ناولی حکومت پر وړاندی جهاد پیل کړ.

په ۱۳۵۸ کال چې د درمت ټولو خلکو د وطن پلورونکو کمونیستان پر خلاف پاڅون وکړ «سلیمی» په پوره ایمانی شهامت د دی پاڅون په لومړی لیکه کی جهاد وکړ او تر ۱۳۶۲ کال پوری یی خپل جهاد تود وساته. په پای کی د خدای د لاری دا اتل مجاهد د ۱۳۶۲ کال دوری د میاشتی پر ۲۵ماسپښین د شنکو کلی ته نیږدی د مخکښ ورور عبدالبصیر «عابد» او مجاهد ورور عبدالرزاق په ګډون د داره مارو روسانو پوسیله شهید شو. او د خواجه هیبک په هدیره کی خاوروته وسپارل شو.

انا لله وانا الیه راجعون

خلص سوانح عبدالله شهید پدر نور الله شهید:

عبدالله فرزند شیخ بابه باشنده قریهٔ سوق از ولسوالی خوست و فرنگ مربوط ولایت بغلان درسال ۱۳۱۳ در یک خانواده متدین تولد شده در مدت ۵ سال جهاد مسلحانه با برادران مجاهد همکار بوده بالاخیر در برج جدی سال ۱۳۶۲ در طول راه کندز و بغلان توسط حکومت ملحد به قتل رسیده.

انا لله وانا الیه راجعون

خلص سوانح نور الله شهید :

نور الله فرزند عبدالله باشنده قریه سوق ولسوالی خوست فرنگ مربوط ولایت بغلان در سال ۱۳۴۰ در یک خانوادهٔ متدین متولد و تعلیمات ابتدایی را در مکتب متوسطه فرنگ تکمیل و اما نسبت روی کار آمدن

حکومت ملحد تره‌کی نتوانست به
تحصیلات خود ادامه بدهد بعداً در
سال ۱۳۵۸ در قطار برادران جهاد
مسلحانه را شروع و درسال ۱۳۶۰ به
پشاور آمده از موقع استفاده کرده نظر
به علاقه‌یی که داشت به پوهنتون
حربی خود را شامل بعد از فراغت
دوباره رهسپار وطن شده و خود را
شامل گروپ تحریک نمود در برج
ثور ۱۳۶۳ روس ها به ولسوالی
خوست فرنگ با طیارات قوای
خود را پیاده کرد که در نتیجه
برخورد بین برادران مجاهد و روس‌ها
در گرفت در جریان برخورد و
مقاومت با سیزده تن از برادران
مجاهد به درجه رفیع شهادت رسید.
انا لله وانا الیه راجعون

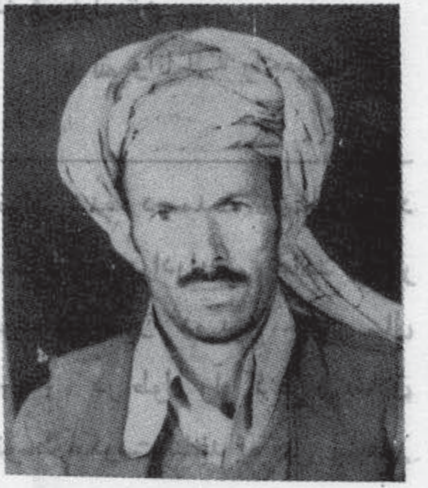

مضمیر خان شهید : د تیمور
خان زوی د پکتیا ولایت د
خوست د لوبی ولسوالی د یعقوب
خیلو د علاقه داری اوسیدونکی
ډیر تکړه او زړور مجاهد و.
د خپل جهاد په جریان کی یی ملحد
دښمن ته زیات زیانونه ورواړول

بالاخره په یوه مخامخ نښته کی
د شهادت لوړی هیلی ته ورسید.
انا لله وانا الیه راجعون

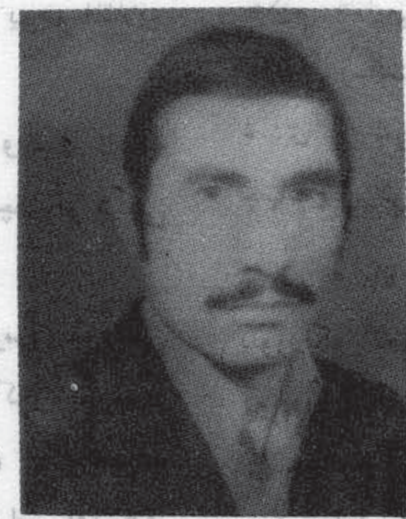

هلال الدین شهید فرزند
ارجمند رحیم الدین خان باشنده
قریه پشته هزاره ولسوالی کوهستان
ولایت پروان بود . مجاهد هدفمند
و دلیر بود که در یک نبرد رویا
روی با دشمن ملحد به مقام عالی
عالی شهادت رسید .
انا لله وانا الیه راجعون

شهید معلم محمد رسول
فرزند خدای نظرخان دریک
خانوادهٔ متدین و دین دوست

دیده به جهان کشود از جمله
مجاهدین آگاه و دانشمند بوده
که در راه حاکمیت قران در
مسیر مبارزه خدا پرستی شکنجه
های بیشتری را متحمل شده
بالاخره دریک نبرد شدید به
تاریخ ۲۵-۱۲-۱۳۶۰ به درجه
رفیع شهادت نائل گردید . انالله
وانا الیه راجعون .

شیر شاه شهید : د محمد
شریف زوی د پکتیا ولایت د
ارگون ولسوالی او سیدونکی ډیر
تکړه او زړور مجاهدو. له ۱۳۵۹
ه ش کال را پدیخواد کفر او
الحاد سره په جګړه بوخت و.
د دښمن پر ډیرو سنګرونویی له
خپلو مجاهدو ملګرو سره سخت
جنګونه و کړل بالاخره په
۱۳۶۲ ه ش کال د اتلس (۱۸)
کو په عمر په یوه مخامخ نښته
کی د شهادت لوړی هیلی ته
ورسید . اناالله وانا الیه راجعون.

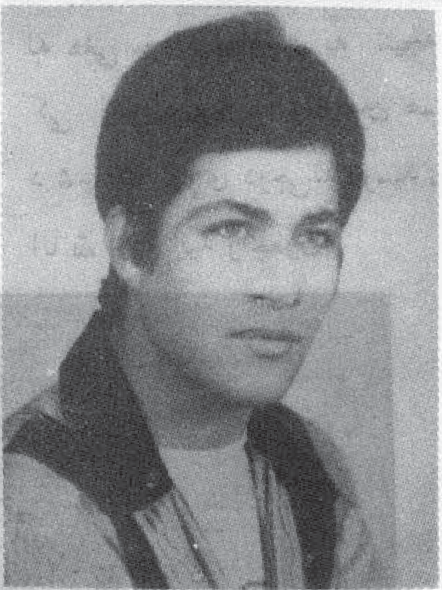

ګل ازمیر شهید : د میر محمد زوی د میدان ولایت د جلریز علاقه داری د ماڼکی قریې اوسیدونکی ډیر تکړه او زړور مجاهد و د رژیم پر خلاف یې په زیاتو جګړو کې برخه واخیسته او ملحد حکومت ته یې د توجه وړ زیانونه واړول بالاخره د میدان په مرکز کې له روسي وحشي قوي سره له یو سختې نښتې وروسته د شهادت لوړې هیلې ته په ۲-٦-۱۳٦۳ ه ش کال ورسید. انا لله وانا الیه راجعون

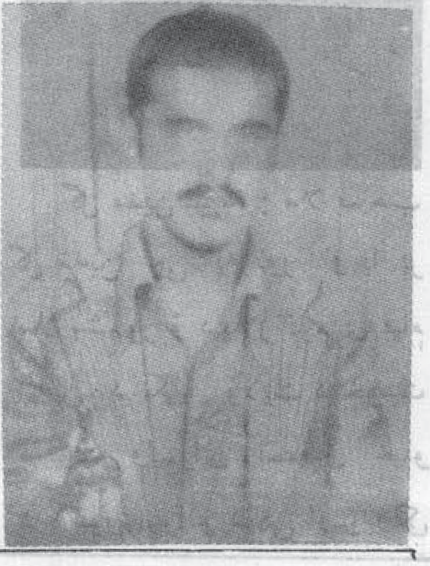

عبدالحلیم شهید : د محمد داود زوی د لغمان ولایت د مرکز اوسیدونکی ډیر تکړه او زړور مجاهد و . د خپل جهاد په جریان کې یې ملحد رژیم ته زیات زیانونه ورواړول په ۱۳٦۳ ه ش کال د ملحد و روسانو له لاسه د شهادت لوړې درجې ته ورسید . انا لله وانا الیه راجعون

- لعل جان «ملنګ» شهید : د شهید عمر زوی چې (۳۳) کاله پخوا د کابل ولایت د چار آسیاب ولسوالی د نو نیاز په کلي کې وزیږید. لومړنی زده کړه یې د نو نیاز په لومړنی ښوونځي کې او ثانوی تعلم یې د چار اسیاب په لیسه کې په (۱۳۵۷) ه ش کال کې سرته ورساوه . له دوه کاله ماموریت وروسته په ۱۳۵۹ ه ش کال یې د خپلو همسنګرو ورونو سره په وسله وال جهاد پیل وکړ د خپل جهادی ژوند په جریان کې د سرو خرسانو

سره ډیر په میړانه او غیرت وجنګید او زیات زیانونه یې ورواړل . په ۱۳٦۲ ه ش کال د البدر د جبهې د قوماندان په صفت وټاکل شو د خپلې قوماندانی په دوره کې یې تور مخو ګوډا ګیانو ته د توجه وړ زیانونه واړول بالاخره د چهار شنبې په شپه په ۹ [redacted] بجو په ۱-٦-۱۳٦۲ ه ش کال د شهادت لوړې هیلې ته ورسید انا لله وانا الیه راجعون

محمد اطیع الله شهید : د ملا سیه محمد زوی د ننګرهار ولایت د بټی کوټ علاقداری د حاجیانو د کلي اوسیدونکی ډیر تکړه او زړور مجاهد و . ملحد رژیم د منځ ته راتلو سره سم یې په مقدس وسله وال جهاد پیل وکړ ، وروسته له زیاتو جګړو په ۲۰-۵-۱۳٦۳ ه ش نیټه د شهادت لوړې هیلې ته ورسید . انا لله وانا الیه راجعون

استاذ محمد عبدالله شهید

فرزند حاجی مسکونه قریه راوک ولسوالی دیکپک ولایت غزنی در سال ۶-۳-۱۳۳۲ دیده بجهان کشود تحصیلات ابتدائی خویش را در متوسطه راوک سید حاجی صاحب سپری نمود از جمله مجاهدین مؤمن و هدفمندی جبهه ششم ولایت غزنی بود که در اکثر نبرد ها علیه اشغالگران روسی شرکت نموده بالاخره در یک نبرد رویا روی با دشمن ملحد به درجه عالی شهادت رسید.

انا لله وانا الیه راجعون

محمد امین شهید : د محمد عمر زوی د خوست دلوی ولسوالی د اسمعیل خیلو اوسیدونکی

دیر تکړه او زړور مجاهد و. په ۲۴-۴-۱۳۶۳ هـ ش نیټه هغه قوا چې له خوست نه د درگی ته د خوراک د سولو لپاره تله.

گل رحمن شهید پسر شیر آدم در سال ۱۳٤۰ در قریهٔ کهنه بازار سرپل ولایت جوز جان چشم به جهان کشود. تحصیلاتش را درلیسه مهتاج سراج سرپل تا صنف ۱۲ ادامه داده و در جوزای ۱۳۵۷ هنگامیکه متعلم صنف ۱۲ بود تحصیل را ترک و شروع به جهاد کرد که در پایان، طی یک برخورد با روسها بتاریخ ۲۵-۳-۶۳ به شهادت رسید.

اناالله وانا الیه راجعون.

. عبد الرشید شهید ولد شرین خان، در یک خانواده متدین واقع کهنه بازار سرپل جوز جان تولد یافته تحصیلاتش را تا صنف ۱۲ ادامه داده و بالاخره بعد از

له هغې سره د مقاومت په نتیجه کې زسوږ وروړ محمد امین هم د شهادت لوړی درجې ته ورسید.

انا لله وانا الیه راجعون

شش سال جها طی برخوردی با روسها بتاریخ ۲۵-۳-۱۳۶۳ جام شهادت نوشید. اناالله وانا الیه راجعون.

گل مدین شهید : ملا صاحب گل مدین چې په تور او با بر ملا مشهور و د پلار نوم .ي قیام الدین د پکتیا ولایت د خوست د لوی ولسوالی اسمعیل خیلو د لاهوری پیرانو د کلی اوسیدونکی

ډېر تکړه ، زړور او په اسلامي
مېن مجاهد ؤ .
ملا صاحب گل مدين د خپل
جهاد په دوران کې ډېرې سوبې
وګټې چې د ډېګې ، بساړې
اولانيزه تانو سوبې د يادونې
وړ دي . بالاخره د ابراهيم خيلو
د ډې خواته په ناڅاپي ډول له
دښمن سره مخاښخ شو او په
سختې جګړې وروسته په
۲۳ - ۲ - ۱۳۶۳ هـ ش نېټه
د شهادت لوړې هيلې ته ورسيد .
انا لله وانا اليه راجعون

- شهيد عمادالدين فرزند شير
پيندل خان مسکونه تره خيل
ولسوالی ده سبز ولايت کابل در
يک خانواده متدين و دين دوست
ديده به جهان کشود تحصيلات
ابتدائی خويش راتا صنف (۸)
دوام داد بعد از به قدرت
رسيدن روس های وحشی به
جهاد مسلحانه می پردازد موصوف
به تاريخ ۸ رمضان سال (۱۳۶۲)
درحين عمليات بالای سرک در
منطقه قره باغ بعد از چهار سال
جهاد مسلحانه به سن بيست (۲۰)
سالگی جام شهادت را نوشيد .
انالله وانا اليه راجعون .

مير عبدالقادر شهيد فرزند
مولوی سيد پادشاه در قريه
کلالان مربوط علاقه داری
استالف ولسوالی قره باغ ولايت
کابل در يک خانواده متدين
چشم به جهان کشود از
دوران طفوليت تاحال محبوب
همه بود ، تحصيلات دينی خويش
را از پدر بزرگوارش حاصل نمود
و بعداً مشغول فرا گرفتن کسب
شد بعد از مدتی توانست که به
صنعت های بخاری ، کاشی سازی
نخ بافی ، و صنعت پوستين دست
يافت و بهترين صانع بود .
شهيد مير عبدالغفار (سيفی)
برضد الحاد ، بی عدالتی ، ظلم و
استبداد مبارزه می نمود وی درس
مبارزه را به مردم می آموخت
و دو شادوش برادران مبارزش
شهيد استاد مير عبدالباقی (سيفی)
مشهود به (فياض) و مير عبدالغفور
(سيفی) شهيد فعاليت می نمود .
بعد از تجاوز ارتش سرخ به جهاد
مسلحانه دست می زند و در
عمليات زيادی عليه کمونست ها
حصه می گيرد بالاخره در يک
نبرد رويا رويی با دشمن در
سال (۱۳۴۰) جام شهادت را
می نوشد .
انا لله وانا اليه راجعون

ملا امير حمزه شهيد ولد محمد
رحيم ساکن دشت ارچی ولايت
کندز ، در يک خانواده متدين
چشم برجهان کشود و با آغاز
جهاد مسلحانه ، شروع به جهاد
کرد و در تنظيم طلبهٔ ولايت
کندز موقف بارزی داشت وطی
پنج سال جهاد مسلحانه بسياری
از کمونست ها را به جهنم
فرستاد و سرانجام طی عملياتی به
عمر بيست سالگی جام شهادت
نوشيد . انالله وانا اليه راجعون .

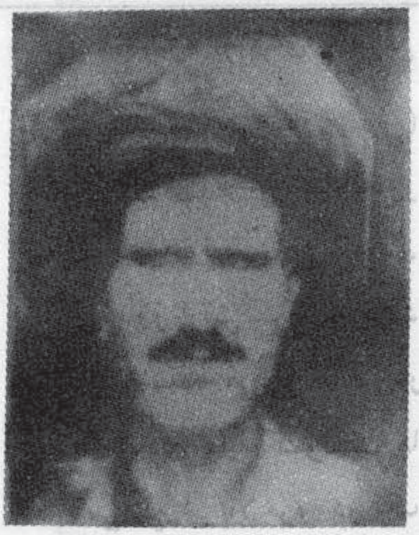

- محمد رضا شهید : د عطا الله
زوی د غزنی ولایت د جغتو د
ادم خیلو په کلی کی په ۱۳۲۳
ه ش کال پرنړی سترگی پرانستی.
نو موړی وروړ د اسلام دلاری
یو پیاوړی او زړور مجاهد
ؤ د ملحد رژیم د منځ ته
راتلو سره سم ی په وسله وال
جهاد پیل وکړ په ډیرو نویو
جگړوکی ی د ملحد دښمن پر خلاف
برخه اخیستی چی مشهوری ی دادی.
د جغتو د علاقداری لویه جگړه
د پسیڼ غره لویه جگړه ، د
کریم د کلی لویه جگړه او اسی
نوری د یادونی وړدی چی
د محمد رضا شهید د جهادی
کارنامو یا د تازه کوی . بالاخره
نوموړی وروړ په ۲۹-۳-۱۳۶۳
نیټه په یوه مخامخ نښته کی له
دښمن سره د شهادت لوړی هیلی
ته ورسید . انـا لله وانـا الیـه
راجعون

عبدالشکور شهید ; د
عبدالغفور زوی د ننگرهار ولایت
د سره رود ولسوالی د شمشه پور
کلی اوسیدونکی ډیر تکړه او زړور
مجاهد ؤ. په ۱۳۰۸ ه ش کال
ی د سرو وحشیانو پر ضد مقدس
وال جهاد پیل وکړ. د خپلی
وسله والی مبارزی په اوږدوکی
ی ملحد دښمن ته زیات زیانونه

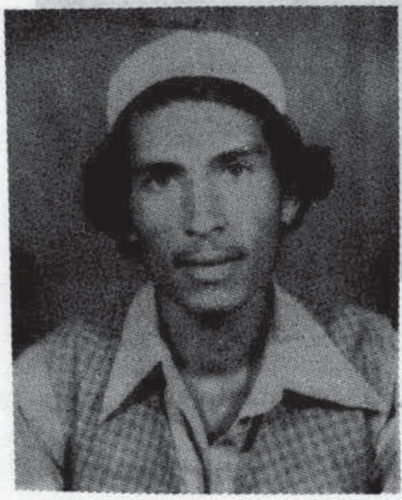

ورواړول بالاخره په ۲۳-۴-۱۳۶۳
نیټه د روسی قواو سره له
سختی نښتی او د یوه ټانګ
او دولس کسه عملی د له منځه
وړو وروسته د شهادت لوړی هیلی
ته ورسید . انا لله وانـا الیـه
راجعون .

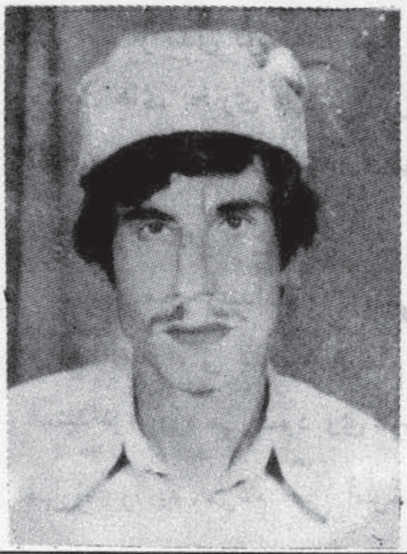

بهادر زمان شهید : د نیاز
بهادر خان زوی د پکتیا ولایت
د خوست ولسوالی د صبریو
علاقداری د زردار و په کلی کی
په ۱۳۳۹ ه ش کال زیږیدلی . ډیر
تکړه او زړور مجاهد ؤ د خپل
جهاد په جریان کی ی ملحد رژیم ته
زیات زیانونه ورواړول بالاخره په
۱۴ - ۶ - ۱۳۶۳ ه ش نیټه د
شهادت لوړی هیلی ته ورسید .
انا لله وانا الیه راجعون

- مامور میر محمد شهید فرزند
امیر محمد در سال (۱۳٤۰)هش
در یک خانواده متدین مربوط
ولایت لغمان ولسوالی علینگار
دره نورلام صاحب علیه رحمه
قریه کنده گل چشم به جهان
کشود تحصیل خویش را تا به
صنف نهم در متوسطه کنده گل
دوام داد و به نسبت ضعف اقتصاد
خانه‌گی اش تحصلات عالی خویش
را خصوصی نزد علمای کرام
به پایان رسانید. نظر به لیاقت که

داشت به سن ۱۹ سالگی بحیث مامور اداری مدیریت پرسونل ریاست استخراج و انتقال گازشبرغان مقرر گردید . و بعد از بمیان آمدن حکومت کمونست تره کی در سال (۱۳۵۷) وظیفه خویش ترک گفته و شامل جهاد مسلحانه علیه حکومت ملحد شد شهید مذکور سرگروپی مجاهدین را نیز به عهده داشت بعد از فتح ولسوالی علینگر در ماه مبارک رمضان سال (۱۳۶۳) ذریعه وطن فروستان و غلامان حلقه بگوش مسکو به شهادت نائل آمد روحش شاد باد . اناالله وانا الیه راجعون :

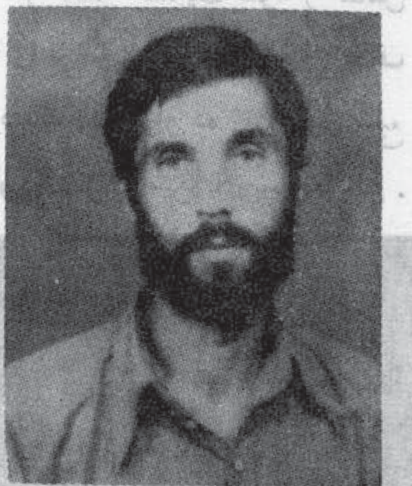

شهید خانگل ، مشهور بـه «کمران» فرزند الحاج محمد عباس خان این شاهد زنده جهاد و ایثارگر ملت ما در سال ۱۳۴۲ در یک خانواده متدین و دین دوست دیده به جهان کشود شهید «کمران» در سال ۱۳۴۹ شامل مکتب متوسط تجربوی گردید و از صنف نهم متوسط به درجه عالی فارغ و شامل لیسه زراعت بغلان گردید بعد از گذشت زمان وقتی له‌کودتای نا میمون (۷) ثور رخ داد چون ایشان یکی از برادران پیشتاز و فعال تحریک اسلامی بود . بناً موصوف بعد از تحمل خیلی ها مشکلات مجبوراً تحصیل رار ها کرده و به سنگر عملی جهاد در صفوف برادران مجاهد شرکت ورزید بعد از مدت و فداکار- یهای زیاد بالاخره بتاریخ ۲۷-۱-۱۳۶۲ در علاقه داری دهنهٔ غوری ولایت بغلان به اثر انفجار مرمی هاوان بپنج تن از همسنگرانش به درجه رفیع شهادت نائل گردید . اناالله وانا الیه راجعون .

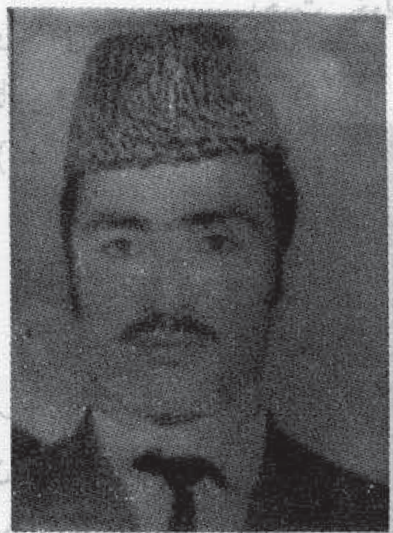

عبدالحفیظ شهید فرزند عطا محمد ساکن قریه پایان باغ اولسوالی کو همرد ولایت بامیان چشم به جهان کشود . در منطقه از بانیان قیام مسلحانه به حساب میآید و در فتح مرکز بامیان حیثیت فرمانده را داشت سر انجام از طرف ماؤیستهای رنگ و رو باخته و مرتد جام شهادت نوشید اناالله وانا الیه راجعون .

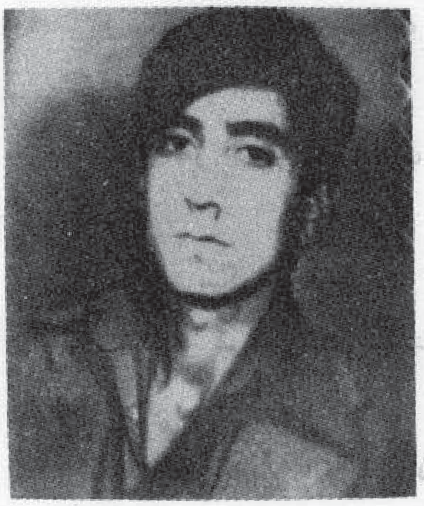

گل آقا شهید پسر حاجی صدیق باشندهٔ قریهٔ تره خیل بغلان مجاهد دلیری بود که بتاریخ ۱۹-۶-۱۳۶۱ به عمر ۱۹ سالگی جام شهادت نوشید . اناالله وانا الیه راجعون .

داکتر محمد یعقوب شهید فرزند ارجمند جمعه خان یکی از مجاهدین مبارزه و هدفمند بود . وی باشنده ولایت پروان ولسوالی کوهستان بود که در یک نبرد رویا روی با دشمن ملحد به درجه عالی شهادت رسید .

انا لله وانا الیه راجعون

تحذیر یا یکی از اصول توبه ....

(لا تدرکه الابصار وهو یدرک الابصار وهو اللطیف الخبیر) .

(لیس کمثله شیئ وهو السمیع البصیر) .

(و جعلوا له من عباده جزء ان الانسان لکفور مبین) .

(لقد کفر الذین قالوا ان الله هو المسیح بن مریم) .

آنانیکه میگویند خداوند سوم سه ذات است کافر ، گمراه و گمراه کننده هستند . چنانچه خداوند گوید :

(لقد کفر الذین قالوا ان الله ثالث ثلاثة) .

کسانیکه به خداوند نسبت اولاد مینماید کافر و گمرا هند . زیرا خداوند میفرماید :

(وقالوا اتخذ الرحمن ولداً ولقد جئتم شیئا اذا تکاد السموات یتفطرن منه وتنشق الارض وتخر الجبال هدا أن دعوا للرحمن ولداً وما ینبغی للرحمن ان یتخذ ولداً) .

عناصریکه خدا را به صفتی موصوف می سازید که لایق شان پروردگار نبوده باشد کافر و گمراه خوانده می شود چنانچه خداوند گوید : (لقد کفرالذین قالوا ان الله فقیر ونحن اغنیاء) .

(و قالت الیهودید الله مغلولة غلت ایدیهم ولعنوا بما قالوا بل یداه مبسوطتان) .

این بود قسمتی از نمونه های مرتد شدن که دارند گان این عقائد و مفکوره با داشتن همین طرز تفکر از اسلام خارج و در عماق چاه ضلالت ، کفر، الحاد و زندقه سقوط مینمایند . . حضرت محمد صلوات الله علیه و سلامه از فتنه ها و تحولات انحرافی عصریکه در آن ما بین صبح و شام تاریکی ارتداد بر اذهان و عقائد مردم مستولی میگردد مسلمانان نرا تخویف داده و ایشان را به سبقت و مبادرت و التزام اعمال صالحه تشویق کرده تا خود را از تلاطم امواج تباه کن دهریت و ارتداد در محوطهٔ نیرومند ایمان مصون نگهدارند و بدینوسیله و سائل نجات خویش را از گزند لخشیدن و فرور فتن در لجنزار کفر و رنگ آمیزی در خم کثیف و ملوث ارتداد فراهم آورد . . آنحضرت (ﷺ) میفرماید :

(با در وا الی الا عمال الصالحة فانه سیکون فتن کقطع اللیل المظلم لیمسی الرجل مؤمناً و یصبح کافراً و یصبح مومنا ولیمسی کافراً یبیع دینه بعرض من الدنیا قلیل . .) رواه الطبرانی و ابن ماجه: بسوی اعمال صالحه تلاش کنید زیرا عنقریب فتنه های مانند طبقه های تاریکی شب یکی پی دیگری تهاجم آورد شخصی صبح مسلمان شب کافر صبح مسلمان میگردد . دین را به اندکی از متاع دنیا میفروشد .

ربنا لا تزغ قلوبنا بعد اذ هدیتنا وهب لنا من لدنک رحمة انک انت الوهاب) .

خدایا ! بعد از آنکه هدایت خود را شامل حال ما ساختی ، ما را از سوی خود از سایهٔ الطاف رحمت خویش مورد عنایت قرار ده زیرا توئی منبع فیض وجود و عطا و بخشش . آمین یا رب العالمین .

ترضی عنك الیهود ولا النصاری حتی تتبع ملهم .

(البقرة : ۱۲۰)

ترجمه و توضیح :

۱- از یهود کسانی اند که کلمات «کتاب آسمانی» را از جای شان تغییر میدهند ؛ (و امانتیکه از جانب خداوند برای شان سپرده شده به عوض اینکه به آن عمل کنند دست به خیانت آن میزنند : رویهمرفته کسانیکه در توجیه آیات قرآنی ؛ از آنجاییکه منافع مادی و معنوی شان را در جهت ثروت و ریاست بر آورده میسازد ، دست میزنند و بدینوسیله خود شان را در انظار مردم «پابند به قرآن» جلوه میدهند ــ بحکم قرآن در ردیف کسانی اند که دست به تحریف غیر مستقیم «کتاب الله» زده اند) .

۲- آیا هر گه بستند پیمانی را ، بر انداخت (و شکست) آن را گروهی از ایشان ؟ (بلی ! این کار را کردند و علاوه بر این) اکثر ایشان به خدا و رسول او ایمان نمی آرند .

۳- (از خاصیت یهود است که کتاب خدا (ج) «تورات» را تغییر میدهند و طبق خواسته و دلخواه شان چیزی در آن مینویسند ؛ سپس میگویند ــ این از جانب خدا (ج) است ــ حال اینکه آن گفتهٔ خدا (ج) نه ؛ بلکه ساخته و بافتهٔ دست و دماغ آن ها است ــ که بدین ترتیب بر خدا دروغ میگویند و آنها میدانند (که ما بر خدا (ج) دروغ گفتیم) .

٤- و سخنان سخر (نیشدار و کنایه های غرض آلود که از عمق و ریشه های عناد شان با مسلمانان حکایت میکند) میگویند کسانی را که مؤمن اند !

٥- آرزو داشتند طائفه یی از اهل کتاب که شما را «گمراه» سازند و گمراه نمیسازند مگر خویشتن را و آنها نمیدانند (که تلاش در جهت گمراهی شما آنها را به کفر و عصیان و زیادت سرکشی از اوامر الهی میکشانند) .

٦- و برای فساد در زمین تلاش میکنند و (حال آنکه) خدا دوست نمیدارد مفسدین را .

۷- و گروهی از اهل کتاب ، بین خود شان گفتند : آنچه که بر مؤمنان نازل شده است ــ از طرف روز به آن ایمان آرید و در آخر روز به آن کافر شوید تا ایشان (در تردد و شک افتیده از اسلام) برگردند .

«.... در خلال افشاگری موقف منافقان اشاره یی را میبابیم که به شیاطین آنها شده از سیاق این سوره (سوره بقره) و حوادثیکه در سیرت رسول اکرم ﷺ بوقوع پیوسته ، دانسته میشود که مراد از این همانا یهود است و در آیات بعدی جمله های شدید و افشاگری های بیشتری درمورد آنها بعمل آمده ؛ خلاصه موقف آنها در برابر «دعوت اسلام» از این قرار است : یهود نخستین طایفه یی بود که در مدینه با دعوت اسلام بر خورد نمود ، این بر خورد عوامل متعددی داشت ، یهود در «یثرب» به علت اینکه آنها از اهل کتاب بودند درمیان امیان عرب (آوس و خزرج) مرکزیت ممتازی داشتند، گرچه مشرکان عرب دین آنها را قبول نکرده بودند اما آنها را بعلت آنکه اهل کتاب بوده نسبت بخود عالم و دانشمند میدانستند ، اختلاف میان (آوس و خزرج) شرایط مساعدی را برای یهودان آماده میساخت . چون اسلام آمد همهٔ این شرائط مساعد از آنها گرفت : اسلام کتابی را با خود آورد که تورات را تصدیق میکرده وهدایاتش تعلیمات آنرا تحت الشعاع قرار داد ، گذشته از این اسلام آن

تفرقه وجدایی را که درمیان (آوس و خزرج) بود از بین برد ، یهودان پیوسته از ادامه و تشدید این اختلافات استفاده کرده و با مکر و حیله آنرا دامن میزدند ، آیین نجاتبخش اسلام اختلافات را از بین برد و دو دشمن دیرین اوس و خزرج را باهم در یک صف واحد و فشرده قرار داد ، و از آن روزگار به بعد بنام مهاجر و انصار یاد میشدند ، رسول اعظم اینها را باهم متحد گردانیده و از ایشان جامعهٔ فشرده و حلقهٔ متحد و مستحکم تشکیل داد که بشریت پیش از آن شبیه آنرا علی الاطلاق بیاد نداشته و ندارد .

یهودان گمان میکردند که آنها قوم برگزیده اند که خدا (ج) آنها را نسبت به دیگران برتری بخشیده است و صاحب کتاب و رسالت آسمانی اند لذا انتظار داشتند که پیغمبر واپسین نیز از جملهٔ آنها مبعوث خواهد شد ، چون پیغمبر از میان عرب مبعوث شد توقع داشتند که دعوت او متوجه آنان نخواهد بود ، و فقط مربوط به امیان عرب است و چون دیدند که پیش از دیگران دعوت متوجه آنها است چه ایشان به علت اینکه از اهل کتابند و نسبت به مشرکان بحقانیت این رسالت آشناتر و بقبول آن شایسته تر اند ، این جا است که انگیزهٔ عصیان و سرکشی در آنها تحریک میگردد و توجیه دعوت را جالب خود اهانت میدانند آنگاه با پیامبر به شدت حسد ورزیده یکبار این حسدوقتی تحریک شد که دیدند خداوند (ج) او را به صفت پیامبر آخرین برگزیده — و کتاب آسمانی برایش نازل کرد . پس اینها حسادت کردند در حالیکه در حقانیت او هیچ شکی نداشتند ، بار دیگر این حسادت وقتی اوج گرفت که میدیدند پیروزیهای چشمگیر و حیرت آوری در مدینه یکی بعد دیگر برایش دست میدهد . علاوه بر این عامل دیگری نیز وجودداشت که باعث تحریک کینه و عداوت آنان میگردید ، این عامل همان احساس خطری بود که بعد از تشکیل جامعهٔ اسلامی در مدینه احساس میکردند ؛ اینها که رهبری عقلی و اجتماعی مدینه و ادارهٔ تجارت را به دست داشتند و با کمال آزادی به سود خواریهای ظالمانه میپرداختند ، بعد از ظهور جامعهٔ اسلامی احساس انزوا نموده و همهٔ این منافع و موفقیت های خود را از دست دهند و یا دعوت اسلام را بپذیرند و در جامعه نوین ذوب گردند ، این هر دو اختیار برای آنها تلخ و قابل تحمل نبود روی این انگیزه ها و عوامل یهودان با اسلام بر خورد نموده و در برابر دعوت اسلامی موقف دشمنانانه (و منافقانه) گرفتند . . . .[1]

۸- و حق را با باطل نیامیزید و حق را نپوشید و شما میدانید (که این کار را میکنید) در توضیح این آیهٔ شریف در آیهٔ (۷۰) سورهٔ آل عمران چنین ذکری بعمل آمده است :

ای اهل کتاب ! چرا حق را با باطل خلط میکنید و حق را میپوشید و حال آنکه شما میدانید (که این کار را میکنید این کردهٔ شما خلاف اوامر الهی بوده مستوجب عذاب دنیا و اخرت شماست).

توضیح : مناسب میدانم که در معنی این آیت شریف و توضیح بیشتر آن که بر عادات منافقانه و غیر اسلامی یهود شاهدی میدهد ، آیه‌های (۱۰۹) و (۱۶۰) سوره البقره را ، باوجود مقدم بودن آن از اصل موضوع ، ذکر و توضیح نمایم ؛ تا ازیکسو روشن شود که یهود تا چه اندازه نفاق را رشد بخشیدند و از سویی واضح گردد که تبارز این صفت در هر دوره یی از ادوار تاریخ بمثابه صفت

۱- در سایه های قرآن سوره بقره ۶۱-۶۲ تالیف استاد سید قطب و ترجمه استاد برهان الدین ربانی .

یهود ؛ در هر کسیکه باشد تلقی گردیده . حکم **قرآن همهٔ قرون و انسانها را شامل میگردد :**

ان الذین یکتمون ما انزلنا من البینات والهدی من بعد ما بیناه للناس فی الکتاب اولئك یلعنهم الله ویلعنهم اللاعنون ؛ الا الذین تابوا واصلحوا وبینوا فاؤلئك اتوب علیهم وأنا التواب الرحیم .

معنی اجمالی :

کسانیکه آیات بینات نازلهٔ خداوند (ج) را مخفی میدارند و غرض کدام هدف شخصی از آن انصراف میورزند و دلائل واضحی باینکه دلالت برصدق نبوت حضرت محمد ﷺ میکند اظهار نمیدارند از نبوت وی منکر میشوند وقصداً وعمداً امر بشارت آمدن رسول ﷺ را که در تورات مذکور و مکتوب است از مردم میپوشند و در کتمان آن سعی میورزند و با وصفیکه قرآن کریم از آنها چنین یاد میکند : «الذین یتبعون الرسول النبی الامی ؛ الذی یجدونه مکتوباً عندهم فی التوراة والانجیل» آنها کاتمین اوصاف رسول الله ﷺ بشمار میآیند ، احکام دین را به ملعبه گرفته ، تورات و انجیل را که کتاب های بر حق آسمانی اند تحریف میکنند ؛ مستحقین طرد و ابعاد از رحمت خداوند و مستوجبین لعنت فرستادن ملائکه و مردم و همه چیز شناخته شده ، دوری رحمت خداوند را در دو جهان کمائی میکنند ؛ ولی آنانیکه از این امر شنیع توبه نمودند و بخدا رجوع کردند و دست به انجام اعمال صالحه زدند و ایمان به نبوت محمد ﷺ آوردند و چیزی را که خداوند (ج) به انبیاء علیهم الصلاة والسلام فرستاده است واضح داشتند و از پوشیدن و عدم اظهار آن ، دست بردار شدند ؛ کسانی اند که خداوند (ج) بمهربانی خاصش بر ایشان بازگشته و آنها را زیر فیضان رحمت خود گرفته ، گناهان شان را مغفرت و بخشش میکند و خداوند (ج) خیلی «باز گردنده به رحمت»، بر بندگان خویش و بر آنها خیلی مهربان است .

آیا این آیهٔ شریف تنها در خصوص احبار(دانشمندان) یهود و نصاری مشتمل می‌گردد ؟

آیهٔ کریمه ییکه در شان احبار یهود و علماء نصاری نازل گردیده است ؛ وصفی از ایشان رابیان میدارد که صفات حضرت محمد ﷺ را میپوشیدند و از اظهار آن بمردم خود داری میکردند ، ولی در حکم عام این آیه متبرکه ، همهٔ آنانیکه احکام شریعت را مخفی میدارند ، در برابر ظلم و استبداد مستبدین و زمامداران لجام گسیخته ، باوجود داشتن علم و متوصف به صفات عالم مؤمن و مسلمان ، مهر سکوت بر لب مینهند و در احراز مواقف مصلحت جویانه و ساز شکارانه سعی میورزند ، شامل گردیده . حکمی که از جانب خداوند متوجه علمای یهود و نصاری است ، متوجه آنان نیز است :

ابو حیان (رح) گوید : «غالب این است که عموم آیت در شان کاتمین بوده ، و دربارهٔ مردم خاص و کتاب خاص ؛ گرچه این آیت در مورد خاصی نازل شده است ولی هر آنکه دانسته ، «حکمی» «مساله‌یی» از دین خدا (ج) را بپوشد و از اظهار آن کتمان نماید ، در حکم این آیت شامل میگردد؛ چه به نشر و اشاعت دین ضرورت است و این امر در قول حضرت رسول الله ﷺ واضح گردیده، جاییکه میفرماید : «کسیکه از دانشی (حکمی مساله یی شرعی) پرسیده شود و در مقابل ، جواب نگوید و آن را دانسته کتمان نماید ، در روز رستاخیز توسط قیزهٔ اتشین «قیزه» میشود .... (دهنش را «قیزه» میکنند و به پس و پیش کردن ، بواسطهٔ ملائک عذاب به سوی جهنم کشانده میشود)(۱).

۱- تفسیر روائع البیان محمد علی الصابونی

کتمان حق چه به منظور حمایه منافع شخصی باشد و چه بغرض پشتیبانی مصلحت های ساز شکارانهٔ کدام گروه سیاسی ، عامل آن در منطق اسلام مجرم شناخته شده ... و مستحق سزا و جزایی است که قرآن بر آن حکم میکند ؛ چه رسد به اینکه «افراد مؤمن»(!!) آواز های حق طلبانه را علیه خود پنداشته و در خفه ساختن آواز های حق طلبانه دم جدوجهد نماید و برای دحوار سازی راه های رسیدن به مطامع پست مادی به زور و اکراه توسل جویند و به اصطلاح ، رقیبان سیاسی شان را به زانو در آورده از خداوند (ج) مسألت میداریم که از این امر شنیع و عمل یهودان و منافقین ، ما و سایر مسلمانان جهان را نگهدارد و استعدادی را در نهاد و ضمیر ما زنده سازد که حق بگوییم و حق بپوییم بحق زنده‌گی کنیم و بحق بمیریم .

برادر علی احمد شهید فرزند ملک جلات مسکونه قریه المندر ولسوالی چهار دهی ولایت کابل در یک خانواده دین دوست حشم به جهان کشود شهید مذکور در سال ۱۳۵۸ به جهاد مسلحانه شروع نموده . در اثر بمباردمان وحشیانه روس همراه با یک طفل خویش بتاریخ ۱۶-۱۱-۱۳۶۳ به درجهٔ شهادت نائل گردید .

انا لله وانا الیه راجعون

. محمد سلیم شهید : له هغی ورځی چی د حق پالونکو مؤمنو افغانی مسلمانانو او سرېخورو وحشی سروخرسانو تر منځ وسله وال کشمکش منځ ته راغلی ترننه د افغانستان ننګیالی او مؤمن مسلمانان د خپل دین او وطن پرننګ ځانونه قربانوی او دا د قربانی لړی به تر هغی جاری وی ترڅو چی ننګیالیو مسلمانانو اصلی حقوق ترلاسه کړی نه وی.

د دی لړی له قربانیانو نه یوهم محمد سلیم شهید د محمد عمر نعمان زوی د لغمان ولایت دمرکز د مریم کوره د کلی اوسیدونکی دیر تکړه او زړور مجاهد ؤ په ۱۳٤۲ هـ ش کال ئی پرنړی سترګی پرانستی ، د روښان په لیسه کی ئی په زده کړه حاصله کړه او په ۱۳٦۱ هـ ش کال ی د سرو روسانو په مقابل کی مقدس جهاد پیل کړ بالاخره په ۱۳٦۱ هـ ش کال د شهادت لوړی هیلی تـه ورسید ' انا لله وانا الیه راجعون

. محمد عمر خان شهید :

د نعمت الله خان زوی د کنړ ولایت د نـاړی علاقـه داری د چهره ګل اوسیدونکی ډیر تکړه او زړور مجاهد ؤ د ملحد رژیم د منځ ته راتلو سره سم ی مقدس وسله وال جهاد پیل کړ. د خپل جهادی ژوند په جریان کی ملحد حکومت ته زیات زیانونه واړول بالاخره په ۲-٦-۱۳٦۳ هـ ش نیټه په یوه مخامخ نښته کی د شهادت لوړی هیلی ته ورسید .

انا لله وانا الیه راجعون

محمد علم خان شهید فرزند قوت خان مسکونه قریهٔ رئیس توغان در یک خانواده متدین چشم به جهان کشود این مجاهد دلیر بعد از کودتا ننگین تره‌کی به جهاد مسلحانه می پردازد و مدت شش سال نبرد حق را بر علیه باطل تداوم می بخشید وی در فتح علاقه داری ها و ولسوالی رول مهم داشت بلاخره در ماه سرطان ۱۳۶۲ همراه با ۲۱ تن از همرزمانش توسط روسهای وحشی به شهادت می رسد روحش شاد باد .

انا لله وانا الیه راجعون

بازگل شهید فرزند پردل

خان مسکونه مرکز بغلان دریک خانواده‌متدین دیده به جهان‌کشود از جمله مجاهدین دلیر و شجاع بود که چندین بار ذریعه جلادان حکومت ملحد به زندان اعزام گردید بعد از سپری شدن مدت زیاد رها شد و بعداً نا ا گاهانه توسط غلامان ماسکو دستگیر و به تاریخ ۱۲ - ٤ - ۱۳۵۹ به درجه رفیع شهادت نائل گردید .

انا لله وانا الیه راجعون

عبدالباسط شهید فرزند عزیز الله در یک خانوادهٔ متدین و و دین دوست چشم به جهان‌کشود شهید مذکور از جملهٔ مجاهدین دلیر بود که بعد از کودتای ننگین تره‌کی دست به جهاد مسلحانه زده بالاخره در سال (۱۳۶۲) در یک نبرد رویاروئی با دشمن به درجهٔ رفیع شهادت نائل آمد روحش شاد باد .

انا لله وانا الیه راجعون

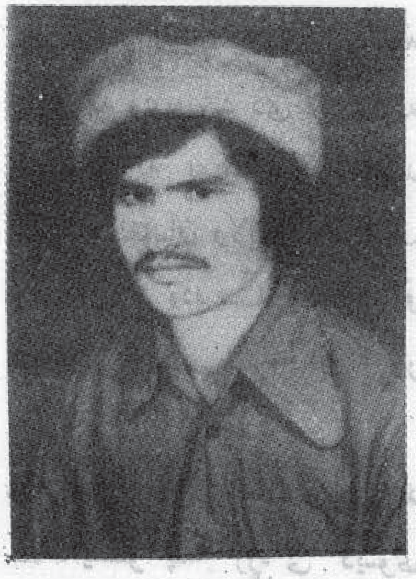

عبدالاحد شهید :

د حق دین پیروی یسوه داسی لاره‌ده‌چی‌حق به دخپلو پیروانو نه‌د اخلاص او صفاً غوښتنه کوی او د حق پیروان به خپل اخلاص‌او صفاً که د سرپه داو د وینو په تو یولوی هم وی ریښتنی نیت ښکار کوی . او تر هغو به د حق د منخ ته را وستو کوښښ کوی ترخو چی حق پرنړ یوالو خپل واقعی سلطه قایمه کړی نه وی . ښکاره ده چی حق اخستل کیږی او ور کول کیږی نه . نود حق اخستل د سر په بیعه کـه هم وی باید واخستل شی .

د افغانستان د ننگیالیو مسلمانانو آزادی غوښتنه هم یوه حقه مطالبه ده چی له شیرو کالو را پدیخوا ننگیالی مسلمانان د خپلو سرو نو په داو کولو د حق اخستلو لپاره لگیادی قربانی ورکوی او داد قربانی لړی به کـه خدای (ج) کول تر هغو جاری وی ترخو

چې بي خپل حقه حقوق تر لاسه
کړي نه وي . د دې لړې له
قربانیانو نه یوهم عبد الاحد
شهید د لغمان ولایت د الیشنگ
ولسوالۍ د «ده مسلم» قريې او
سیدونکی ډیر تکړه او زړور
مسلمان ؤ .

د خپل اسلامی فعالیت پیل یې د
ملحدینو په زړه کې دیوی
پوستی له کارکو ونکو سره
شروع کړ څه موده وروسته يې
خپلو مجاهدو ورنو ته یوسیټ
مخابره اواته میله کلاشنکوف
تسلیم کړه . د ۱۳۶۲ کال په
او اخروکی دلوړی خپل لپاره
پاکستان ته مهاجر شو او د
۱۳۶۳ هـ ش په اوایلوکی دجهاد
تاوده سنگرته دالیشنگ جبهی ته
د خپل اسلامی مسؤلیت د رفع
کولو لپاره ولاړ په لږوخت کې
د مجاهدینو په منځ کې د ښه
شهرت خاوند شو . بالاخره په
۶-۵-۱۳۶۳ هـ ش نیټه په یوه
مخامخ نښته کې د شهادت پر
لوړه هیله بریالی شو . اناالله وانا
الیه راجعون .

. شهید محمد اکرم پسر
خایسته گل مسکونه ولسوالی
قره باغ ولایت کابل که در یک
خانوادهٔ متدین چشم به جهان
کشود بعد از کودتای ننگین تره کی

به جهاد مسلحانه پرداخت و در
یک برخورد خونین با قوای کفر
در منطقه سه درخت بتاریخ (۱۶)
جوزا بتاریخ ۷ ماه رمضان به درجهٔ
رفیع شهادت نایل گردید .

. عوض محمدشهیدفرزندعبدالحکیم
و غلام سرور فرزند محمد رنجبر
دو مجاهد در خانوادهٔ مسلمان
دیده به جهان کشوده بعد از
کودتای خونین آرام نه
نشسته به جهاد مسلحانه می
پردازد و بالاخره در یک نبرد
رویا روئی با دشمن همراه با

(۲۱) تن از همرزمانش داعی
اجل را لبیک گفتند و به درجهٔ
رفیع شهادت نائل گردیدند .
انا لله وانا الیه راجعون

. طاهر الدین شهید د ملک
نجم الدین زوی د پکتیا ولایت
د سید کرم ولسوالۍ د عثمان
خیلو د کلی اوسیدونکی او د شهید
رحیمی د حوزی ډیر تکړه او
زړور قوماندان ؤ دخپل جهاد په
دوران کې يې زیات ملحدان له
منځه یو وړل بالاخره په ۱۳۵۹
هـ ش کال په یوه مخامخ نښته کې
وروسته له اته ساعت مقاومت
د شهادت لوړې هیلې ته ورسید .
انا لله وانا الیه راجعون

عبد الصبور شهید فرزند
مولوی عبد الشکور مسکونه
شورآب ولسوالی ده سبز ولایت
کابل در خانواده متدین و دین
دوست دیده به جهان کشود
تعلیمات دینی خویش را از پدر
بزرگوارش حاصل نموده و بعد
از تهاجم روسهای اشغالگر به
جهاد مسلحانه می پردازد بعد از
مدت پنج سال جهاد مسلحانه در
یک نبرد خونین همراه با پدرش
جام شهادت را نوشید . اناالله
وانا الیه راجعون .

ملا محمد ابراهیم شهید
ولد مولوی صاحب «هوتک»
ساکن ولایت غزنی میباشد ،
هنگامیکه در افغانستان علیه
روسها جهاد شروع شد به جهاد
مسلحانه آغاز کرد و سرانجام
بتاریخ ۱۲ - ۹ - ۱۳۶۴ مورد
هجوم قوای دشمن قرار
گرفت و به شهادت رسید . اناالله
وانا الیه راجعون .

محمد زمان شهید د محمد دین
زوی د ننگرهار ولایت دخوگیانو
د بر ولسوالی او سیدونکی په
یوه متدینه کورنی کی زیږدلی و .
نوموړی خپل تحصیل د ملک
یار هوتک په لیسه‌کی ترنهم ټولگی
پوری سرته ورساوه ، کله چی
کمونیستان قدرت ته ورسیدل نو
محمد زمان په مسلحانه جهاد
پیل وکړ او بالاخره د ۱۳۶۱
کال د وری په (۱۷) نیټه د
شهادت لوړ مقام ته ورسید .
ارواح دی ښاده وي ، اناالله وانا
الیه راجعون .

شهید سلام الدین فرزند

فیض محمد خان در سال ۱۳۴٤
در قریه بالاده اوریا خیل ولسوالی
پغمان ولایت کابل در یک خانواده
متدین چشم به جهان کشود
موصوف تحصیلات ثانوی خویش
را در لیسه خواجه مسافرتا بصنف
دوازده هم دوام می داد که رژیم
کمونستی رویکار شد بعد از رویکار
شدن رژیم کمونیستی به جهاد
مسلحانه می پردازد و مدت چهار
سال بر ضد کمونستهای بی شعور
مردانه وار می رزمد بالاخره
بتاریخ ۱۷ - ۹ - ۱۳۶۲ به عمر
(۲۰) سالگی در یک نبرد با روس‌های
وحشی به درجه رفیع شهادت
نائل می گردد .

انا لله وانا الیه راجعون

عبدالاقا شهید ولد عطا محمد
باشنده قریه کله بابان ولسوالی
کوهستان ولایت پروان در یک
نبرد رویا روی با دشمن شهید
شد . انا لله وانا الیه راجعون

خونین کفنان راه حق

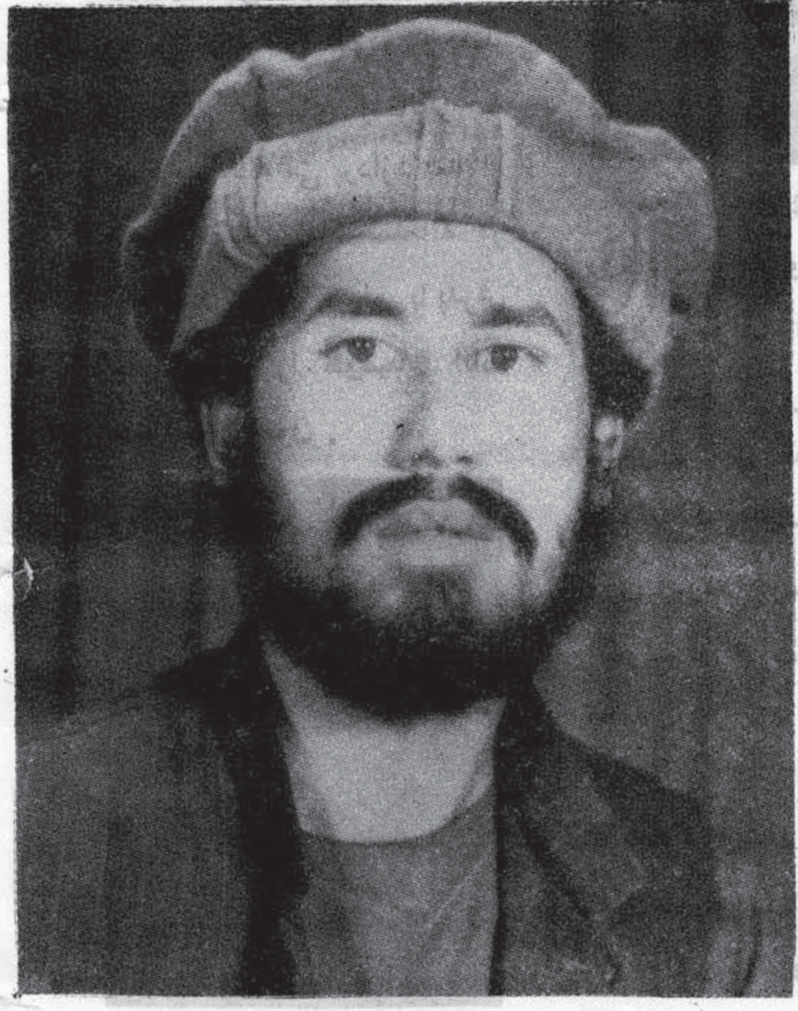

خلص سوانح شهید عتیق اله «فروغ»

بسم الله الرحمن الرحیم

شهید عتیق اله «فروغ» ولد حاجی غـلام محمد در سال ۱۳۳۸ در قریه پادشاه جـان فا بریکه قند ولایت بغلان در یک فامیل متدین و خـدا پرست چشم به جهان کشود . و تحصیـلات ابتدایی و متوسط خویش را در لیسه فابریکه قند ولایت بغلان به اکمال رسانیده جوان متفکر و خدا پرست بود وی در عهد رژیم های فرتوت ظاهر شاهی و داود شاهی به جنبش پر افتخار اسلامی شامل شد . مردم مسلمان و متدین ولایت بغلان از احسانات و شهامت موصوف قدردانی نموده و سخت آرزو مندآن بودند که همیشه حقایق را از زبان وی بشنوند همین بود که در سال ۱۳۵۷ با بمیان آمدن حکومت دست نشانده روس و با بقدرت رسیدن تره کی سفاک ساحه زیست و مبارزه بروی تنگ و تنگتر شد. بعد از سپری چند وقت امر دستگیری اش صادر گردید از اینکه کمونست هـا خواستند موصوف راضمن دستاویزی که بتوانند در برابر مردم به مخرب و منحرف بودنش دلیـل آورند دستگیر نمایند و به این منظور فرصت شماری مینمودند تاوقتیکه بتاریخ ۱۲-۹-۱۳۵۷ از ظلم کمونست هـا فراری شده و در پهلوی دیگر برادران مسلمان در اندراب قرار گرفت . بعد از سپری چند وقت عـازم پشاور گردید و مدت کثیری را در پشاور در پهلوی دیگر برادران مجاهد خود و وظیفه کـه از طرف برادران مجاهد بهٔوی سپرده شده بود به بسیار کمال جوانمردی واسلام دوستی به انجام رسانیده و واپس بتاریخ ۱۴-۵-۱۳۵۸ به جبهه اندراب تشریف برد و تقریباً مدت دو سال جهاد مسلحانه را در اندارب بـه کمال شجاعانه سپری نموده و بعداً در اخیر سال ۱۳۵۹ به بغلان تشریف آورد ، و در جریان انقلاب اسلامی جهاد خستگی نا پذیر را علیه کمـونیزم نموده و تعداد کثیری دشمن را در هـر نبرد و پیکار ازبین برده است . و بتاریخ ۲۹-۱-۱۳۶۲ در یک عملیات رویا رویی در حصه کو کچنار ولایت بغلان بعد از

بین برد تعداد کسیری از دشمن خودش دلیرانه جام شهادت را نوش کرده وجان شرین خودرا به جان آفرین سپرد روحش شاد و گرامی باد . انالله وانا الیه راجعون .

تور گل شهید یکی از مبارز ترین چهره های ولایت بغلان حوزه بغلان صنعتی می باشد . ملا تورگل در چندین جنگ ها اشتراک کردند و بالاخره بتاریخ ٤-٢-١٣٦١ در یک شب خون ناگهانی که بالای ان صورت گرفت شهید شد . درین ضمن سخیداد خان جان شهید ، عبدالرسول ، تورکی ، محمد سالار ، عبدالمحمد ، میر احمد خان نیز بدرجه رفیع شهادت رسیدند . (انا لله وانا الیه راجعون)

برادر مجاهد و مبارز سنگر شکن کفر و طوغیت ، مشعل فروزان توحید مولوی صاحب عبدالقیوم فقیر فرزند مولوی صاحب عبدالرزاق (در قریه سرخ بولغین ولایت کاپیسا دیده به جهان کشود . تحصیلات عالی خویش را در رشته علوم ، فقه ، صرف - نحو - منطق - حکمت ، روحیات علم طب ، ریاضیات ، و میراث در مناطق علم پرور - پنجشیر تگاب - کوهدامن - لوگر - ننگرهار و لغمان بپایان رسانید ، با احتتام دولت قصیر المدت داؤدی که طعمهٔ دست اجنتان خلق و پرچم گردید و برسر اقتدار شدن مزدوران کریملن عدهٔ کثیر از جوانان - روشن فکران و رسالت داران از جمله مولوی عبدالقیوم نیز در محبس پلچرخی وکشتارگاه انسان زندانی گردید . بعد از مشقات و شکنجه های جلا دان نجات یافته شباشب خود را در منطقهٔ بولغین رسانید. مولوی صاحب که آمریت عمومی کاپیسا را به عهده داشت مدت پنج سال متواتر را در سنگر گرم جهاد با اشتراک برادران زرمنده سپری نمود .

در یک عملیات وحشیانه زمینی و هوائی دشمن وضع خونین و در گیری متقابل برادران مجاهدش که به نام های عبدالباقی و عبدالقدیر با تمام هستی و زندگی - خانه - مال - و اجناس باغ وزراعت در سال ۱۳۵۹ از دست داده و خود شان با صبر و همت بلند مبارزه خود را شدت بخشیدند تا اینکه در یکی از روزها به اثر بمباردمان نا جوانمردانه و بیرحمانهٔ روس مرض درونی ضربان داخلی عاید حالش گردید و جودش را دایم دچار مشکلات گدادانیده بود جهت تداوی در برج میزان سال ۱۳۶۱ وارد پشاور شد و بعد از یکسلسله عملیات جراحی در طول سپری شدن چهار ماه بتاریخ ۱۸-۳-۱۳۶۲ روز جمعهٔ بعد از دو بجه ظهر در ماه مبارک رمضان به عمر ۶۲ سالگی داعی اجل را

لبیک گفته بجوار رحمت حق پیوست. انا لله وانا الیه راجعون.

. امام الدین شهید فرزند حاجی ولی خان در ولسوالی اشکمش ولایت تخار در یک خانواده متدین و خدا پرست چشم به جهان کشود جوانمرد با شهامت بود که بعد از کود تای کمونیستی دست به جهاد مسلحانه زد و بلاخره دریک بر خورد رویا روئی بادشمن بابرادر دیگرش بنام خال دار بیگ داعی اجمل را لبیک گفته و به درجه رفیع شهادت نائل آمدند. اناالله وانا الیه راجعون.

ضابط عبد الفتاح شهید ولد عبد الاحد مسکونۀ سالنگ ولسوالی جبل السراج قومندان قرار گاه اهنگری سالنگ. طور خدمتی در ولسوالی بگرام به جهاد مسلحانه بپرداخت که بالاخره بتاریخ ۷-۶-۱۳۶۳ ضمن برخوردیکه در قریۀ دولت شاهی با روسها صورت گرفت به شهادت رسید. اناالله وانا الیه راجعون.

. برادر مجاهد عبدالمنان شهید ولد عبدالطیف مسکونه قریه مدت خیل ولسوالی جبل السراج ولایت پروان بوده تحصیلات ابتدائی و ثانوی خویش را الی صنف یاز دهم درلیسه جبل السراج ادامه داد، در سال (۱۳۵۸) هنگامیکه ارتش سرخ و خون آشام روسی میهن عزیز ما را تحت تهاجم قرار داد، وی با درک عمیق از اسلام عزیز بخاطر

نابودی کامل استعمار سلاح بردوش گرفت و در عملیات متعددی شرکت نمود و چندتن از کفار بی دین را به جهنم فرستاد. بالاخره بعد از سپری نمودن چهار سال جهاد مسلحانه در مسیر راه‌حق مورد حمله بی بی رحمانه گروهی اوباش و فسرو مایه قرار گرفته و به مقام رفیع شهادت نایل گردید. اناالله وانا الیه راجعون.

سید وگل شهید ولد عبد الله ساکن قریه دربن ولسوالی‌کامدیش مجاهد فعال گروپ چریکی بودکه در نتیجه اثر انفجار مین ضدتانک به شهادت رسید. اناالله وانا الیه راجعون.

محمد محفوظ شهید : یکی از دلیران میدان نبرد بود و در

ولایت پروان ولسوالی کوهستان
علیه روسها جهاد مقدس را ادامه
میداد بالاخره در یک نبرد رویا -
روی به درجه والای شهادت رسید.
انا لله وانا الیه راجعون

میر آقا شهید: ولد سید
حسین از ولایت پروان ولسوالی
کوهستان قریه کاریزی مجاهد پر
شور و دارای احساس پاک بود.
در یک جنگ رویاروی باروسهای
ملحد به درجه عالی شهادت رسید.
انا لله وانا الیه راجعون

عنایت الله شهیدولدعبدالودود
باشنده صفت الله خیلی ولسوالی
کوهستان ولایت پروان بود که
در یک نبرد رویا روی با دشمن
ملحد به درجه رفیع شهادت نایل
شد. انا لله وانا الیه راجعون

غلام حضرت شهید ولد
غلام سخی باشنده ولسوالی
کوهستان ولایت پروان بود که
در یک نبرد رویا روی با دشمن
کفر به شهادت رسید.
انا لله وانا الیه راجعون

. بسم الله شهید ولد عزیزالله
یکی از مجاهدین دلیر راه حق
بود. و در جبهه الصبح ولسوالی
کوهستان پروان جهاد مینمود که
در یک جنگ باقوای ملحدین به
شهادت رسید.
انا لله وانا الیه راجعون

عبدالمالک شهید ولد ملنگ
باشنده قریه ده بابا علی ولسوالی
کوهستان ولایت پروان از
مجاهدین ورزیده حوزه الصبح
بود. در یک نبرد رویا روی
با دشمن ملحد به درجه عالی
شهادت رسید.
انا لله وانا الیه راجعون

- شهید سید رحمن فرزند باز
گل خان در یک فامیل متدین
چشم به جهان کشود از مجاهدین
دلیر و سرسپرده بود بالاخره در
یک نبرد رویا روئی با دشمن خون
آشام به تاریخ ۲۲-۱۲-۱۳۶۲
داعی اجل را لبیک گفت روحش
شاد باد. انا لله وانا الیه راجعون

کریم خان شهید. د عصمت الله خان زوی په قام سید او د اسلامی یووالی له پیرو تکړه مجاهدینو څخه و. د ملحد دولت سره له زیاتو نښتو وروسته د شهادت لوړی هیلی ته ورسید.

انا لله وانا الیه راجعون .

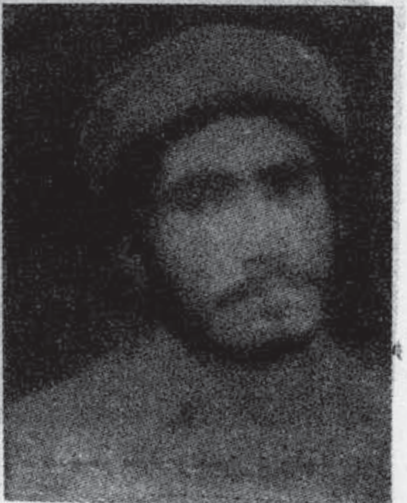

عبدالرحمن شهید ولد عبدالله خان یکی از مجاهدین دلیر را حق بود . این برادر ما باشنده قریه نو آباد ولسوالی کوهستان ولایت پروان بود ، وی در منطقه خویش علیه روسها می جنگید و بر علیه روسها نامبرده مردانه وار می تاخت بالاخره در یک جنگ رویا روی با دشمن ملحد جام شهادت را نوشید .

انا لله وانا الیه راجعون

اسد الله شهید مجاهد دلیر و هدفمند بود که در حوزه الصبح ولسوالی کوهستان پروان ادامه جهاد میداد ، بالاخره در یک نبرد رویا روی با دشمن کافر به درجه عالی شهادت رسید .

انا لله وانا الیه راجعون

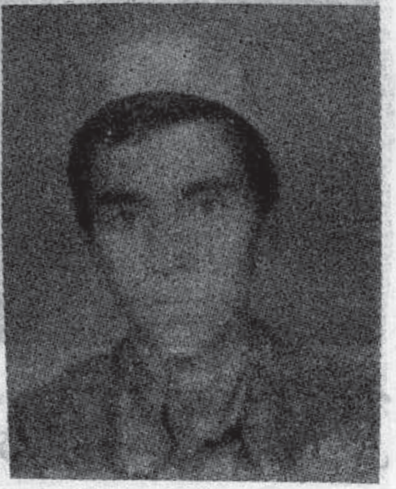

حضرت الرحمن «زرک» شهید د مدو زوی د پکتیا ولایت د سید کرم ولسوالی د کندر خیلو اوسیدونکی په قام توتا خیل او د زو کړی کال یی ۱۳۴۶ ه ش دی . په اوه کلنی کی د سید کرم په لومړنی ښوونځی کی شامل شو . د دهری حکومت له راتلو سره په ۱۳۵۸ ه ش کال کی پاکستان ته له خپلی کورنی سره مهاجر شو او په همدی کال یی په مقدس وسله وال جهاد پیل وکړ. د خپلو مجاهدو ورونو سره یی د ملحد دښمن پر خلاف په زیاتو عملیاتو کی برخه واخیسته بالاخره په ۵-۶-۱۳۶۳ ه ش نېټه په یوه مخامخ نښته کی د شهادت لوړی هیلی ته ورسید .

انا لله وانا الیه راجعون

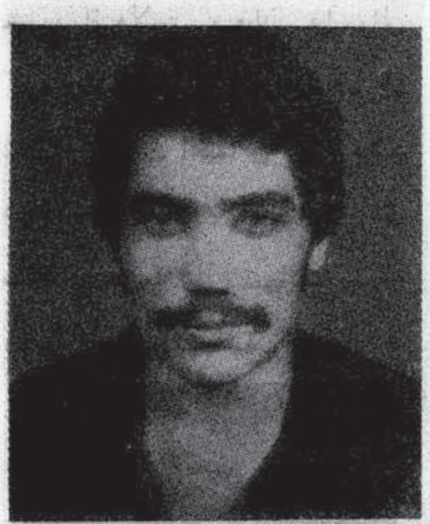

. د شهید داد محمد

شهید ورور داد محمد د فقیر محمد زوی د پکتیکا ولایت د مقرب خیلو د کلی او سیدونکی په ۱۳۴۲ کال د علی بابا دلیسی په لومړی تولګی کی شامل او په ۱۳۵۴ کال له نومړی لیسی څخه فارغ شو ، د اقتصادی ستونز وپه اثـر یی خپلـو عالی

تحصیلاتو ته دوام ور نه کړاو
د مشکل د رفع په منظور
یې د دکانداری شغل ځانته غوره
کړ .
که چې د ملحد رژیم کودتا
سینځ ته راغله ، نوموړی شهید
د خپلو نورو مجاهدو ور ونو
ترڅنگ د کفر او الحاد په مقابل
کې په مقدس جهاد پیل وکړ .
په ۱۹ - ۱۱ - ۱۳۶۲ نیټه د
شرنی جبهې مجاهدینو او روسی
غلامانو ترمینځ یوه سخته نښته
وشوه چې دغې جگړې (دری
ینم) ساعته دوام وکړ ،
دښمن ته یې زیات مالی او
ځانی تلفات واړول شول .
بالاخره د دې جگړې په ترڅ
کې شهید داد محمد د شهادت
لوړ آرمان ترسره کړ روح دې
ښادوی . اناالله وانا الیه راجعون .

عبدالقیوم شهید : د گل
غفور زوی د ننگرهار د هډې
کلی اوسیدونکی ډیر تکړه او زړور
مجاهد ؤ ، ملحد رژیم سره له
زیاتو جگړو وروسته په
۳۱-۲-۱۳۵۳ ه ش نیټه د(۱۸)
کال په عمر د شهادت لوړی هیلی
ته ورسید .

انا لله وانا الیه راجعون

برادر صوفی محمد انور
شهید فرزند غلام ساکن اسلام
قلعه پلخمری در یک خانواده
مسلمان چشم به جهاد کشود از
انقلاب اسلامی با پایمردی به
مبارزه برخواست صوفی محمد انور
مجهز به سیرت اسلامی بوده و
در عملیات ضد روس و اجیران
داخلی آش همیشه در قطار اول
نبرد قرار می گرفت تا بالاخره
در عملیات بالای اقامت گه والی
دست نشانده روس در بغلان به
تاریخ ۷ - ۲ - ۱۳۶۳ به عمر
۲۷ سالگی به درجه شهادت نائل
نائل گردید . انا لله وانا الیه
راجعون

گل محمد شهید : د محمد
خان زوی په ۱۳۳۲ ه ش کال
د ننگرهار ولایت د غنځایی
حصارک د ولسوالی د ناور په
کلی کی زیږیدلی دی . لومړنی
زده کړه یې د خپلی ولسوالی په
لومړنی ښوونځی کی او وروسته
بیا د ننگرهار په لیسه شامل شو.
په ۱۳۵۸ ه ش کال د لیسی په
لسم ټولگی کی ؤ چی د ملحد
رژیم له خوا ونیول شو وروسته
له شپږ میاشتی شکنجو د
ملحدانوله پنجور اخلاص شو .
له زندانه ر اخلاصیدو وروسته
مجاهدینو په انقلابی سنگرونوکی
یې د ملحدانو پر خلاف په وسله
وال جهاد پیل وکړ . شهید گل
محمد خان خپل مقدس وسله
وال جهاد ته په مختلو ځایونو
لکه ننگرهار ، لغمان ، لوگر ،
او پکتیا ولایتونوکی ادامه
ورکوله .
شهید گل محمد خان په ۱۳۶۳

ه ش کال د ځاځیو منطقی ته
د خپلو مجاهدو وروڼو سره
د قوماندان په صفت ولاړ او هلته
یې په ډېر جرئت او زړور تیا
سره د دښمن پر خلاف عملیاتوکی
برخه واخیسته . بالاخره په داسی
مهال چې دلوی اختر د مبارکو
ورځو پیغامونه پر هر لوری
خپریدل او د حضرت اسمعیل
(ع) د بې یمنی قربانی زیری یې
خلکو ته ورکاوه ، شهید گل
محمد خان د شهادت په مینه
مست د ځاځیو په چونۍ داسی
په جرئت جنگیده چی ملحد دښمن
یې له زیاتی وار خطای سره مخامخ
کړی ؤ . د ۱۳-۶-۱۳۶۳ ه ش
نیټه د شپنی توری تیاری د
رنا ځای نیولی ؤ ، ننگیالو
مجاهدینو د کافر دښمن پر خلاف
د حیدری اوازونو په بدرگه
دښمنانوته سخت تلفات ورسول چی
نا ځاپه د دښمن له لوری د
هاوان گولی راغله او شهید گل
محمد خان ته یې د هغه وروستی
ارمان دالهی قضاسره سم وریه برخه
کړ. انا لله وانا الیه راجعون

- سید محمد کبیر «مهدی»
شهید : له ریښتینو ، بادرده او په
ځان منکی مسلمانانو له جملی نه
یو هم سید محمد کبیر «مهدی»

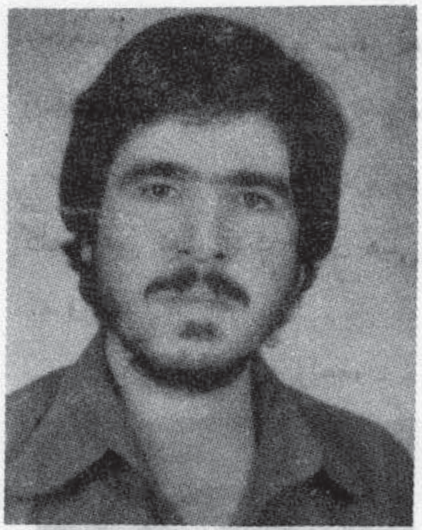

شهید دی چې په ۱۳٤۰ ه ش
کی د وردگو د جغتو ولسوالی د
ساداتو په کلی کی زیږیدلی دی .
په اوه (۷) کلنی کی د غازی
محمد جان خان په ښوونځی کی
شامل شو او ورسره یې دینی زده
کړه هم حاصله کړه د ملحد دژیم
په منځ ته راتلو سره یې په عملی
جهاد پیل وکړ او وروسته له
څلورکاله عملی جهاد د عمر په
(۲۲) کلنی کی د شهادت په لوړه
جیله بریالی شو .
انا لله وانا الیه راجعون

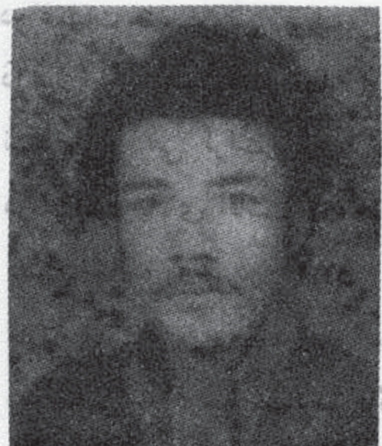

عبدالمنان شهید : برادر
دلیر سید عبدالمنان شهید ولد
عبدالقیوم از ولایت پروان ولسوالی

کوهستان ، قریهٔ کساب از
مجاهدین دلیر ورزیده حوزه الصبح
بود . در یک نبرد رویا روی با
دشمن ملحد به درجه عالی شهادت
نایل شد . انا لله وانا الیه راجعون

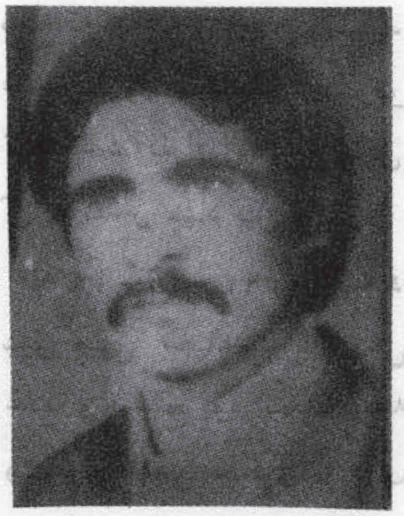

حمید خان شهید ولد عزیز
خان باشنده خم زرگر ولسوالی
کوهستان ولایت پروان در یک
نبرد رویا روی با دشمن کافر بـه
درجه عالی شهادت رسید .
انا لله وانا الیه راجعون

ذکریا شهید فرزند عنایت
الله مسکونه خیر خانه در یک
خانواده متدین دیده بـه جهان
کشود بعد از تجاوز روسهای

وحشی در سال ۱۳۵۸ شروع به
جهاد مسلحانه نمود و در سال
۱۳۶۰ با برادر کوچکی قوماندان
حوزهٔ شمال پغمان به جهاد
پرداخت وی یک مجاهد برده
بار و متین بود بالاخره به تاریخ
۲۰-۴-۱۳۶۳ در حالیکه بالای
پوسته دولتی عملیات می نمود
جام شهادت را نوشید . اناالله
وانا الیه راجعون .

عبدالبصیر شهید فرزند
عبدالمجید در یک خانواده متدین
چشم به جهان کشود بعد از
کودتای ننگین ترهکی دست بجهاد
مسلحانه زده و مدت شش سال
همراه با همرزمانش علیه قوای
اشغالگر روس می جنگید بالاخره
در یک نبرد رویا روئی با دشمن
همراه با کاکا و اقاربش به درجهٔ
رفیع شهادت نائل می گردد .
انا لله وانا الیه راجعون

شیر محمد شهید : د محمد
صالح خان زوی د پکتیا ولایت

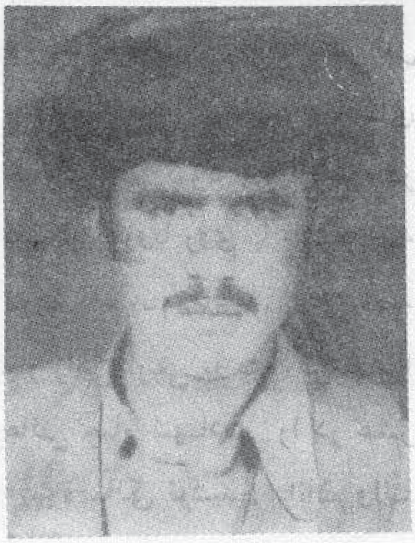

د خوست د نوی ولسوالی
د مندوزیو په قام کی په
۱۳۴۰ هـ ش کال وزیږید . له ورو
کتوبه د ښو اخلاقو خاوندؤ .
د ترهکی د ملحد رژیم په منځ
ته راتلو سره په ۱۳۵۸ هـ ش
کال مقدس جهاد پیل کړ .
د خپل مقدس جهاد په جریان کی
یی ډیر ملحدین د دوزخ ابدی
کندی ته ورسول . بالاخره په
۱۲-۱۱ ۱۳۶۲ هـ ش لیشهء
د ملحدینو د تجاوز په مقابل
کی وروسته له سختی جگړی د
شهادت لوړی درجی ته ورسید .
انا لله وانا الیه راجعون

شهید مسجدی ولد خیر محمد
مسکونه قریهٔ چین زئی ولایت
تخار در یک خانواده متدین
چشم به جهان کشود بعداز به
میان آمدن حکومت کمونستی
دست به مبارزه تبلیغاتی زده و بعد
از تجاوز علنی آرتش سرخ دست
به جهاد مسلحانه زد و بالاخره
بتاریخ ۱۳-۳-۱۳۶۳ از طرف
گماشته‌گان روس به شهادت رسید.
اناالله وانا الیه راجعون .

محمد فاروق شهید : د محمد
سرور زوی د جوز جان ولایت
د ترناب کی اوسیدونکی ډیر
تکړه او زړور مجاهد ؤ . د خپل
مقدس جهاد په مهال یی دښمن
ته زیات زیانونه واړول بالاخره
په ۱۱ - ۶ - ۱۳۶۳ هـ ش نیټه
د شهادت لوړ مقام ته ورسید .
انا لله وانا الیه راجعون

- یکی از مجاهدین راه حق
برادر گرامی شهید محمد موسی «نوری» فرزند ارجمند ملا عبد الله جان مشهور به عبدالکریم نوری امر عمومی ولسوالی حضرت امام صاحب در سال ۱۳۱۹ ه ش در قریه شادی خیل ولسوالی اسد آباد ولایت وردک در یک خانواده متدین و علم پرور چشم به جهان گشود. تعلیمات ابتدایی را تاسن هفت سالگی از پدر بزرگوار خویش اموخت، و دیگر تعلیمات دینی رادر مدرسه خانقاه ولسوالی امام صاحب آموخت. بعد از آمدن کودتا ننگین هفت ثور نامبرده دست به جهاد مسلحانه زد و به صفت آمر ولسوالی حضرت امام صاحب ایفای وظیفه مینمود. بتاریخ ۱۲ جدی سال ۱۳۵۸ ولسوالی امام صاحب را از سلطه ملحدین آزاد نمود. بتاریخ ۸ عقرب ۱۳۶۲ به حیث آمر جبهات اتحاد انتخاب و ایفای خدمت می نمود. بالاخره در یک نبرد رویا روی با دشمن به تاریخ ۲۳-۱-۱۳۶۳ در حصهٔ چار راهی ارچی با پنج تن همراهانش جام شهادت را در عمر «۴۷» سالگی نوشید. انالله وانا الیه راجعون.

برادر عبد الودود شهید فرزند محمد عثمان ساکن قریهٔ کرماشی مربوط مرکز گردیز؛ به سن ۷ سالگی شامل مکتب تجربوی گردیز شد، برادرمذکور هنوز متعلم صنف نهم بود که فاجعهٔ ۷ ثور رخ داد وی توأم با این فاجعه تحصیل را ترک و مدتی بعد اثر دلشهای کمونستها مجبور به ترک وطن گردیده. راه در پیش گرفت. سپس در سال ۱۳۶۰ به جهاد مسلحانه دست زده که سر انجام بتاریخ ۲ - ۲ - ۱۳۶۳ به درجه عالی شهادت نایل گردید. انالله وانا الیه راجعون.

شهید ښایسته دین د مرحوم قمرالدین زوی دکندز ولایت د زرخیلو او سیدونکی، په ۱۳۴۱ کال یی په دی فانی نړی کی سترگی پرانستی، به ۱۳۴۷ کال‌کی په ښوونځی‌کی شامل اوخپل ابتدایی تحصیلات یی تراتم تولگی پوری سرته وساروه، دانیمه خوا ځوان د خپلی کورنی د مشرانوله خوا د دینی زده کړی د پاره هم وگمارل شو. د ثورله کودتا نه وروسته د مجاهدینو سره یوځای شو او په مقدس جهادیی لاس پوری کړ، په نتیجه کی دیوی ښتی په ترځ کی چی له روسانو سره وشوه په شهادت ورساد، اناالله وانا الیه راجعون.

محمد ظاهر شهید فرزند دوست محمد سمکونه بهرام گور شورچه بلخ در یک خانواده متدین چشم جهان گشود که مدت چهار سال جهاد مسلحانه

نمود بالاخره در یک برخورد با روسها به عمر (۲۰) سالگی به تاریخ ۲۲-۲-۱۳۶۳ جام شهادت را نوشید. انا لله وانا الیه راجعون.

- شهید ضابط عبدالوهاب فرزند حاجی امان الله خان مسکونه ولسوالی نوزاد ولایت هلمند در یک خانواده متدین چشم به جهان کشود تحصیلات دینی خود را از پدر بزرگوارش آموخت و تحصیلات ثانوی را درلیسه حزبی بپایان رسانید، بعد از کودتای کمونیسی شهید مذکور دست به جهاد مسلحانه زد و بالاخره در یک برخورد خونین که بین مجاهدین راه حق و مزدوران حلقه بگوش کمونیزم به وقوع پیوست ضابط عبدالوهاب نیز در سن (۳۵) سالگی بتاریخ ۱-۱-۱۳۶۳ به درجهٔ رفیع شهادت نائل گردید روحش شاد باد. انا لله وانا الیه راجعون.

. برادر عبدالهادی شهید فرزند عبدالغفور در سال (۱۳۲٤) ه ـ ش در قریه حجت الله خیل پنجاه گلبهار مربوط ولسوالی جبل السراج ولایت پروان در یک خانواده متدین دیده بجهان کشود وی درسال (۱۳۵۸) جهاد مسلحانه را آغاز نمود و درپیکار حقش چنان لیاقت از خود نشان داد که از طرف مسئولین امور بحیث قوماندان نظامی جبهه گلبهار تعین گردید در عملیات متعدد که توسط خودش صورت می گرفت خساراتی زیادی جانی و مالی برای دشمن خون آشام وارد نموده و در عملیات گسترده که بالای قوای روس و پسته - های انجا از طرف این قوماندان دلیر و سائیر مجاهدین پیکار جو صورت گرفته بود در طول یک ماه مبارک رمضان سال (۱۳۶۰) تعداد کثیری از تانکها و موتر هارا طعمه حریق قرار داده و غنامیم زیادی را بدست آورد. و در جریان عملیات خود نیز جراحت برداشت بعد از چند روز رنج داعی اجل را لبیک گفت اناالله وانا الیه راجعون.

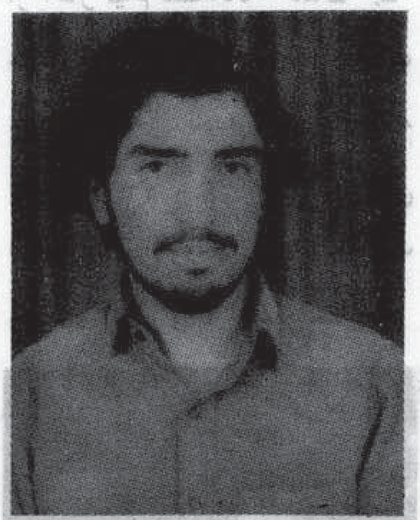

میرزا شهید: د علی خان زوی د پکتیا ولایت د سید کرم ولسوالی د توتا خیلو د قوم د کندر خیلو اوسیدونکی ډیر تکړه او زړور مجاهدو او په اسلام مین شازلمی ؤ. د خپل مقدس جهادپه جریان کی یی مجدحکومت ته سخت زیانونه واړول بالاخره په ۵-۶-۱۳۶۳ هـ ش نیټه د (۲۲) کالوپه عمر په یوه مخامخ نښته کی د شهادت لوړی هیلی ته ورسید. انا لله وانا الیه راجعون

تاج محمد شهید فرزند سید
گل باشندهٔ قریهٔ آب قول ولایت
بغلان مجاهد دلیری بود که
از آغاز قیام مسلحانه دست به
جهاد زده بود از پنج سال
جهاد خسته‌گی ناپذیر ، سر انجام
بتاریخ ۱۳ - ٤ - ۱۳٦۲ طی
برخوردی با روسها به شهادت
رسید . اناالله وانا الیه راجعون .

برادر نصرالله شهید فرزند
نور الله مسکونه ولسوالی نهرین
ولایت بغلان در یک فامیل
مسلمان و متدین چشم به جهان
کشود از آغاز انقلاب اسلامی
برادر شهید در طول جهاد اش
با دشمن از خود شهامت نشان
میداد نصرالله شهید جوان متین
و با عزم بود جاویدان باخستگی
نا پذیری علیه کفر و کمونیزم
جهاد می نمود در برج دلو سال
۱۳٦۲ بعد از الکه رفقائی خود
از محاصره نجات داد هدف گلوله
دشمنان روسی قرار گرفت و
به درجه شهادت نائل گردید .
انا لله وانا الیه راجعون

مولوی گل محمد شهید
فرزند روزی محمد در یک خانواده
مسلمان و دین دوست چشم به
جهان کشود . وی مجاهد دلیر
بود که بعد از کودتای روس -
های وحشی به جهاد مسلحانه
می پردازد و بالاخره به عمر ۳۰
ساله گی در یک برخورد بین
مجاهدین و قوای اشغالگر روس
بتاریخ ۲۱-۷-۱۳٦۲ به درجه
رفیع شهادت نائل می گردد .
انا لله وانا الیه راجعون

شهید عبد الباقی فرزند محمد

علی مسکونه ولسوالی اشکمش
ولایت تخار در یک خانواده
متدین دیده بجهان کشود
جوانمرد دلیر بود بعد از تجاوز
روسهای وحشی برافغانستان دست
به جهاد مسلحانه زد و بالاخره
در ماه حمل سال ۱۳۵۹ دریک
در گیری با نیرو های دشمن به
شهادت رسید . اناالله وانا الیه
راجعون .

برادر نور الله شهید فرزند
حاجی عبدالجبار در یک خانواده
مسلمان چشم به جهاد کشود
و بعد از کودتای ننگین هفت
ثور دست به جهاد مسلحانه می
زند و مدت شش سال علیه دشمن

تجاوز گر به پیکار می پردازد بالاخره در یک توطئهٔ ناجوان مردانه از طرف روس های وحشی به شهادت می رسد .

انا لله وانا الیه راجعون

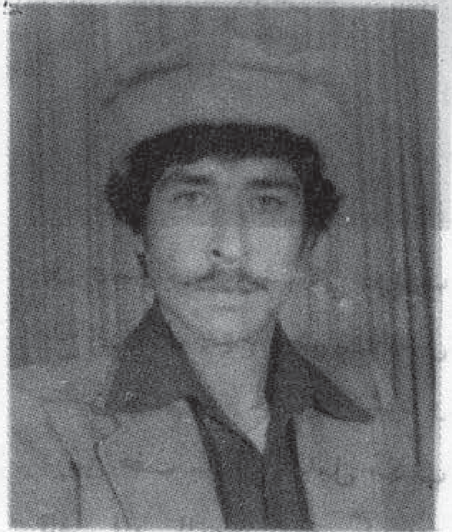

معراج الدین «معراج» شهید :

د حق او باطل ترمنځ د خونړی جګړی د ورځ په ورځ د حق پرستو شهیدانو له جملې نه یو هم معراج الدین شهید د جګړن غلام محی الدین زوی د غزنی ولایت د قره باغ ولسوالی دفیض محمد خان د کلی اوسیدونکی دیر تکړه او زړور مجاهد ؤ د خپل مقدس جهاد په جریان کی ی ملحد حکومت ته زیات زیانونه ورواړول بالاخره په ۲۲-۳-۱۳۶۳ ه ش نیټه په یوه مخامخ نښته کی د دښمن د توپ په ګولی ولګید او د شهادت لوړی هیلی ته ورسید .

انا لله وانا الیه راجعون

- مجاهد راه حق برادر

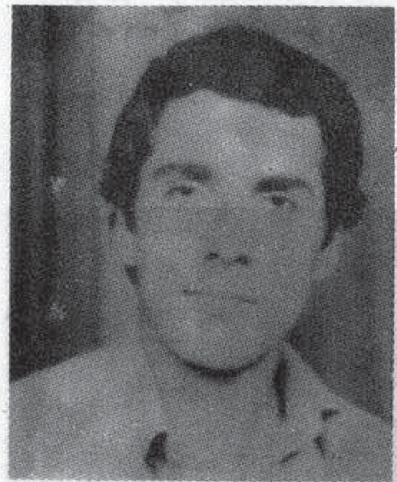

گرامی قوماندان محمد عارف شهید در سال (۱۳۳۴) ه ش در قریه کوتلی علاقه داری بولغین ولسوالی کوهستان ولایت پروان چشم به جهان کشود ، علوم - دینی را در مسجد همان دهکده فراگرفت هفت ساله بود که شامل مکتب ابتدا یه بولغین گردید ودورهٔ ثانوی را درلیسه میر مسجدی سپری نمود موصوف در سال (۱۳۵۸) جهاد مسلحانه را آغاز نمود و در فتح علاقداری بولغین رول مهمی داشت برادر محمد عارف که از طرف آمریت عمومی کوهستان - کاپیسا بحیث قوماندان نظامی بولغین انتخاب گردیده بود از خود فدا کاری زیادی نشان داد ، عملیات بی - شماری ، اشتراک نموده و همیش پوسته های نساجی گلبهارو ولسوالی کوهستان شاهد قهر - ماینهای این پیکار جوی خدا - پرست بوده ومی باشد سر انجام در ماه حوت (۱۳۶۰) زمانیکه قوای متجاوز روس جبههٔ نجراب را مورد حمله قرار داد شهید مذکور به کومک برادران نجراب شتافته بود بعد از سه روز مقاومت شدید داعی اجل را لبیک گفت ،

انا لله وانا الیه راجعون ،

- عبدالمنان شهید ولد عبدالحنان باشنده قریه پشته هزاره ولسوالی کوهستان ولایت پروان یکی از مجاهدین دلیر بود باالاخره در یک نبرد رویا روی بادشمن ساحد به درجه عالی شهادت رسید .

انا لله وانا الیه راجعون

شهید عبدالقادر فرزند ملا مضروب در یک خانواده متدین

چشم به جهان کشود و تعلیمات دینی خویش را از والد گرامی اش آموخت .

مجاهد دلیر بعد از کودتای کمونستی لحظهٔ آرام نه نشسته و به جهاد مسلحانه می پردازد وی مدت شش سال جهاد مسلحانه را تداوم می بخشد تا اینکه در آواخر سال ۱۳۶۲ در ماه سرطان توسط توطئهٔ خونین دشمن با (۲۱) تن از مجاهدین راه حق جام شهادت را می نوشند روحش شاد باد . انا لله وانا الیه راجعون

شهباز شهید یکی از چهره های درخشان صفوف جهادی بگرام میباشد . این برادر پرشور توأم با آغاز جهاد مسلحانه شروع به جهاد کرد . بسیاری از طاغوتیان را نابود کرد وبسی از عملیات چریکی را رهبری نموده دشمن را باشکستهای منتضحانه روبرو ساخت اما سرانجام بتاریخ ۱۷-۹-۱۳۶۳ طی برخوردی به شهادت رسید . انا لله وانا الیه راجعون .

محمد یعقوب شهید فرزند راز گل خان مسکونه مرکز بغلان در سال (۱۳۳۸) در یک خانواده متدین و دین دوست چشم به جهان کشود تعلیمات ابتدائی خویش را در مکتب نوی بغلان به پائ رسانید هنگامیکه انقلاب اسلامی بر میهن ما طلوع نمود موصوف در مراحل بهار جوانی اش مبارزات حماسه آفرین خود را دو شادوش برادر بزرگ خود محمد بیشتر که فرمانده نظامی بغلان بود انجام میداد تا اینکه در یک نبرد شدید در منطقهٔ شفیع خیل بغلان تاریخ ۲۵ - ۱۲ - ۱۳۶۰ به درجه رفیع شهادت نائل گردید.

انا لله وانا الیه راجعون

- عبدالرحمن شهید فرزند حاجی عبد الشکور باشندهٔ قریهٔ تخته

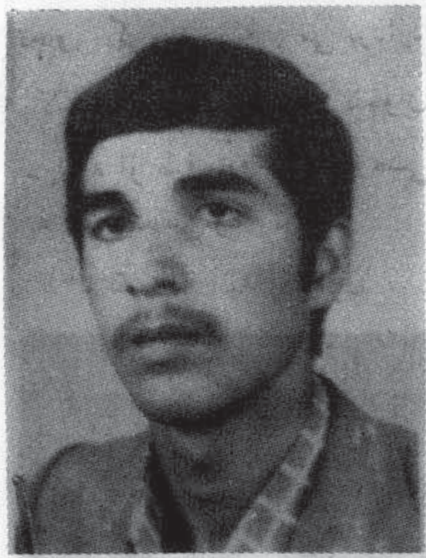

پل ولسوالی نهر شاهی ولایت بلخ در سال ۱۳۴۰ در یک فامیل متدین چشم به جهان کشود و درسن هفت سالگی شامل مکتب قاضی ابو المطیع بلخی گردید وی دورهٔ متوسط را با کمال موفقیت سپری نموده و نظر به استعدادی خوبی که داشت بعد از سپری نمودن امتحان اختصاصی کانکور شامل لیسه زراعت گردید وی دوره تحصیل لسیه را موفقانه به پیش میبرد هنوز سند فراغت از لیسه اخذ نکرده بود که روسهای خون آشام بر وطن عزیز ما افغانستان حمله آور شدند .

و بعد از کودتای کمونیستی دست به جهاد مسلحانه زد و با برادران مجاهد و پاسداران اسلام یکجا علیه کفر می رزمید و در یک نبرد خونین و رویا رویی با دشمن سفاک و قوای مزدور

بتاریخ ۱۳۶۳-۲-۱۸ بعد از چند ساعت زد و خورد در قریه عبد الرحیم زای ولسوالی شولگر ولایت بلخ ، بیش از سی ودو (۳۲) تن سر بازان بی وجدان و حلقه بگوش استعمار شرق ، هدف فیر های هاوان فرار گرفته و بـه جهنم فرستاده شدند بالاخره برادر عبد الرحمن ندای شهادت را لبیک گفت او روحش شاد باد . اناالله وانا الیه راجعون

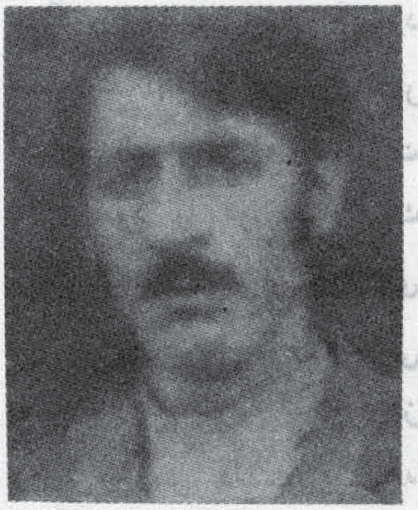

میر احمد شهید فرزند لیاز محمد مسکونه قریه لندر ولسوالی چهار دهی ولایت کابل در یک خانواده متدین و دین دوست چشم بجهان کشود تحصیلات خویش را تاصنف دهم در لیسه سردار جان خان بپایان رسانیده و در سال ۱۳۵۹ دست به‌جهاد مسلحانه زد بالاخره در یک برخورد رویا روئی با دشمن بمقام والای شهادت نائل گردید .

انا لله وانا الیه راجعون

امر الدین شهید فرزند قیام الدین مسکونه قریه دهنو ولسوالی محمد آغه ولایت لوگر در سال ۱۳۲۳ هـ ش در یک خانواده متدین چشم به جهان کشود بعد از کودتا کمونیستی هفت ثور با سائر برادران مجاهد خویش از هیچگونه همکاری و کمک برادرانه دریغ نه ورزید باوجود غربت و نا دارای خویش از جهاد مسلحانه دست نه برداشته بالاخره در ماه میزان (۱۳۶۲) از طرف حکومت ملحد اثر آتش باری بیم سیرزده به‌درجه رفیع شهادت نائل آمـد . اناالله وانا الیه راجعون .

شهید محمد طیب فرزند ضابط دلاور خان مسکونه قریه تاه وشیخ ولسوالی نهرین ولایت بغلان در سال ۱۳۴۲ در یک فامیل متدین و دین دوست دیده به جهان کشود تحصیلات خویش را تاصنف دهم در لیسه نهرین سپری نمود و بعد از آمدن قوای اشغالگر روس به جهاد مسلحانه می پردازد در اکثر عملیات بالای عساکر روسی و کارملی شجاعانه شرکت می نمود بالاخره به تاریخ ۱۳۶۲-۲-۱ در یک نبرد رویا - روئی به درجه شهادت نائل گردید.

انا لله وانا الیه راجعون

محمد کبیر شهید : د الحاج عبدالباقی زوی د ننگرهار ولایت دغنی خیلو ولسوالی اوسیدونکی ډیر تکړه او زړور مجاهد ؤ . د ملحد رژیم د راتلو سره سم یی وسله وال جهاد پیل کړ او د موزی دښمن په خلاف یی په زیاتو جګړو کی برخه واخیسته‌چی

ځو ځله زخمي هم شو د کابل
کر دښمن شینوارو او باسول او
نورو منطقو کې جهاد کاوه بالاخره
۵-۳-۱۳۶۲ ه ش نیټه د شهادت
لوړې هیلې ته ورسید . انا لله وانا
الیه راجعون

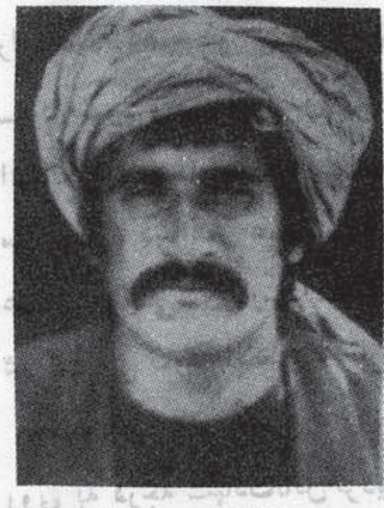

اسد الله شهید فرزند نصر
الدین ساکن سرک هفت فابریکه
قند ولایت بغلان ازجمله مجاهدین
دلیر و باجرت بوده بعد از تهاجم
روس بر افغانستان به جهاد
مسلحانه شروع نموده و خساراتی
جانی و مالی را به روسهای خون
آشام وارد نموده و همیش با
برادران همرزمش ضربات سنگین
بر پیکر دشمن و اردمی نمود
و بالاخره در یک نبرد شدید در
ولسوالی پغمان ولایت کابل
بعد از برخورد یک روزه به درجه
رفیع شهادت نائل گردید . اناالله
وانا الیه راجعون .

محمد ظاهر شاه شهید :
د الحاج سید پیر محمد شاه زوی

د پکتیا ولایت د زرمت ولسوالی
د سادات قریې اوسیدونکی ډیر
تکړه او زړور مجاهد ؤ . د ملحد
رژیم پر خلاف له زیاتو جګړو
وروسته په ۲-۳-۱۴۰۳ ه ق
نیټه د شهادت لوړې هیلې ته
ورسید . اناالله وانا الیه راجعون

روح الله شهید : یکی از
مجاهدین حوزه الصبح ولایت پروان
ولسوالی کوهستان قریه سپه زار
فرزند ارجمند نور علی خان بود .
در یک جنگ رویا روی با دشمن
کافر به درجه والای شهادت رسید.
انا لله وانا الیه راجعون

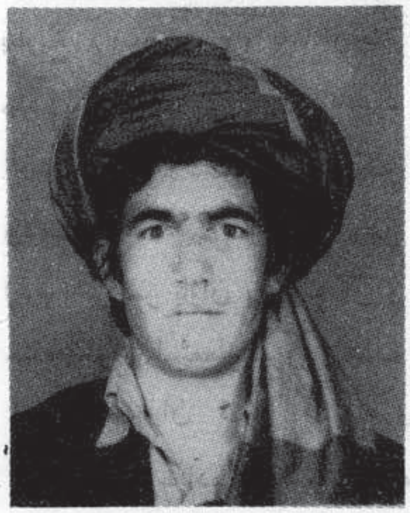

شجاع الدین شهید فرزند
محمد نعمان در سال ۱۳۴۲ ه ش
در قریه ظهرابی مرکز ولایت
سمنگان دیده بجهان کشود
تحصیلات ابتدائی خویش را در
ابتدایه ظهرابی و تحصیلات
ثانوی خود را در لیسه ایبک
بپایان رسانید بعد از کود تای
تره کی نظر به احساس اسلامی
و عقیده راسخ که به اسلام عزیز
و وطن خویش داشت دست به
جهاد مسلحانه زد سر انجام در
یک مقابله با دشمن به سن بیست
ساله گی در سال (۱۳۶۲) به
درجه رفیع شهادت نایل گردید روحش
شاد باد . (انا لله وانا الیه
راجعون .

حاجی عبدالرشید فرزند
محمد اسمعیل ساکن ولسوالی
خلم ولایت سمنگان دریک خانواده
متدین و دین دوست چشم به
جهان کشود این مرد مسلمان

از آغاز انقلاب اسلامی در راه جهاد از هیچگونه فداکاری و ایثار دریغ نکرده بعد از کودتای ننگین هفت ثور باجان و مال مطابق فرمودهٔ الهی جهاد نموده اکثر پالیسی حکومت بوسیله این مجاهد برملا وا شکار می گردید و دو مرتبه از طرف حکومت نام نهاد این مجاهد باریش سفید در ۸۰ هشتاد ساله گی به زندان کشانیده شد توسط بمباردمان خانه اش برباد رفت و مالش بغارت برده شد در نتیجه حکومت ملحد دید که هر عمل این مرد با شخصیت به نفع جهاد و مجاهد است لذا بوسیله گماشتگان بی وجدان هنگام هشت بجه شب شنبه وقت نماز عشا با چند نفر بسوی مسجد در حرکت بود ناگهان هدف تیر گماشتگان حکومت ملحد قرار گرفت و بتاریخ ۲۷-۱-۱۳۶۳ به درجه رفیع شهادت نائل گردید روحش شاد باد .

انا لله وانا الیه راجعون

برادر غلام دستگیر شهید فرزند غلام جان ساکن ولسوالی نهرین ولایت بغلان در یک خانوداده متدین و دین دوست دیده بجهان کشود از آغاز انقلاب اسلامی پابه عرصه جهاد گذاشت برادر شهید در طول مدت جهاد خودش در بسا عملیات های سازنده

در صف اول جبهه قرار می گرفت موصوف با راکت (آر- پی- جی ۷) ملی تری خود چندین تانک دشمن را منهدم ساخته است مجاهد قاطع وخسته گی ناپذیر بود که در بین هم قطاران خود از نگاه تاکتیک امتیاز بسزائی اشت بالاخره به دوازدهم رمضان المبارک ۲۲-۳-۱۳۶۳ طی یک عملیات هوائی روسهای بی شعور و وحشی به عمر ۲۵ سالگی به درجه رفیع شهادت نائل آمد .

انا لله وانا الیه راجعون

برادر نور عباس شهید ولد

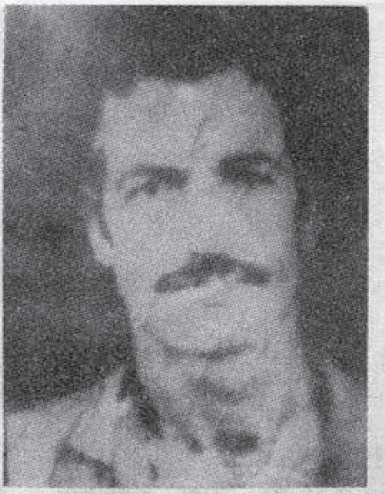

شهید عباس مسکونه ولسوالی پغمان ولایت کابل در سال ۱۳۲۸ در یک خانوادهٔ متدین و دین دوست دیده بجهان کشود بعد از کودتا ننگین تره‌کی به فعالیت ضد کمونستی شروع نمود ، بعد از تجاوز مستقیم قشون سرخ به جهاد مسلحانه دست می زند سرک بین کابل و درهٔ پغمان چند بار تحت عملیات این سر گروپ دلیر می گیرد و خساراتی جانی و مالی را به دشمن وارد می کند بالاخره در ماه مبارک رمضان سال ۱۳۶۲ به عمر (۴۰) ساله گی به درجه رفیع شهادت نائل می گردد .

انا لله وانا الیه راجعون

شاه‌باز فرزند عبدالرحمن مسکونه قیصر خیل در یک خانواده دین دوست دیده به جهان کشود و بعد از تجاوز مستقیم روسهای جنایت کار در یک نبرد رویا روی به تاریخ ۹-۹-۱۳۶۲ به درجه رفیع شهادت نائل آمد .

انا لله وانا الیه راجعون

. مامور جان آغا شهید درسال ۱۳۴۲ در یک خانواده متدین در قریه خوشی ولسوالی محمد آغه ولایت لوگر دیده بجهان کشود ، وی شش ساله بود که پدرش وفات نمود مامایش نظر به مهر و عطوفتی که باوی داشت

با این فرزند صدیق اسلام خدمات قابل وصفی نمود و اورا درسن شش سالگی بمکتب سلطان غیاث الدین شامل نمود و مدت هشت سال تحصیل نمود را در همان دانشکده بپاهان رسانید و بعداً شامل لیسه زراعت ولایت بلخ گردید ، در سال ۱۳۵۷ با تبارز چهره های منحوس و مزدور در صحنه افغانستان با درک مسؤلیت ایمانی وظیفه خود دانست ، با مجاهدین راه حق پیوست و دست به جهاد مسلحانه زد ، در عملیات تاریخی ۱۸-۲-۱۳۶۳ که قوای دولت مزدور به سمت ولسوالی و علاقه داری به شولگر آمده بود در عرض راه در حصه عبد الرحیم زائی با مقابله شدید شان بر گروپ بدر مواجه شد بعد از تعداد زیادی قوای ملحد رهسپاری جهنم شد ، مامور جان آغا با چهارتن از هم رزمان شان به درجه والای شهادت نائل گشت ، اناالله وانا الیه راجعوان .

محمد شریف شهید فرزند بسم الله مسکونه قریه ارغندی علیاً ولسوالی پغمان ولایت کابل که در یک خانواده متدین چشم بجهان کشود زمانیکه حکومت کمونیستی در افغانستان رویکا رشد شهید مذکور دست به جهاد مسلحانه زد وضربات کوبنده به حکومت دهری وارد نمودهٔ بالاخره بتاریخ ۱۶-۴-۱۳۶۳ در یک برخورد باشوروی ها که درمنطقه ارغندی علیاً صورت گرفتنا به درجه رفیع شهادت نائل آمد . اناالله وانا الیه راجعون .

- برادر فیض الله شهید فرزند محمد اسمعیل در یک خانواده دین دوست و مسلمان چشم به جهان کشوده وی از جملهٔ مجاهدین دلیر بود که بعد از کودتا ننگین به جهاد مسلحانه می پردازد و مدت ٤ سال نبرد حق علیه باطل را دوام می بخشد بالاخره در یک طوطهٔ نا گهانی از طرف دشمن درین اواخر جام شهادت را می نوشد .

انا لله وانا الیه راجعون

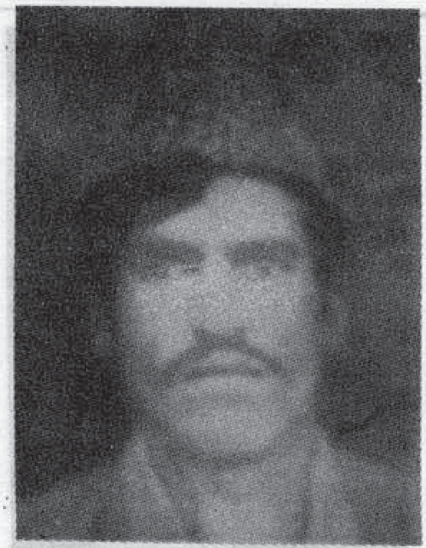

عبدالبصیر شهید ولد عبدالقدیر

باشنده قریه تاج محمد خیل ولسوالی کوهشتان ولایت پروان از مجاهدین هدفمند و مکتبی بود. بالاخره در یک نبرد رویا روی با دشمن کافر به درجه شهادت نایل شد.

انا لله وانا الیه راجعون

استاد باز محمد شهید.

مشهور به معلم جاوید فرزند ملا نبی خان مسکونه گذر چغدک شاروالی ولایت بلخ در سال ۱۳۳۷ دیده به جهان کشود در سال ۱۳٤٤ شامل مکتب ابتدایه مولانا جلال الدین بلخی و در سال ۱۳۵۳ شامل لیسه باختر گردید و از آن جا به صفت شاگرد ممتاز فارغ و شامل دارالمعلمین عالی این ولایت گردید بعد از به قدرت رسیدن مزدوران حلقه بگوش روسی در افغانستان شهید مذکور دست به جهاد مسلحانه زد، از طرف مسؤلین زیصلاح بهحیث قوماندان چریکی در شهر مقرر گردید بالاخره در یک نبرد رویا روی با روس های وحشی به درجهٔ شهادت نائل آمد. انالله وانا الیه راجعون

عبدالمنیر شهید ولد عطا محمد باشنده قریه فقیر خانخیل ولسوالی کوهستان ولایت پروان بتاریخ ۳ - ۲ - ۱۳۶۳ به درجه شهادت نائل گردید.

انا لله وانا الیه راجعون

- عبدالرحمن شهید: په امان الله مشهور په ۱۳۰۹ ه ش کال د غزنی ولایت د قره باغ واسوالی د شیرزاو کلی په یوه غریبه کورنی کی زیږیدلی و. له کوچنوالی

د ښو اخلاقو خاوند و. د ملحد رژیم د منځ ته راتلو سره سم ئې په مقدس وسله وال جهاد پیل وکړ پخپل جهادی ژوندکی ئې د خپلو همسنگرو ورونو په منځ د ښه شهرت خاوند شو. او ملحدانوته‌یې زیاتونه‌ واړول.

همامغه وچی د جبهې مسؤل له خوا د یوه گروپ مجاهدینو قومانده ورپه غاړه شوه. د ده گروپ مجاهدین به همیشه پر دښمن باندی په عملیاتوکی بریمن او سوبمن و او ډیری و لجی به ئې ترلاسه کولی بالاخره په ۱۳۵۸ ه ش کال د سلواغی د میاشتی په دویمه نیټه د شهادت لوړی هیلی ته ورسید.

انا لله وانا الیه راجعون

برادر جانداد شهید فرزند عبدالقیوم در قریه للندر مربوط ولسوالی چار دهی ولایت کابل در یک خانواده متدین چشم به جهان کشود. شهید مذکور از جملهٔ مجاهدین دلیر بود وی در

سال ۱۳۵۸ ﻫ ش دست به جهاد مسلحانه زد بالاخره بتاریخ ۱۴-۱-۱۳۶۲ به اثر بمباردمان وحشیانه روس به درجه رفیع شهادت نائل گردید.
انا لله وانا الیه راجعون

- غلام دستگیر شهید: برادر دلیر و هدفمند ما غلام دستگیر ولد غلام سخی از قریه کاریزی ولسوالی کوهستان ولایت پروان بود که در یک نبرد رویا روی به دشمن کافر به شهادت رسید.
انا لله وانا الیه راجعون

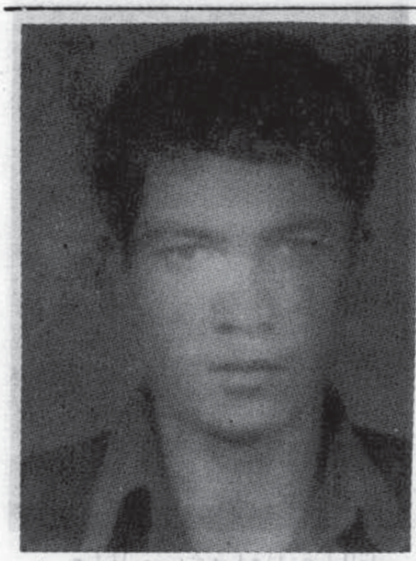

غلام سعید شهید ولد غلام سخی باشند تپه سلکان ولسوالی کوهستان ولایت پروان ازمجاهدین جان برکف و هدفمند بود. در یک جنگ خونین با دشمن به مقام والای شهادت رسید.
انا لله وانا الیه راجعون

نظر محمد شهید فرزند اسد الله مسکونهٔ بهرام شولگره ولایت بلخ در یک خانواده متدین چشم به جهان کشود بعد از کودتای کمونیستی دست به جهاد مسلحانه زد و بالاخره در یک بر خورد با دشمن به تاریخ ۲۲-۲-۱۳۶۳ به سن (۲۵) ساده گی جام شهادت را نوشید. انا لله وانا الیه راجعون.

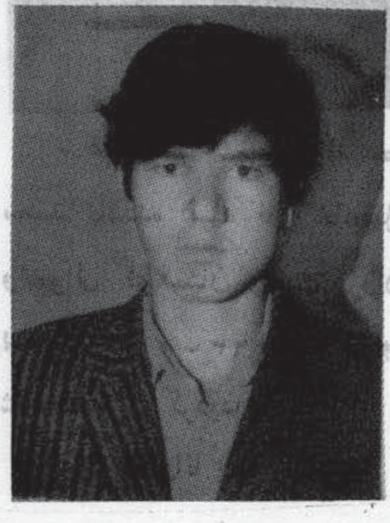

تاج محمد شهید فرزند محمد خواص خان مسکونه قریه لشکر خیل دهنو ولسوالی محمد آغه ولایت لوگر در سال ۱۳۴۵ در یک خانواده مسلمان چشم به جهان کشود از انقلاب اسلامی علیه رژیم دست نشانده شوروی به جهادمسلحانه پرداخت در یک برخود باقوای روس که یک تانک زر هدار طعمه حریق گردید وسی نفر ملحدین روسی به جهنم فرستاده شد و پانزده نفر از مزدوران زر خرید مجروح گردید و بالاخره بتاریخ ۱۰-۴-۱۳۶۳ به شهادت نائل گردید. اناالله وانا الیه راجعون.

عبدالرقیب شهید ولد عبدالقدیر باشنده قریه خمراو ولسوالی کوهستان ولایت پروان یکی از مجاهدین سر سپرده راه حق بود

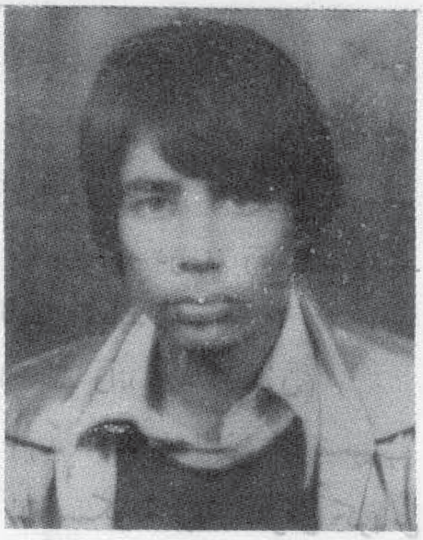

بالاخره در یک جنگ رویا روی با دشمن سوزی به درجه عالی شهادت رسید.

انا لله وانا الیه راجعون

سوانح بدون عکس:

۱- عبدالهادی شهید فرزند غلام محمد ساکن ولسوالی نجراب ولایت کاپیسا که در سال ۱۳۲۲ در یک فامیل متدین چشم به جهان کشود تحصیلات ابتدائی خویش را تا صنف ششم به پایان رسانید بعد از کودتای ننگین ثور دست به جهاد مسلحانه زد ومدت چهار سال جهاد مسلحانه نمود بالاخره بتاریخ ۴-۳-۱۳۶۲ مطابق با سیزده هم ماه مبارک رمضان به اثر انفجار مین به سن (۴۰) سالگی به درجهٔ ولای شهادت نایل آمد.

انا لله وانا الیه راجعون

۲- شهید محمد عمر فرزند غوث الدین خان مسکونهٔ ولسوالی سنگ چارک ولایت جوز جان در سال (۱۳۴۰) در یک فامیل مسلمان دیده به جهان کشود تحصیلات ابتدایی خویش را در همانی د هکده بپایان رسانید بعد از تجاوز قوای کمونیستی به جهاد مسلحانه می پردازد بالاخره در یک نبرد خونین به درجهٔ والای شهادت نائل میگردد.

انا لله وانا الیه راجعون

۳- جگتورن محمد صدیق خان فرزند غوث الدین خان در یکی از دهکده های قلعه محبت ولسوالی پغمان ولایت کابل دیده به جهان کشود تحصیلات ابتدائی خویش را در مرکز پغمان وتحصیلات عالی خویش رادر لیسه ابن سینا بپایان رسانید بعد از کودتای کمونستی ثور ۱۳۵۷ به اتهام فعالیت های ضد کمونستی به محبس پلچرخی کشانده شد بعد از رها شدن ، موجودیت روسهای تجاوز گر را تحمل نه نموده ترک وظیفه کرد و بـه حیث قوماندان یک گروپ چریکی در شمال ولسوالی میر بچه کوت داخل پیکار مسلحانه علیه متجاوزین ارتش سرخ شد و بعد از آن در سال ۱۳۶۱ به حیث قوماندان عمومی جبههٔ پغمان انتخاب گردید به اثر رشادت ها و تدابیر جنگی خود ضربات مهلک و کوبندهٔ بر پیکر ارتش اشغالگر روسی وارد نمود تـا اینکـه بتـاریخ ۱۶-۴-۱۳۶۱ مطابق ماه رمضان در یک نبرد رویا روی باروسهای وحشی به درجهٔ رفیع شهادت نائل شد.

(انا لله وانا الیه راجعون)

۴- غازی کفیل عبدالرؤف (اکبر) شهید جاودان راه حق درولسوالی چهار دهی ولایت کابل در یک خانوادهٔ متدین و متقی در سال ۱۳۳۹ دیده به جهان کشود وی تحصیلات ابتدایی خویش را درابتدائیه محمود هوتک و دورهٔ ثانوی خویش راد رلیسه حربی بپایان رسانید بعد ازکودتای ننگین هفت ثور شهید اکبر به مبارزات اسلامی خویش هر چه بیشتر سرعت بخشید. متاسفانه کمونستهای بی وجدان به زودی او را تاریخ ۱۱-۴-۱۳۵۷ به زندان انداختند بعد از سپری نمودن (۱۸) ماه زندان طاغوتی به همه مشقات دوباره به تاریخ ۱۶-۱۰-۱۳۵۸ رها گردید با برادران مجاهد خویش در گروپ چریکی (شاهین) در سمت غربی پیوست. شهید اکبر بالاخره در یک نبرد خونین بتاریـخ ۳۰-۲-۱۳۶۱ بساعت نـه بجهٔ قبل از ظهر روز پنجشنبه در منطقه خواجه مسافر پغمان در حالیکه دو تانک دشمن را بـه

وسیلهٔ راکت لینچر منهدم نمود به ذریعه مرمی هاوان جام پر کیف شهادت را نوشید .

انا لله وانا الیه راجعون

٥- ملا دین محمد شهید فرزند محمد نعیم خان ساکن ولایت تخار که در یک نبرد رو یاروئی با دشمن به تاریخ ۲۱-٦-۱۳٦۲ به درجهٔ والای شهادت نائل گردید . انا لله وانا الیه راجعون

٦- عبدالغیاث فرزند محمدشریف مسکونه ولایت تخارمجاهد دلیر بود بود که بتاریخ ۲۱-٦-۱۳٦۲ در یک نبرد خونین به درجه رفیع شهادت نائل آمد .

انا لله وانا الیه راجعون

٧- ملاعبدالاحمدشهیدفرزندمحمدرحیم در یکخانوادمتدین دیده بهجهان کشود که بعداز کودتا کمونیستی بهجهاد مسلحانهمیپرداخت بالاخره به تاریخ ۲۱-٦-۱۳٦۱ در یک نبرد خونین به شهادت می رسد .

انا لله وانا الیه راجعون

٨- عبدالجلیل شهید فرزند نذیر محمد ساکن ولایت تخار از جملهٔ مجاهدین دلیر می باشد که بعد از بمیان آمدن قوای اشغالگر روس دست به جهاد مسلحانه می زند بالاخره بتاریخ ۲۱-٦-۱۳٦۲ با (۲۱) تن از هم رزمانش به درجهٔ رفیع شهادت نائل می گردد.

(انا لله وانا الیه راجعون)

٩- نصرالدین شهید فرزند دولت محمد مجاهد دلیر و باشهامت ولایت تخار می باشد که از آغاز نظام کمونستی به جهاد مسلحانه شروع نموده و تعداد کثیری از بی دینان و ملحد را به جهنم فرستاده بر آدر مذکور بتاریخ ۲۱ - ٦ - ۱۳٦۲ در یک نبرد رویا رویی با دشمن به درجه والای شهادت رسید .

انا لله وانا الیه راجعون

١٠- شهید دولت محمد فرزند حاجی بیگ مراد باشندهٔ ولایت تخار از جملهٔ مجاهدین دلیر راه حق می باشد که در عملیات خویش خساراتی جانی و مالی را به دشمن وارد نموده بالاخره به تاریخ ۲۱-٦-۱۳٦۲ در یکنبرد رویا روئی با دشمن سفاک بهدرجهٔ والای شهادت نائل آمد .

انا لله وانا الیه راجعون

١١- آرزو محمد شهید فرزند مخدوم باقی ساکن ولایت تخار در یک خانوادهٔ مسلمان دیده به جهان کشود بعد از کودتای کمونستی در افغانستان مجاهد دلیر و هدفمند باروسهای وحشی در پیکار می شود و تعداد کثیری از غلامان زر خرید و بی شعور کمونستهای خون آشام را رهسپار جهنم می کند بالاخره در یک نبرد خونین با (۱۲) تن از همرزمانش به تاریخ ۲۱-٦-۱۳٦۲ به درجه رفیع شهادت نایل میآید .

(انا لله وانا الیه راجعون)

١٢- شهید عبدالغنی فرزندحبیب الله مسکونهٔ قریهٔ حوض کرباس ولسوالی انجیل ولایت هرات در یک خانواده متدین چشم به جهان کشود مجاهدی دلیر و شجاع بود که بعد از سه سال جهاد مسلحانه در یک حملهٔ روس های وحشی که بالای پوستهٔ شهزاده ها صورت گرفت بهدرجهٔ رفیع شهادت نایل آمد .

(انا لله وانا الیه راجعون)

١٣- محمد شاه شهید فرزند الله رسان مسکونه قریهٔ گروپهولسوالی سرخ ولایت هرات در یک فامیل دیندار دیده به جهان کشود . از آغاز انقلاب اسلامی شروع به جهاد مسلحانه نموده و بالاخره در یک نبرد رویا روئی به دشمن خون آشام به درجهٔ والای شهادت نایل آمد .

(انا لله وانا الیه راجعون)

١٤- شهید عبدالمجید فرزند عبدالحکیم مسکونهٔ قریه دیوانچه ولسوالی انجیل ولایت هرات در یک خانواده متدین و دین دوست

دیده به جهان کشود شهید سنگکور بعد ازکودتای کمونستهای بی شعور به جهاد مسلحانه می پردازد. بالاخره در یک نبرد رویا روئی با روسهای سفاک بعد از مقاومت شدید در برج سنبله سال ۱۳۶۲ به درجه رفیع شهادت نائـل گردید.

انا لله وانا الیه راجعون.

۱۵- عبدالقیوم شهید فرزند سعد الدین ساکن قریه چکاب اولیا ولایت باد غیس در یک خانوادۀ متدین دیده به جهان کشود مانند برادران دیگر خویش به تاریخ ۸ - ۷ - ۱۳۶۲ جام شهادت را نوشید. انـا لله وانـا الیه راجعون

۱۶- برادر سید احمد شهید فرزند عبدالباقی مسکونه قریه سیاه و شان ولسوالی گذره ولایت هرات در یک خانواده متدین دیده به جهان کشود. از آغاز انقلاب اسلامی شروع به جهاد مسلحانه نموده و بالاخره در یک نبرد خونین به عمر (۳۰) سالگی بتاریخ ۵ - ۱۱ - ۱۳۶۲ جام شهادت را نوشید. انا لله وانا الیه راجعون

۱۷- عزیز احمد شهـید فرزنـد فیض الله ساکن ولسوالی غوریان ولایت هرات در یک خانوادۀ متدین و دین دوست دیده به جهان کشود. این طفل مجاهد به اثر بمبارد هوائی از طرف کمونیستهای بی شعور بعد از عید رمضان سال ۱۳۶۲ در منطقه غوریان به درجۀ رفیع شهادت نائل آمد. انالله وانا الیه راجعون.

۱۸- محمد عارف شهید فرزند نظر محمد ساکن ولسوالی غوریان ولایت هرات از جملۀ مجاهدین دلیر بود که دریک نبرد خونین به اثر بمبارد وحشیانـه روس روس داعی اجل را لبیک گفت، انا لله وانا الیه راجعون.

۱۹- احمد شهید فرزند امین الله مسکونه قریه گرزان ولسوالی انجیل ولایت هـرات در یک خانواده متدین دیده به جهان کشود مجاهد دلیر بود که به سن (۲۵) سـالگی به تاریخ ۲۰-۶-۱۳۶۲ در یـک نـبرد خونین داعی اجل را لبیک گفت. انا لله وانا الیه راجعون.

۲۰- شهید عبدالطیف مسکونه قریه بابا جی ولسوالی انجیل ولایت هرات دریک خانواده متدین دیده به جهان کشود از آغاز انقلاب اسلامی شروع به جهاد مسلحانه نموده بالاخره در یک نبرد خونین بعد از عید سعید فطر سال ۱۳۶۲ در قلعه راوز ولایت هرات به درجه رفیع شهادت نائل آمد. انا لله وانا الیه راجعون

۲۱- شهید عبدالرزاق فرزند نظر محمد باشندۀ خرجان ولسوالی ادرسکن ولایت هرات در یک خانواده دین دوست دیده به جهان کشود این مجاهد هدفمند به تاریخ ۶-۶-۱۳۶۲ در سرخدا ادرسکن هرات به درجۀ رفیع شهادت نائل آمد، انا لله وانا الیه راجعون.

۲۲- برادر محبوب باشندۀ قریه ترکان ولسوالی انجیل ولایت هرات در یک فامیل دین دوست دیده به جهان کشود این مجاهد هدفمند به سن (۲٤) سالگی به تاریخ ۲۱ رمضان سال (۱۳٦۱) در یک نبرد خونین داعی اجل را لبیک گفت، انا لله وانا الیـه راجعون.

۲۳- خواجه غفور شهید فرزند محمد رسول ساکن قربان ادرسکن ولایت هرات در یک فامیل متدین چشم بـه جهان کشود این مجاهددلیر از آغاز انقلاب اسلامی شروع به جهاد مسلحانه نموده بالاخره در یک نبرد خونین به تاریخ ٦-٦-۱۳٦۱ در بندبیداتگ ادرسکن ولایت هرات به درجه رفیع شهادت نائل آمد. انالله وانا الیه راجعون.

PROPERTY OF ACKU

اخبار جهاد

کنړ ـ مجاهد اژانس :

د کنړ ولایت د اسامه بن زید له غونډ نه پـه یوه خبر کی ویل شویدی چی پـه ۱۳۶۳-۷-۲۰ نیټه د هغه غنډ مجاهدینو د سر کانړبو ولسوالی د ملحدینو پر یوی پوستی بانـدی د دوه ساعته عملیاتو پـه نتیجه کی خـوتنه ملحدین مردار کړی ، دوه تنه عسکری ژوندی نیولی او یسوه هیلوکاپتر الوتکه د ذیکـو یک د مرمی ځورلو په وجه د کنړ پـه سیندکی رالو یدلی ده .

کابل ـ اژانس مجاهد :

را پور عملیات جبهه چار دهی به تاریخ ۱۳۶۳-٤- ۵ و اصل و ذیلاً تحریر نمـوده است :

مجاهدین قهرمان تحت قوماندہ محمد داود بالای پوسته جکشن برق خواجه مسافر ساعت (۸) بجه شب حمله نموده که درین حمله یک عراده تانک دشمن تخریب و (۸) نفر عسکر کارملی به هلاکت رسیدند .

بتاریخ ۱۳۶۳-٤-۱۸ مجاهدین قهرمان در منطقهٔ کارته چهار بالای خانهٔ یک نفر عضو خاد که در آنجاعدهٔ زیا د ملحدین شراب خوری می نمودند حمله ور گردید . که در نتیجه عـده زیاد آن مردار و یا شدیداً مجروح گردیدند .

کابل ـ اژانس مجاهد :

را پور عملیات جبهد ده سبز به تاریخ ۱۳٦٤-۷-٤ و اصل و چنین می نگارند .

بتاریخ فوق مجاهدین قهرمان راه حق اسلام تحت قوماندہ زمری خان یک عملیات موفقانه در منطقه هود خیـل کابل بالای روسها نموده که در نتیجه تلفات دشمن قرار ذیل است .

به تعداد (۱۳) نفر ملحدین مردار و بـه تعداد (٦) نفر شدیداً مجروح گردیدند .

و از برادران مجاهد دو نفر مجاهد هریک بریالی ولد راز محمد و نصیر احمد ولد محمد حسین به درجـه اعلی شهادت نایل گردیدند .

غزنی ـ اژانس مجاهد :

را پـور عملیات تاریخـی ۱۳۶۳-۷-۵ مجاهدین ولسوالی مقرولایت غزنی واصل و چنین تحریر نموده است :

بتاریخ فوق مجاهدین سربکف راه حق اسلام تحت قوماندهٔ مجاهد دلیربرادر بلال بالای ملحدین فرقه (۱٤) غزنی حمله ورگردیدند که در نتیجه تلفات دشمن قرار ذیل است :

۱ـ دو موضع مستحکـم دشمن توسط راکت های مجـاهدین تخریب گردیدند .

۲ـ به تعداد «۵» نفر عساکر کارملی به هلاکت رسیدند . و به تعداد سه ۳ نفر مجاهدین مجروح گردیدند .

بـه تاریخ ۱۳۶۳ - ۳ - ۱۱ مجاهدین راه حق بالای ملحدین ولسوالی ناوه حمله ور گـردیدند که در نتیجه تلفات دشمن :

۱۰ـ نفر خلقی ها مردار گـردید و به تعداد سه (۳) میل اسلحـه مختلف المنوع مجاهدین راه حـق به غنیمت گرفته است .

غریزی غوښتنې او حتی ژوند ، مال
او اولاد د ایډیالونو د غوښتنې
لپاره قربانی کړیدی .

د ایډیالونو غوښتنه ترټولو ځواکمنه ده :

یووړی انسان معمولاً ډوډی ته
ضرورت لری ، مخکی له دینه چی
مذهب او یا کومی فلسفی ته پاملرنه
وکړی خو دا د انسانی روحیاتو
کوم عمومی قانون نه دی چی
اقتصادی اړتیاوته پاملرنه کول
موږ ته ترخپلو ایډیالونو ډیر ارځښت
لری . او یا د ایډیالونو غوښتنه
د اقتصادی شرایطو زیږنده ده .
زموږ د دغی ادعا دلیل دادی چی
ځینی داسی حالتونه سته چی د هغو
په واقع کیدوسره موږ د ولږی
د غریزی د اقناع لپاره هڅه نه کوو
او نه د ځینی نورو مجبوروونکو
غرایزو لپاره چی زموږ د ژوند
بقا هم ورپوری اړه لری په تیره
هغه وخت چی زموږ ایډیال له موږ
نه سرښندنه او قربانی و غواړی هغه
وخت بیا موږ دغه غرایز او حتی
په بشپړه توگه د خپلو ایډیالونو
لپاره قربانوو .

کله چی موږ ترهرڅه مخکی خپلی
اقتصادی اړتیاوی اقناع کوو ،
نو که موږ دغه کار په شعوری توگه
کوو او که په غیر شعوری توگه
په حقیقت کی یی د خپلو ایډیالونو
لپاره کوو ځکه موږ د اقتصادی
اړتیاو اقناع او ترسره کول د ژوند
د بقا لپاره ضروری گڼو او ژوند
باید د دی لپاره وکړو چی د خپلو
ایډیالونو غوښتنی سرته ورسوو سره
له دی چی د ایډیالونو ځواک تل
زموږ په هر څه بشپړ کنټرول لری
خو موږئ بیاهم له نظره غورځوو .
ان تردی چی موږ خپلی اقتصادی
اړتیاوی هم د ایډیالونو په غوښتنه
اقناع کوو دا ځکه چی داسی ډیر
کم پیښیږی چی د ایډیالونو ځواک
د دغو اړتیاوله غوښتنی سره مخالف
او ضد واقع سوی وی خو که چیرته
موږ غواړو چی د ایډیالونو په
ریښتینو فطری اړیکو له ولږی او
نورو اساسی اقتصادی اړتیاوو سره
پوه سو ، او د هغی پر اساس یو
عمومی قانون را منځته کړو ، نو موږ
باید هغه خاص حالتونه هم په نظر
کی ولرو چی په هغو کی انسانی
ایډیال د هغه له اساسی اقتصادی
اړتیا وسره په تضاد او بر خورد
کی واقع کیږی او موږ وینو چی په
دغه راز حالتکی انسان د ایډیالونو
د مخالفت پر اساس خپلی اقتصادی
غوښتنی له نظره غورځوی . د مثال
په توگه موږ باید هغه سړی په
نظر کی ونیسو چی له شتمنوالی سره
د خپل خالق د رضا ترلاسه کولو
لپاره په پرله پسی توگه روژی نیسی
او یا د ورځی یوازی یوځلی خواړه
خوری او یاله نورونه هم د دغه
راز سخت ریاضت کولو غوښتنه
کوی او یا هغه سړی په نظر کی
ونیسو چی د خپل مذهب لپاره
شهید کیږی او یا هم د خپل هیواد
او ولس لپاره . . یا هغه پیغمبر په
نظر کی ونیسو چی د خپل ژوند په
قیمت جگړه مار او پت پالونکی خلک
یوه خدای ته د بندگی او سرښندنی
لپاره رابولی او هیڅوک یی په هیڅ
ډول نړیوال قدرت او بی حسابه
شتو په ورکولو له خپلی ادعانه
نشی اړولی او حتی د خوشیو لپاره
یی هم له خپل دعوت نه نشی
منحرف کولای او یا هغه شهزاده
(۱) چی د خپلی پاچهی د قصر او
مانی سوکاله ژوند په زښت زیات
سخت او له کړاوونو ډک ژوند
بدلوی په مقابل کی یی څه اخلی ؟
نور هیڅ نه ، یوازی ریښتینولی او
حقیقت . چی د مارکسیزم د فلسفی
له مخی مجرد شعارونه دی او هیڅ
ارځښت نلری . ولی یو انسان چی
د عقل او کمال پوخوالی درجی ته
ورسیږی د ژوند با ارځښته څیزونه
(ډوډی ، کور ، کالی) په بی ارځښته
څیزونو (البته د مارکس په نظر)
(آزادی ، عدالت . . . .) بدلوی ؟
د مارکسیزم فلسفی چی د انسانی
فطرت د تحلیل په هکله کوم نظر
وړاندی کړیدی په هغی کی د دغه
راز حقایقو یوه معقوله توضیح

ممکن نده .

یو مارکسیست په دغه برخه کی ښایی له زیات نه زیات همدومره څه ووایی چی هغه سړی چی په خپله خوښه خپل ژوند د خپل ملت او یا هیواد لپاره قربانوی ، هغه دا قربانی د دی لپاره نه کوی چی د ده ایدیال ګڼی دی اقتصادی عواملونه پرته د یوه جلا او مستقل ځواک په توګه دیته ار کړیدی ، بلکه د دی عقیدی پربنا دغه قربانی ورکوی چی که دی په خپله له اقتصادی ګټونه بی برخی پاتی کیږی نو ملت او هیواد یی اوږمرو له دغی ګټی نه برخمن کیږی خو دغه دول استدلال کول یو مخ اشتباه ده ، ځکه له موږ سره په دغه برخه کی هیڅ مرسته نکوی چی دا ځرګنـده شی چی د ده د قربانی ایدیال ، په حقیقت کی د ځان لپاره ده د دودی غوښتلو او یا نورو اقتصادی ګټو نتیجه ده ځکه چی ده خو په دغـه لاره کی نه یواځی دودی چی د ده د ژوند د بقا لپاره ضروری وه له لاسه ورکـړه بلکه ژوند یی هم له لاسه ورکـړ ، چی ده یی د بقا لپاره د دودی په لاسته راوړلو پسی ایه (تلاش) کوله دلته د هر لوستونکی په ذهن کی یوه ساده او بسیطه پوښتنه منځته راځی ! او هغه دا چی که د یوه انسان د عمل او تحریک آره پاروونکی قوه دا وی چی د خپل ژونـد د بقا او تضمین لپاره په ښه توګه دودی لاسته راوړی ، نو په پای کی به دی ځنګه دیته چمتو سی چی د نورو لپاره د ښی دودی برابرولو په لاره کی خپـل ځان ـ قربانی کړی ؟

که د ده د آری پاروونکی انګیزی له مخی په دغه عمل قضاوت وکړو ، نو د یوه ساده او پوه سړی عقل هم دا حکم کوی چی دا به غوره وه چی په لږه دودی بی قناعت کړی وای او ژونـد ته یی ادامه ورکړی وای تردی چی خپل ژوندیی له لاسه ورکړ او هغه هم د دی لپاره چی ښایی نور زما د دغه عمل له امله په مړه ګیډه دودی وخوری . دغی دول قربانی تـه یوازی معنوی او مذهبی ارځښتونه انسان چمتو کولای شی . دا یو منل سوی حقیقت دی چه ځینی وخت انسان په خپله خوښه سربښندنی تـه چمتو کیږی . دغه حقیقت موږ تـه دا راښیی ، هغه غوښتنه چی دی یی دیته چمتو کړیدی چی د یوی موخی لپاره ځان قربانی کړی ، ښایی د ده لپاره تر ژوندانه ډیره ارځښتمنه وی ، دا که یوازی د ده لپاره ارځښتمنه وی او کـه د تولنی د نورو وګړو لپاره چی دی ورتـه ځان ـ قربانوی ، خو په هر حال دا ځرګندوی چی په خپل ژوند کی ورتـه تر هر څـه ارځښتمنه ده او ضمناً یی تر تولو غریـزو ځواکمنه هم ده دغه مسئله چی د وطن پال له مرګه وروستـه د ده هیواد ته اقتصادی ګټه رسیږی ، دا نه ثابتوی چی ده په ریښتینه خپـل ژونـد د همدغی اقتصادی ګټی لپاره قربان کړیدی ځکه چی موږ په دی پوره بـاور لرو او پوهیـږو چی ده په ریښتینه دغـه راز ګټـه په لغته وهلی وه . د ده عمل د تولنی د یوه غړی په توګه دی سربښندنی تـه نسی چمتو کولای ، بلکه د ده د سربښندنی لامل د یوه وګړی په حیث د ده د ایدیال محرکه قوه ده د تولنی د وګړو ګـه عمل بایـد د انسانی تولنـی د هغو قوانینو اطاعت وکـړی ، چی د هر انسان لپاره په بېلګنه جلا ، جلا امر کوی تولنه د وګړو د یوی دلی نه پرته بل څه نه ده او د تولنی عمل هم د همدغی تولنی د وګړو د مجموعی اعمالو نه پرته نورڅه ندی دغه‌نظر به په دی دلالت کوی چی حتی که یووګړی په یوه تولنه‌کی دتولنی لپاره عمل کوی نودی یی یوازی د هغو محرکاتو او غوښتنو پر اساس کولای

(نوربیا)

بسم الله الرحمن الرحيم

نبوی ارشاد

جاء رجل الی النبی ﷺ فقال ، الرجل یقاتل للمغنم ، والرجل یقاتل للذکر ، والرجل یقاتل لیری مکانه ، فمن فی سبیل الله ؟ قال من قاتل لتکون کلمة الله هی العلیا فهو فی سبیل الله .

ترجمه : یوسړی پیغمبر اکرم (ﷺ) ته راغیٔ وبی ویل : یوسړی د ولجی لاسته راوړو لپاره ، څوک د شهرت لپاره او څوک د خپلی میړانی د ښکاره کولو لپاره جنګ کوی ، له دوی نه د کوم یوه جنګ د خدائی (ج) لپاره دی ؟

نبی کریم (ﷺ) و فرمایل ! یوازی او یوازی د هغه چا جنګ د خدای (ج) لپاره دی چی د خدای (ج) د کلیمی د لوړاوی لپاره جنګیږی .

وجه اشتراک : در خارج از کشور سالانه : ۱۲ دالر
شش ماهه : ٦ دالر
در داخل کشور سالانه : ۳٦ روپیه
شش ماهه : ۱۸ روپیه

آدرس بانکی :
الاید بنک پاکستان - پشاور -
شیخ آباد برانچ - نمبر جاری ۳۷۱

حضرت ابو بکر صدیق(رض) د خلافت پرمسند تر

کښیناستو وروسته و فرمایل :

خلکو ! ما ته ستاسی د حکومت چارې راوسپارل شوی حال دا چې زه ترتاسو غوره نه یم . ستاسی کمزوری ماته تر هغی ځواکمن دی ، څو چې حق ورته وانه خلم ، او ستاسی ډیر ځواکمن ماته تر هغی کمزوری دی چې حق ترینه وانه خلم .

خلکو ! زه ستاسی تریوه عادی سړی غوره نه یم ، که پر سمه روان وم نو پیروی می وکړئ ، او که پرکږه لاړم نو سم می کړئ.

PROPERTY OF
ACKU

حضرت عمر (رض) د یوی خطبی په ترڅ کی د خپل منصب

تشریح داسی کوی :

زما اړیکی ستاسی له مال سره داسی دی لکه د ولی چې له یتیم سره وی . که زه دومره څه و لرم چې گوزاره می پری وشی نوهیڅ نه اخلم ، او که نه کیده د خپل خدمت په بدله کی به‌دومره څه اخلم چې روا وی .

پرما ستاسی یوڅه حقوق دي چې له مایې غوښتلای شئ - ماته ښایې څه چې الله تعالی تاسو ته په فئ او ولجه کی در کړیدي ، له هغونه زیات محصول وانه خلم .
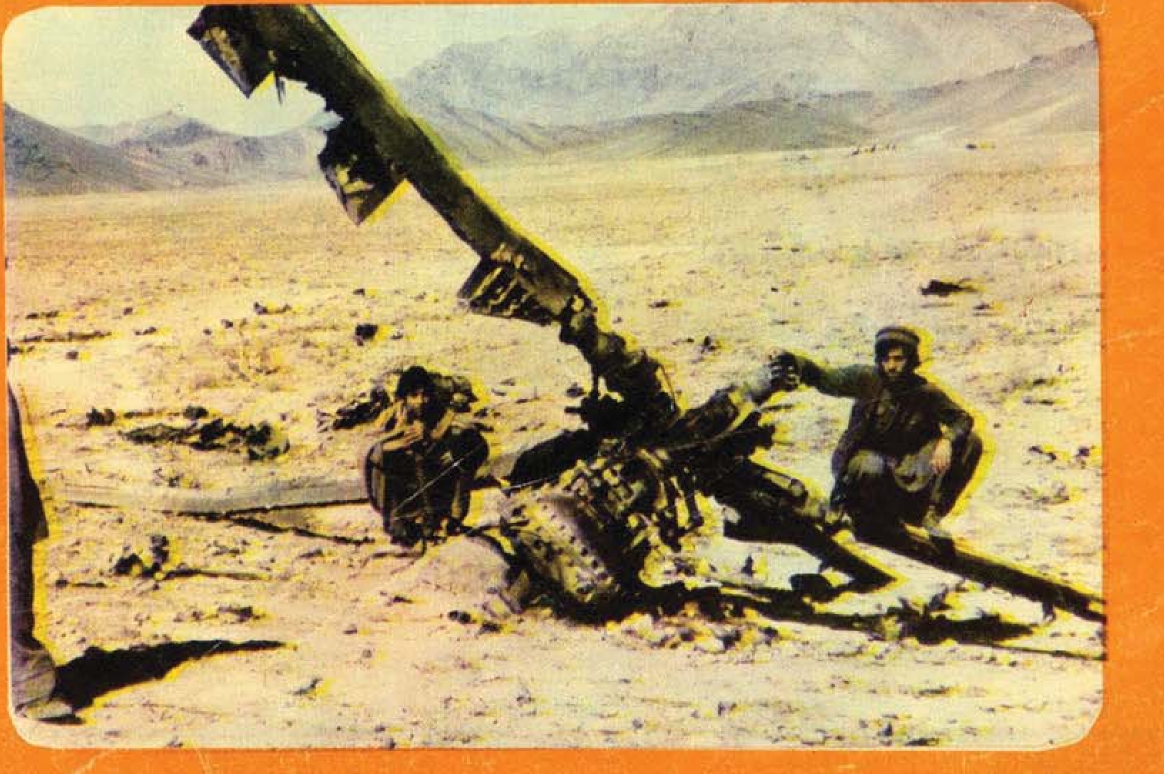
تاسی پر ما حق لرئ چې لاسته راغلی شتمنې له روا کارونو پرته بل ځای ونه لګوم .